A NAGYKANIZSAI
BATTHYÁNY LAJOS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

A 2017—2018-AS TANÉVRŐL

Szerkesztette:
Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes

Fotók:
Kepe Tiborné Magyar Klára
Csepreghy Attila
Novák János
Tislérné Tóth Zsuzsanna
Gölles Martin
Tóth Tamás (11. A)
Major Gergő (7. A)

Borítóterv:
Tulok József

Kiadja:
Batthyány Lajos Gimnázium
igazgatósága

Felelős kiadó:
Balogh László igazgató

A szerkesztés lezárult:
2018. július 31-én

Megjelent 1000 példányban

Nyomdai munkálatok:
Kanizsa Rehab Nonprofit Kft. - Nyomda

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezető 5
Tanulmányi statisztika 7
Akikre büszkék vagyunk 9
Kitűnő tanulmányi eredményt elért tanulók 10
Jeles tanulmányi eredményt elért tanulók 12
Országos jelentőségű tanulmányi versenyeken eredményt elért tanulók 15
Legfontosabb regionális és megyei szintű tanulmányi versenyeredmények 19
Kulturális életünk 24
Sportolók és eredmények 25
Kiváló tanulóink dicsőségtablója 26
A tanári kar 31
Ügyviteli és technikai dolgozók 33
Az iskola tanulói 34
Ünnepi gondolatok
- Vakáció, a megújító 42
- Az élet maga az elengedés 43
- Száguldó idő 44
- Miért jó batthyánysnak lenni? 46
- „Most eredj és élj, mert a világ a tied!” 47
- Búcsúzni - mindentől 49

Világjáró batthyánysok
- Bad Marienberg 52
- Gloria Victis – erdélyi kaland 53
- Bonjour Disneyland – Paris! 54
- Vissza a télbe! – az énekkarosok erdélyi útja 55
- Kirándulás a Délvidéken 57
- Aranyúton Erdély szívébe 58
- Kárpátalja kincsei 59

SÉTA a BLG-ben
- David Černy nyomában – Prágában 61
- Egy nap – két kaland 62
- Miért is lettem íjász? 62
- Emlékek nyomában 63
- Honeywell Leadership Challenge Academy 64
- Öltözz pirosba! 66
- Spektrofotométer és büretta 67
- Buona vita nuova! 68

Magyar Szépprózа Napja 70
Bazsó Brigitta: A Mumus 73
Egy csendes kisváros történetei 79
Séta a nyugalom szigetén 83
Zalaszabar – Zobori Élménypark 86
Alapítványi bál – 25. alkalommal 90
Öregdiák-nap 2018-ban 92
BLG-sek – nyáron
- Az ELTE Micro:bit tábora 94
- Science Camp – 2018-ban is 95
- St. Wenceslas Meeting 96

A Batthyány Lajos Gimnázium munkarendje 98
A Szülői Munkaközösség vezetősége és a Batthyány Középiskoláért Alapítvány kuratóriuma 100
Osztályfotók 101
Képek innen-onnan, erről-arról 114

Kedves Batthyánysok!

Ismét évkönyv, ismét „Bevezető". Ezért hadd üzenjek újra néhány átgondolt mondatot Neked, Nektek, a Batthyány Lajos Gimnáziumért, a mi iskolánkért érdeklődőknek.

A 2017/2018-as tanév karakterisztikuma talán az volt, hogy az iskola történetében nem született még ennyi kiváló országos szintű versenyeredmény, mint az idén. A város a tanév végén köszöntötte a legkiválóbb tanulmányi és kulturális versenyeredményeit. A több mint 200 kanizsai díjazott közül 100-nál több batthyánys diák és csapat volt az elismertek között. Tehát vittük a prímet… De – szoktuk mondani – ennek így is kell lennie! Ezért nehéz dolgunk van, hogy mindenkit méltó módon elismerjünk. 700 ezer forintnyi könyvutalványt, könyvet osztottunk ki tanévzáró ünnepélyünkön, s közel 250 db BLG-címeres, egyedileg gyártott sapkát is adtunk a legjobbaknak.

Talán még az is jellemezte a tanévet, hogy nagyon sok volt a tanórán kívüli program. Ennek vannak persze előnyei is, de a jövőben jobban fogunk vigyázni a tanórák védelmére… Jellemzőnk még az is, hogy a 680 diákunkra 295 legalább középfokú nyelvvizsga jut, tehát 43,4%-nyi, ez az arány a végzős évfolyamon több mint 90%-os, közel 100%-os. (145 végzősünknek 158 legalább középfokú nyelvvizsgája van). Tehát egy batthyánys nem fél 2020-tól, amikor az egyetemre-főiskolára menetel szükséges feltétele lesz a középfokú nyelvvizsga megléte.

Tudjuk, hogy a világban sorsfordító időket élünk, egy új világrend formálódik. De a magyar kultúra és történelem gazdagsága képes elegendő fogódzót adni ilyenkor is. S az általunk hangsúlyozott érzelmi nevelés is fontosabbá válik számunkra. Ezért jó, hogy tudjuk hangsúlyozni (emlékezz a ballagásra…!), miért jó batthyánysnak lenni?!

Hiszek abban, hogy egy batthyánys a vakációban is jó barát, jól szórakozik, vigyáz magára, feltöltődik, hogy bírja az újabb munkás tanévet. Mi bízunk bennetek. Egy régi bölcs mondás szerint: az öregek tudják, de a fiataloknak igazuk van…! Hiszünk bennetek és tudjuk, hogy hagyományaink megtartása és átadása nemcsak a megmaradásunkat jelenti, hanem a jövőtöket is.

Néhány fontos adat a mögöttünk hagyott tanévről: a 24 osztályos, 680 fős gimnáziumunk tanulmányi átlaga 4,37 volt (szokásosan magas). Ezt bizony sokan megirigyelhetik! Ezen belül a „primus inter pares" tantárgy („első az egyenlők között"), a magyar nyelv és irodalom átlaga 4,52 volt, a történelem 4,22, a matematika is magas: 4,10. Az angol nyelv átlaga 4,42, a német nyelvé 4,22, egyedül a kémia 3,94-a marad a 4 alatt. Így nem csoda, hogy a szorgalom 4,38-a pontosan ugyanannyi, mint az össz tanulmányi átlag, s a magatartás 4,67-a is összefügg például a testnevelés 4,53-ával. A bukások száma is kevés, 1 a bukott tanulók száma. Bízunk/bíztunk a javítóvizsgában… Sok az egy főre jutó közel 70 hiányzott órák száma. Ezen is javítanunk kell.

Az osztályok tanulmányi TOP-listájából: 1. a 6.A 4,84-dal, 2. az 5.A 4,80-dal, 3. a 12.A 4, 76-dal, jeles átlagú még a 4. 7.A (4,60), 5. 9.A (4,57), 6. 12.E (4,55), 7. 10.D (4,51). Csak egy osztályunk átlaga, a 9.C-é rosszabb a 4,00-nál. Nekik javítaniuk kell! Ez lehetséges, mert a 10.C átlaga pl. 4,03…

100 kitűnőnk van és 138 fő jeles rendű diákunk – ehhez nagyon gratulálok! Tehát az iskola tanulóinak 35%-a, több mint 1/3-a legalább jeles rendű…! Kedvem lenne az elkövetkező tanévben ilyen akciót hirdetni: „Legyél Te is jeles rendű!" – de legalábbis 4,00 feletti átlagú…!

A legkiválóbb tanulmányi, kulturális és sport versenyeredmények miatt összesen 55-ször szólítottam az arra legérdemesebb 90 diákunkat, csapatunkat dicséretre az ünnepélyes tanévzárón. A részletek az évkönyvünkben is megjelennek. A legrangosabb

megmérettetésen, az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében az idén matematikából volt 3., 4.; informatikából 4., 10., 21., 23.; olasz nyelvből 15. és magyar irodalomból 19. helyezettünk! A Helikoni Kulturális Fesztiválon két fődíjasunk volt, 5 arany, 6 ezüst és 3 bronz minősítésünk, egy különdíjasunk – minden kategóriában indultunk, ismét alig maradtunk el a nagydíjtól… Sok kiváló sportolónk közül ketten kapták meg a „Magyarország jó tanulója – jó sportolója" címet – ez a szám lehetne több is…

Kiváló mutatóinkat, büszkeségeinket leginkább kiemelkedő érettségi eredményeink húzzák alá, hiszen a külvilág is ezzel mér bennünket. Az idén 145 végzős diákunk közül 45-en érettségiztek kitűnően (31%) (Nagykanizsa többi középiskolájából összesen 9 fő volt, aki kitűnően érettségizett…). Az öt végzős osztályunk érettségi „TOP listája" így alakult: 1. 12.A (4,90, 25 kitűnő érettségiző), 2. 12.B (4,66), 3. 12.D (4,44) 4. 12.E (4,32) és 5. 12.C (4,09). Az előrehozott érettségik (angol, német, informatika) átlaga 4,86 volt! A rendes érettségi vizsgák 4,48-as átlagára bármelyik középiskola büszke lehetne!

Tehát továbbra is Dél-Zala patinás iskolája vagyunk, igazi „Minősített Tehetséggondozó Műhely", ahol jó batthyánysnak lenni. Mindez nem jöhetett volna létre minden egyes Diákunk, Dolgozónk, Szülőnk tevőleges munkája, segítsége nélkül. Köszönet mindenkinek, aki Diákjaink minőségi, értelmiségi létre való nevelődését támogatja!

HAJRÁ BLG!

Balogh László
igazgató - BLG

TANULMÁNYI STATISZTIKA

Létszámadatok

Beiratkozott:	682 tanuló
Év közben kimaradt:	4 tanuló
Év közben jött:	2 tanuló
Év végi létszám:	680 tanuló

	Fiú	*Lány*	*Összesen*
8 osztályos gimnázium:	115	126	241
4- és 5-osztályos gimnázium:	175	264	439
Összesen:	290	390	680

Mulasztás

	5-8. osztály	9-12. osztály	Összesen
Igazolt:	4803	42718	47521
Igazolatlan	6	543	549
Átlag (óra/fő):	37,86	78,22	69,9

Tanulmányi eredmények

Bukott: 1 tantárgyból 1 tanuló.

Tantárgyi átlagok

Magyar nyelv és irodalom	4,52	Kémia	3,94
Történelem	4,22	Földrajz	4,03
Angol nyelv	4,42	Informatika	4,72
Német nyelv	4,22	Filozófia	4,64
Francia nyelv	4,70	Emberismeret és etika	4,59
Olasz nyelv	4,26	Ének-zene	4,49
Orosz nyelv	4,23	Rajz	4,95
Matematika	4,10	Művészetek	4,86
Fizika	4,06	Testnevelés	4,53
Biológia	4,10	Vizuális kultúra	4,63
Átlag	**4,37**		

Nyelvvizsgák száma: 295

Az osztályok tanulmányi sorrendje

Helyezés	*Osztály*	*Átlag*	*Helyezés*	*Osztály*	*Átlag*
1.	6.A	4,84	16.	12.D	4,25
2.	5.A	4,80	17.	11.C	4,22
3.	12.A	4,76	18.	10.E	4,20
4.	7.A	4,60	19.	9.B	4,17
5.	9.A	4,57	19.	12.C	4,17
6.	12.E	4,55	21.	9.E	4,11
7.	10.D	4,51	22.	10.C	4,03
8.	10.A	4,49	23.	11.B	4,01
9.	12.B	4,47	24.	9.C	3,71
10.	8.A	4,45			
10.	11.A	4,45			
12.	11.D	4,40			
13.	9.D	4,37			
13.	10.B	4,37			
13.	11.E	4,37			

Az érettségi vizsga eredményei

Tantárgy	*12.A*	*12.B*	*12.C*	*12.D*	*12.E*	*átlag*	*előre hozott*
Magyar nyelv és irodalom	4,86	4,72	4,37	4,56	4,81	**4,68**	
Történelem	4,93	4,24	3,87	4,08	4,34	**4,30**	
Német nyelv	5,00	4,80	3,00	4,67	4,63	**4,79**	4,81
Angol nyelv	5,00	4,58	4,56	4,39	4,20	**4,63**	4,91
Olasz nyelv	5,00	5,00	-	-	-	**5,00**	
Matematika	4,86	4,79	2,97	4,28	3,44	**4,03**	
Fizika	4,00	5,00	-	5,00	-	**4,67**	
Kémia	4,20	-	3,00	4,67	2,00	**4,25**	
Biológia	5,00	-	4,50	4,71	4,20	**4,65**	
Földrajz	5,00	-	5,00	-	-	**4,75**	
Testnevelés	-	5,00	5,00	5,00	-	**5,00**	
Informatika	4,92	4,80	4,35	4,62	4,43	**4,73**	4,85
Emberismeret, etika	5,00	-	4,88	5,00	5,00	**4,95**	
Gazdasági ismeretek	5,00	5,00	5,00	4,00	5,00	**4,96**	
Társadalomismeret	-	-	-	-	-	**5,00**	
Belügyi rend. ism.	-	5,00	-	-	-	**5,00**	
Japán nyelv	**5,00**	-	-	-	-	**5,00**	
Osztályátlag	**4,90**	**4,66**	**4,09**	**4,44**	**4,32**		
Iskolaátlag (végzős):	**4,48**						
Iskolaátlag:	**4,86**						

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

A kitűnő tanulók száma: 97
A jeles rendű tanulók száma: 137

Emlékláncot kapott:
Busa Máté (12.B), Szinyéri Bence (12.B), Micsinai Dominik (12.E)

Hámori Ágnes-irodalmi díjat kapott:
Mudry Anna Dorottya (12.C)

Tüskés Tibor-emlékdíjat kapott:
Koczor Boglárka (12.E)

dr. Háncs Gábor-emlékdíjat kapott:
Jánoki Georgina (12.A)

Garzó Gábor-emlékdíjat kapott:
Balázs Enikő (12.B)

Pro Schola-díjat kapott:
Varga Dávid István (12.B)

Prof. Dr. Ádám Veronika-díjat kapott:
Németh Márton Tamás (7.A)

Jómadár-díjat kapott:
Tóth Tamás, a fotós (11.A)

Emléklapot kapott:

12.A	Fodor Lídia
	Salamon Sára
	Tukszár Zsófia
	Zsiray Júlia
12.B	Posztós Nóra
	Salamon Emese
	Salamon Enikő
	Timár Gerda
12.C	Jankovics Martina
	Molnár Eszter
	Szamosi Richárd
12.D	Horváth Mátyás Ferenc
	Horváth Miklós
	Kálovics Emma
	Pammer Dániel
	Traub Sándor
12.E	Ceiner Annamária
	Vadlek Dániel
	Vajda Kitti
	Lippa Dóra
	Boti Vanda

KITŰNŐ TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Bakonyi Anna
Gyergyói Anna
Gyertyánági Gergő
Hajdár László Soma
Hajnali Luca
Hortobágyi Nóra Gréta
Kiss Floransz Nóra
Orbán Noémi
Radics Martin
Réti Eszter
Sipos Jázmin
Traub Réka

6. A osztály

Dancsák Dénes
Gubricza Csenge
Horváth Dorottya Júlia
Horváth Petra
Kerek Gréta Petra
Lévai Noémi
Lukácsi Lili
Patard Máté Mathieu
Rákhely Péter
Szabó Emma
Szili Gergő
Szüreti Márk
Valentin Jázmin
Varga Sára
Várkonyi Daren
Zsiborás Gábor

7. A osztály

Ágoston Barbara
Cziráki Boglárka
Németh Márton Tamás
Sipos Dorka
Szerdahelyi Anna Mária
Szirtes Berta
Vukics Zoé

8. A osztály

Bakonyi Blanka
Ferencz Orsolya
Horváth Gréta
Kiss Hunor
Makrai Olivér
Molnár Botond
Vuk Sára Veronika

9. A osztály

Cziráki Kamilla
Kovács Bence
Silló Kinga
Tuboly Roland Levente

9. D osztály

Horváth Máté
Kalamár Eszter
Puskár Panna

9. E osztály

Bazsó Brigitta
Németh Fanni

10. A osztály

Harmadás Dóra
Kanizsai Léna
Szente Péter
Szirtes Botond

10. B osztály

Horvat Luca
Tollár Lizett

10. C osztály

Csöndör Kamilla
Kovács Dominik
Tóth Vivien Lia

10. D osztály
Tóth Máté

10. E osztály
Baksa Dorina
Horváth Vivien Rita

11. A osztály
Csepreghy Réka Sarolta
Csertán András
Pőcze Barnabás

11. B osztály
Ámon Attila Miklós

11. C osztály
Kovács Vivien
Szalai Melitta Karolina

11. D osztály
Czigány Csenge Ágota
Kalmár Kitti Alexandra

11. E osztály
Kiss-Szabó Boglárka
DénesVárhelyi Boglárka
Szabó Noel
Vidovics Cecília

12. A osztály
Boa Boglárka
Hohl Kitti
Salamon Sára
Borsos Lilla Emőke
Jánoki Georgina
Szabó Kata Fanni
Fodor Lídia
Kardos Kinga
Tukszár Zsófia
Gaál Villő
Pécsi Márk Benjámin
Zsiray Júlia
Gyertyánági Péter Lui
Pusztai Bettina

12. B osztály
Balázs Enikő
Rammer Dávid
Traub Tamás
Busa Máté
Simon Dorina Kíra
Posztós Nóra
Szinyéri Bence

12. C osztály
Jankovics Martina
Molnár Eszter
Vidéki Alexandra

12. E osztály
Vadlek Dániel

JELES TANULMÁNYI EREDMÉNYT ELÉRT TANULÓK

5. A osztály

Baranya Gellért
Bende Lavínia
Böjti Vivien
Gelencsér Hanna Laura
Gerencsér Réka
Gubricza Réka
Hóbor Dóra
Lakner Tamás
Nagy Barnabás
Németh Csongor Gábor
Németh Milán
GergelyRévész Dávid
Ferenc
Széll Brigitta
Széll Petra
Szlávec Gréta

6. A osztály

Baranyai Botond
Bödör Bence
Horváth Bulcsú
Király Endre Márk
Mezei Réka
Tuboly Dániel Ákos
Varga Márk

7. A osztály

Domina Blanka
Gaál Éva
Lakner Dorina
Nagy Júlia
Petényi Dalma Zsanett
Réti András
Takács Richárd
Tóth Regős Bence
Varga Kata Luca

8. A osztály

Hosznyák Bálint Ferenc
Nyeste Dorka
Szente Tamás
Tatai Zsóka

9. A osztály

Aczél Péter
Dömötör Zsóka
Felméri Lilla
Marton Júlia Kata
Orbán Dorina Kíra
Pásztor Máté

9. B osztály

Baj Barnabás
Tóth Miklós

9. D osztály

Koczor Nikolett Jázmin
Kószó Dorina
Lukács Hanna
Püspöki László András
Sinkovics Tamás

9. E osztály

Sziva Nátán Attila
Váradi Luca

10. A osztály

Csinyát Rebeka
Felméri Bettina
Vaski Flóra Dorottya

10. B osztály

Balogh Anna
Fehér Márta
Szupper Lolita
Tálos Viktória
Tóth Réka

10. C osztály

Barbalics Jonatán	Császár Péter János	

10. D osztály

Bakos Fanni	Jakab Kíra	Molnár Bernadett
Cey-Bert Koppány	Károlyi Anna	BiankaVarga Gréta
Dombi Bianka	GeorginaKrasznai	Varjas Dorina
Györkös Ramóna	Borbála Lilla	

10. E osztály

Boros Boglárka	Kanász Zsófia	Pilgermáyer Panna
Hajmási Lili	Németh Edit Vivien	
Horváth Anna	Papóczi Panna Virág	

11. A osztály

Karácsony Gábor	Schmid Stephanie	Vastag Marcell Levente
Kovács Ábel Bulcsu	Schmidt Balázs	

11. B osztály

Gáspár György András	Kozári Gábor	
Kele Martin Tibor	Vasvári Zsóka	

11. C osztály

Farsang Klaudia	Turkovics Rebeka	
Kozma Dóra	Vas Lilla	

11. D osztály

Domján Regina Ilona	Pécsi Petra	Trombitás Ádám
Horváth Tamara	Radics Réka	Zsuppán Eszter
Kovács Luca	Tatai Blanka	
Novák Tamara	Tóth Marcellina	

11. E osztály

Ámon Anna	Dombai Nóra	Horváth Georgina

12. A osztály

Doucha Lilla Viktória	Tárnok Tímea	Varga Bence Tamás
Gyertyánági Eliza	Timmermann Zsanna	Varga Eszter

12. B osztály

Lenkovics Marcell	Salamon Enikő	Timár Gerda
Nagy Tamás	Szabó Mátyás	Varga Dávid István
Salamon Emese	Szokoli Mátyás	

12. C osztály

Balassa Ádám
Kele Luca
Mód Sáron
Mudry Anna Dorottya
Szamosi Richárd Gábor

12. D osztály

Horváth Mátyás Ferenc
Kálovics Emma

12. E osztály

Benczik Boglárka
Boti Vanda
Ceiner Annamária
Dani Luca
Koczor Boglárka
Lippa Dóra
Lőrincz Jázmin Fanni
Micsinai Dominik
Mikó Vivien
Milassin Mór
Takács Petra
Tóth Bonita Daniella
Vajda Kitti

ORSZÁGOS JELENTŐSÉGŰ TANULMÁNYI VERSENYEKEN EREDMÉNYEKET ELÉRT TANULÓINK (zárójelben a felkészítő tanár/ok neve)

Mánfai Csongor (5.A) Kaán Károly Országos Természet- és Környezetism. verseny – 10.hely (Lancsákné Dukai Gyöngyi, Martonné Pálfalvi Katalin)

Török András (5.A) Logo OSzTV – 17. hely (Herman József)

Bátorfi Balázs (6.A) Logo OSzTV – 19. hely (Herman József)

Dancsák Dénes (6.A) Logo OSzTV – 1. hely (Herman József)

Lévai Noémi (6.A) Tudásbajnokság – matematika – 2. hely (Zsovár Anita)

Szili Gergő (6.A) Logo OSzTV – 7. hely (Herman József)

Szüreti Márk (6.A) Logo OSzTV – 16. hely (Kele Krisztián, Herman József)

Ágoston Barbara (7.A) Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – dicséret (Erdős Gábor)

Cziráki Boglárka (7.A) Varga Tamás matematikaverseny – 11. hely (Erdős Gábor)
Kosáry Domokos Történelemverseny – 9. hely (Andl Melinda)

Lakner Dorina (7.A) Curie Kémia Emlékverseny – 6. hely (Dénes Sándorné)

Németh Márton Tamás (7.A) Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – 1. díj (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Kalmár László matematikaverseny – 2. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Logo OSzTV - 5. hely (Erdősné Németh Ágnes, Erdős Gábor)
Nemes Tihamér OITV – programozás – 8. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Varga Tamás matematikaverseny – 8. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona matematikaverseny – 10. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 15. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Sipos Dorka (7.A) Varga Tamás matematikaverseny – 9. hely (Erdős Gábor)

Szerdahelyi Anna Mária (7.A) Less Nándor Országos Földrajzverseny – 2. hely (Alexa Mercédesz)

Takács Richárd (7.A) Kosáry Domokos Történelemverseny – 5. hely (Andl Melinda)

Bakonyi Blanka (8.A) Varga Tamás matematikaverseny – 14. hely (Erdős Gábor)

Kiss Hunor (8.A) „Itthon otthon vagy" földrajzverseny – 2. hely (Alexa Mercédesz)
Teleki Pál Kárpát-medencei földrajz-földtan verseny 4. hely (Alexa Mercédesz)
Less Nándor Országos Földrajzverseny – 6. hely (Alexa Mercédesz)

Kovács Viktória (8.A) Less Nándor Országos Földrajzverseny – 11. hely (Alexa Mercédesz)

Makrai Olivér (8.A) Less Nándor Országos Földrajzverseny – 3. hely (Alexa Mercédesz)
„Itthon otthon vagy" földrajzverseny – 5. hely (Alexa Mercédesz)

Molnár Panna (8.A) Tiszán innen, Dunán túl…" népdaléneklési verseny – arany minősítés (Pálos Henrietta, Bagarusné Szabó Katalin)

Tálos Gergő (8.A) Nemes Tihamér OITV – alkalmazás – 14. hely (Hermanné Tóth Erika)

Aczél Péter (9.A) Less Nándor Országos Földrajzverseny – 10. hely (Alexa Mercédesz)
Lóczy Lajos országos földrajzverseny – 13. hely (Alexa Mercédesz)

Cziráki Kamilla (9.A) „Itthon otthon vagy" földrajzverseny – 2. hely (Alexa Mercédesz)
Less Nándor Országos Földrajzverseny – 2. hely (Alexa Mercédesz)
Lóczy Lajos országos földrajzverseny – 2. hely (Alexa Mercédesz)

Dömötör Zsóka (9.A) Savaria Országos Történelemverseny – 9. hely (Alexa Péter)

Orbán Dorina Kíra (9.A) Savaria Országos Történelemverseny – 14. hely (Alexa Péter)

Tuboly Roland Levente (9.A) Savaria Országos Történelemverseny – 7. hely (Alexa Péter)

Szente Péter (10.A) Nemes Tihamér OITV – programozás – 7. hely (Erdősné Németh Ágnes)
Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – III. díj (Szalai Gabriella)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 6. hely (Szalai Gabriella)

Dobó Ádám (10.B) Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – dicséret (Erdősné Németh Ágnes)

Koszoru Domonkos (10.B) Nemes Tihamér OITV – alkalmazás – 17. hely (Kele Krisztián)

Cey-Bert Koppány (10.D) Implom József Középiskolai Helyesírási Verseny 13. hely (Simon József)

Györkös Ramóna (10.D) Less Nándor Országos Földrajzverseny – 14. hely (Alexa Péter)

Tóth Máté (10.D) Curie Kémia Emlékverseny – 7. hely (Martonné Pálfalvi Katalin)

Csertán András (11.A) OKTV informatika II. - programozás – 10. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Négy Megye Matematikaverseny – 3. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – dicséret (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – dicséret (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 12. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona matematikaverseny – 17. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Pőcze Barnabás (11.A) OKTV informatika II. – programozás – 21. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Sulan Ádám (11.A) Felvidéki Magyar Matematikaverseny – 1. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – 3. díj (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona matematikaverseny – 4. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 6. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – dicséret (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Jánoki Georgina (12.A) Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – dicséret (Szita Ágnes, Zsovár Anita, Erdősné Németh Ágnes)

Balázs Enikő (12.B) OKTV olasz nyelv – 15. hely (Salamonné Lackner Henriett)

Busa Máté (12.B) OKTV matematika II. – 3. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
OKTV informatika II. – programozás – 4. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 1. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Felvidéki Magyar Matematikaverseny – 1. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Négy Megye Matematikaverseny – 1. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – 2. díj (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona matematikaverseny – 5. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Szinyéri Bence (12.B) OKTV matematika II. – 4. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
OKTV informatika II. – programozás – 23. hely (Erdős Gábor,
OKTV informatika II. – programozás – 23. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Magyar Matematikaverseny – 3. díj (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny – 11. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Zrínyi Ilona matematikaverseny – 17. hely (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)
Szőkefalvi-Nagy Gyula Matematikai Emlékverseny – dicséret (Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes)

Micsinai Dominik (12.E) OKTV magyar irodalom – 19. hely (Baloghné Harkány Judit)
Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny – 21. hely (Baloghné Harkány Judit)

CSAPATVERSENYEKEN ELÉRT ORSZÁGOS EREDMÉNYEK

Gloria Victis Kárpát-medencei történelmi vetélkedő

Herjávecz Krisztina, Vasvári Zsóka, Csermák Ádám Barna (mind 11.B)
1. hely (Alexa Péter)

ESTÖRI Kreatív Történelmi Verseny

Dombi Bianka, Jakab Kíra, Károlyi Anna (mind 10.D) – **3. hely**
(Alexa Péter, Alexa Mercédesz)

Kecske Kupa matematikaverseny

Dancsák Dénes, Horváth Dorottya Júlia, Lévai Noémi, Patard Máté Mathieu (mind 6.A) – **3. hely** (Zsovár Anita)

Ágoston Barbara, Lakner Dorina, Németh Márton Tamás, Sipos Dorka (mind 7.A) – **1. hely** (Erdős Gábor)

Bakonyi Blanka, Ferencz Orsolya, Kiss Hunor, Szente Tamás (mind (8.A) **5. hely** (Erdős Gábor)

Aczél Péter, Kovács Bence, Krihó László Bendegúz, Tuboly Roland Levente (mind 9.A) – **3. hely** (Lábodi Gyöngyi)

Baj Barnabás, Kertész Milán, Orbán Olivér, Simon Máté (mind 9.B) – **6. hely** (Tolnainé Horváth Ágnes)

Dobos Kristóf, Horvat Luca, Pánczél Antónia, Salamon Máté (mind 10.B) **6. hely** (Erdősné Németh Ágnes)

Bolyai Matematika Csapatverseny (9-12.) – saját évfolyamon

Csepreghy Réka (11.A), Pőcze Barnabás (11.A), Pánczél Bálint (11.B), Sulan Ádám (11.A) – **4. hely** (Erdős Gábor, Lábodi Gyöngyi, Erdősné Németh Ágnes)

Szokoli Mátyás (12.B), Jánoki Georgina (12.A), Posztós Nóra (12.B), Szinyéri Bence (12.B) – **4. hely** (Erdős Gábor, Szita Ágnes, Zsovár Anita, Erdősné Németh Ágnes)

Bolyai Matematika Csapatverseny (3-8.) – saját évfolyamon

Ágoston Barbara, Lakner Dorina, Németh Márton Tamás, Sipos Dorka (mind 7.A) – **19. hely** (Erdős Gábor)

Bolyai természettudományi csapatverseny (3-8.) – saját évfolyamon

Bödör Bence, Dancsák Dénes, Horváth Bulcsú, Király Endre (mind 6.A) **11. hely** (Alexa Mercédesz, Bagarusné Szabó Katalin)

Lakner Dorina, Szirtes Berta, Domina Blanka, Zsohár Fanni (mind 7.A) **7. hely** (Alexa Mercédesz, Bagarusné Szabó Katalin, Dénes Sándorné, Kém Eszter)

Balogh János Kárpát-medencei Környezetvédelmi csapatverseny

Ferencz Orsolya, Makrai Olivér, Nyeste Dorka (mind 8.A) – **2. hely**
(Csörgicsné Balogh Edit, Martonné Pálfalvi Katalin)

Curie környezetvédelmi emlékverseny – csapatverseny – saját kategóriában

Cziráki Boglárka, Fehér Boga Pál, Petényi Dalma Zsanett (mind 7.A)
6. hely (Bagarusné Szabó Katalin)

Györei Kristóf, Kele Martin, Takács Natasa (mind 11.B) – **7. hely**
(Martonné Pálfalvi Katalin)

REGIONÁLIS ÉS MEGYEI SZINTŰ VERSENYEKEN ELÉRT LEGJOBB EREDMÉNYEK

„Szép magyar beszéd" verseny (9-12.) megyei forduló

2. Kiss Alexandra (11.E).	Baloghné Harkány Judit
5. Fehér Márta (10.B)	Földi Gábor
6. Silló Kinga (9.A)	Nagyné Kőmüves Rita

Édes anyanyelvünk nyelvhasználati verseny megyei forduló

4. Vasvári Zsóka (11.B)	Nagyné Kőmüves Rita

„Szép magyar beszéd" verseny (5-8.) területi forduló – saját korosztályban

2. Várkonyi Daren (6.A)	Nagyné Kőmüves Rita
6. Széll Brigitta (5.A)	Kovácsné Nemes Adél
1. Makrai Olivér (8.A)	Németh Ferenc
4. Szemlics Cintia (7.A)	Földi Gábor

Kőrösi megyei szövegértő verseny – saját évfolyamon

3. Gyergyói Anna (5.A)	Kovácsné Nemes Adél
2. Vanyó Vanda (7.A)	Földi Gábor
1. Ladányi Lúcia (8.A)	Németh Ferenc

Bárczi Géza anyanyelvi verseny – saját kategóriában

3. Varga Sára (6.A)	Nagyné Kőmüves Rita
7. Domján Eszter Lúcia (8.A)	Németh Ferenc
10. Sipos Dorka (7.A)	Földi Gábor

Nyelvész anyanyelvi verseny megyei forduló – saját évfolyamon

5. Gyergyói Anna (5.A)	Kovácsné Nemes Adél
4. Szemlics Cintia (7.A)	Földi Gábor

Savaria országos történelem tanulmányi verseny megyei forduló - saját évfolyamon

1. Dömötör Zsóka (9.A)	Alexa Péter
2. Orbán Dorina (9.A)	Alexa Péter
3. Tuboly Roland (9.A)	Alexa Péter
4. Pásztor Máté (9.A)	Alexa Péter
5. Püspöki László András (9.D)	Tüske Judit
2. Károlyi Anna (10.D)	Alexa Péter
3. Dombi Bianka (10.D)	Alexa Péter
4. Strobl Ábel (10.A)	Andl Melinda

Kalmár László matematikaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

2. Hajnali Luca (5.A)	Kasztl Csilla
3. Dancsák Dénes (6.A)	Zsovár Anita
1. Németh Márton Tamás (7.A)	Erdős Gábor
2. Vukics Zoé (7.A)	Erdős Gábor
1. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
2. Bakonyi Blanka (8.A)	Erdős Gábor

Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

6. Lakner Tamás (5.A)	Kasztl Csilla
4. Dancsák Dénes (6.A)	Zsovár Anita
8. Patard Máté (6.A)	Zsovár Anita
9. Lévai Noémi (6.A)	Zsovár Anita
1. Németh Márton Tamás (7.A)	Erdős Gábor
3. Ágoston Barbara (7.A)	Erdős Gábor

7. Sipos Dorka (7.A)	Erdős Gábor
9. Vukics Zoé (7.A)	Erdős Gábor
2. Ferencz Orsolya (8.A)	Erdős Gábor
4. Bakonyi Blanka (8.A)	Erdős Gábor
5. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
8. Tuboly Roland Levente (9.A)	Lábodi Gyöngyi
6. Szente Péter (10.A)	Szalai Gabriella
1. Sulan Ádám (11.A)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
2. Csertán András (11.A)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
3. Pánczél Bálint (11.B)	Lábodi Gyöngyi, Erdős Gábor
1. Busa Máté (12.B)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
3. Szinyéri Bence (12.B)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes

Csapatok versenyében – saját évfolyamon:

2. Dancsák Dénes, Lévai Noémi, Patard Máté (6.A)	Zsovár Anita
1. Ágoston Barbara, Németh Márton Tamás, Sipos Dorka (7.A)	Erdős Gábor
1. Bakonyi Blanka, Ferencz Orsolya, Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
2. Krihó László Bendegúz (9.A), Orbán Olivér (9.B), Tuboly Roland (9.A)	Lábodi Gyöngyi, Tolnainé Horváth Ágnes
3. Dobó Ádám (10.B), Koszoru Domonkos (10.B), Szente Péter (10.A)	Erdősné Németh Ágnes, Szalai Gabriella
1. Sulan Ádám (11.A), Csertán András (11.A), Pánczél Bálint (11.B)	Erdős Gábor, Lábodi Gyöngyi
1. Busa Máté, Posztós Nóra, Szinyéri Bence (mind 12.B)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes

Varga Tamás matematikaverseny megyei forduló – saját évfolyamon

1. Németh Márton Tamás (7.A)	Erdős Gábor
2. Lakner Dorina (7.A)	Erdős Gábor
4. Ágoston Barbara (7.A)	Erdős Gábor
5. Cziráki Boglárka (7.A)	Erdős Gábor
6. Sipos Dorka (7.A)	Erdős Gábor
7. Szirtes Berta (7.A)	Erdős Gábor
8. Vukics Zoé (7.A)	Erdős Gábor
2. Bakonyi Blanka (8.A)	Erdős Gábor
4. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
6. Ferencz Orsolya (8.A)	Erdős Gábor

Nemzetközi Kenguru matematikaverseny – megyei – saját évfolyamon

8. Török András (5.A)	Kasztl Csilla
10. Németh Milán (5.A)	Kasztl Csilla

2. Bátorfi Balázs (6.A)	Zsovár Anita
2. Dancsák Dénes (6.A)	Zsovár Anita
10. Lévai Noémi (6.A)	Zsovár Anita
1. Németh Márton Tamás (7.A)	Erdős Gábor
4. Sipos Dorka (7.A)	Erdős Gábor
6. Ágoston Barbara (7.A)	Erdős Gábor
8. Szántó Bendegúz (7.A)	Kasztl Csilla
4. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
6. Ferencz Orsolya (8.A)	Erdős Gábor
3. Orbán Olivér Ferenc (9.B)	Tolnainé Horváth Ágnes
9. Tuboly Roland Levente (9.A)	Lábodi Gyöngyi
1. Szente Péter (10.A)	Szalai Gabriella
1. Sulan Ádám (11.A)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
2. Csertán András (11.A)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
6. Kálovics Zoltán (11.A)	Erdős Gábor
9. Csepreghy Réka Sarolta (11.A)	Erdős Gábor
1. Busa Máté (12.B)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
3. Szinyéri Bence (12.B)	Erdős Gábor, Erdősné Németh Ágnes
10. Balázs Enikő (12.B)	Erdős Gábor

Megyei matematikaverseny – saját évfolyamon

3. Török András (5.A)	Kasztl Csilla
7. Hajnali Luca (5.A)	Kasztl Csilla
8. Mánfai Csongor (5.A)	Kasztl Csilla
2. Dancsák Dénes (6.A)	Zsovár Anita
3. Lévai Noémi (6.A)	Zsovár Anita
6. Bátorfi Balázs (6.A)	Zsovár Anita
10. Szüreti Márk (6.A)	Zsovár Anita
1. Németh Márton Tamás (7.A)	Erdős Gábor
3. Ágoston Barbara (7.A)	Erdős Gábor
4. Lakner Dorina (7.A)	Erdős Gábor
6. Sipos Dorka (7.A)	Erdős Gábor
8. Cziráki Boglárka (7.A)	Erdős Gábor
10. Vukics Zoé (7.A)	Erdős Gábor
2. Bakonyi Blanka (8.A)	Erdős Gábor
2. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
6. Ferencz Orsolya (8.A)	Erdős Gábor

Regionális matematikaverseny – 5-8. osztályosoknak

5-6. évfolyam

3. Dancsák Dénes (6.A)	Zsovár Anita

7-8. évfolyam

1. Szente Tamás (8.A)	Erdős Gábor
3. Németh Márton Tamás	Erdős Gábor

Péterfy tanulmányi verseny – angol nyelv – saját évfolyamon

1. Németh Márton Tamás (7.A)	Járnecz Edina

Kőrösi idegen nyelvi verseny – angol nyelv – saját évfolyamon

1. Németh Márton Tamás (7.A)	Járnecz Edina
3. Lakner Dorina (7.A)	Földi Gábor
2. Kovács Nikolett (8.A)	Kornay Andrea
3. Kiss Hunor (8.A)	Földi Gábor

Megyei angol nyelvi verseny

9/I. kategória

6. Váradi Luca (9.E)	Blasszauer János

10/I. kategória

6. Salamon Soma (10.A)	Sipos Ágnes
7. Kovács Gergő (10.C)	Gyergyák Emőke

Péterfy tanulmányi verseny – német nyelv – saját évfolyamon

3. Ladányi Lúcia (8.A)	Benedekné Stadler Éva

Kőrösi idegen nyelvi verseny – német nyelv – saját évfolyamon

3. Petényi Dalma (7.A)	Kovács Lívia

Megyei német nyelvi verseny

9/I. kategória

4. Kalamár Eszter (9.D)	Dobó István
8. Kovács Bence (9.A)	Artner Katalin
9. Kis Rebeka (9.A)	Artner Katalin

9/II. kategória

8. Sipos Nikolett (9.A)	Artner Katalin

10/II. kategória

9. Bali Szabolcs (10.D)	Artner Katalin

Mikola Sándor országos középiskolai tehetségkutató fizikaverseny – megyei forduló

9. Dobó Ádám (10.B)	Dénes Sándorné

Megyei fizikaverseny – saját évfolyamon

4. Dobó Ádám (10.B)	Dénes Sándorné
10. Szente Péter (10.A)	Kém Eszter
6. Pőcze Barnabás (11.A)	Dénes Sándorné
7. Csermák Ádám Barna (11.B)	Kém Eszter
8. Csertán András (11.B)	Dénes Sándorné
9. Schmidt Balázs (11.A)	Dénes Sándorné
3. Szinyéri Bence (12.B)	Kém Eszter, Piriti János
4. Posztós Nóra (12.B)	Kém Eszter, Piriti János

Péterfy tanulmányi verseny – fizika – saját évfolyamon

1. Németh Márton Tamás (7.A)	Kém Eszter
3. Cziráki Boglárka (7.A)	Kém Eszter
2. Bakonyi Blanka (8.A)	Szalai Gabriella
3. Kiss Hunor (8.A)	Szalai Gabriella

Irinyi János országos középiskolai kémiaverseny megyei forduló – saját kategóriában

7. Cziráki Kamilla (9.A)	Martonné Pálfalvi Katalin
8. Püspöki László András (9.D)	Csörgicsné Balogh Edit
9. Sinkovics Tamás (9.D)	Csörgicsné Balogh Edit
1. Tóth Máté (10.D)	Martonné Pálfalvi Katalin
3. Kanizsai Léna (10.A)	Csörgicsné Balogh Edit

Hevesy György Kárpát-medencei Kémiaverseny – megyei forduló – saját évfolyamon

2. Cziráki Boglárka (7.A)	Dénes Sándorné
3. Lakner Dorina (7.A)	Dénes Sándorné
6-7. Vukics Zoé (7.A)	Dénes Sándorné
10. Réti András (7.A)	Dénes Sándorné
6. Ferencz Orsolya (8.A)	Martonné Pálfalvi Katalin
7. Makrai Olivér (8.A)	Martonné Pálfalvi Katalin
9. Nyeste Dorka (8.A)	Martonné Pálfalvi Katalin

Teleki Pál Országos Földrajz-Földtan Verseny – megyei forduló – saját évfolyamon

4. Sipos Dorka (7.A)	Alexa Mercédesz
10. Szerdahelyi Anna (7.A)	Alexa Mercédesz
1. Kiss Hunor (8.A)	Alexa Mercédesz
9. Makrai Olivér (8.A)	Alexa Mercédesz

Kaán Károly Országos Természet- és Környezetismereti verseny – saját kategóriában

1. Mánfai Csongor (5.A)	Lancsákné Dukai Gyöngyi, Martonné Pálfalvi Katalin

Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny – megyei forduló

1. Mátyás Flóra (9.A)	Horváth Éva

„Tiszán innen-Dunán túl" népdaléneklési verseny – területi forduló

Molnár Panna (8.A) – kiemelt arany minősítés	Bagarusné Szabó Katalin
Bakonyi Blanka - Molnár Panna **(8.A-sok) –** arany minősítés	Bagarusné Szabó Katalin

Kulturális életünk

2018 – páros év, tehát helikoni év. Ismét nagy erőkkel készültek diákjaink és kollégáink a megmérettetésre, s – ma már tudjuk – nem hiába. A lenti táblázatból kiolvasható, mennyi szép eredményt értünk el, s a végső pontszámításnál a 134 iskola közül a 4. helyet foglaljuk el. Ez méltán ad okot az örömre. Szívből gratulálunk itt is minden résztvevőnek!

Kulturális életünk palettája idén is nagyon színes volt, megrendezésre kerültek a – mondjuk így – szokványos (és szokványosan gazdag és értékes) programjaink, melyek közül most hadd kerüljön kiemelésre a BLGén – most is nagyszerű élmény volt, és kiváló alkalom arra, hogy a szélesebb közönség, vagyis a diáktársak, tanárkollégák is megismerhessék azokat a produkciókat, melyekkel a BLG-sek felléptek a Helikonon.

S még két különlegesség: az egyik egy rendhagyó énekóra – sokféle rendhagyó óra volt már nálunk, de ének még nem. Kardos Eszter (egykori BLG-s) és Gölles Martin (egykori és örök BLG-s) szervezésében és előadásában valósulhatott meg az énekóra, s olyan sikere lett, hogy többször is megismétlésre került.

A másik különleges esemény a Hallgassunk Aranyt! rendezvény volt. A tavalyi országos Arany-év folytatásaként megszületett egy weboldal (www.hallgatniaranyt.hu), melyen Arany János verseit, leveleit hallgathatjuk meg jeles magyar művészek előadásában. A oldal népszerűsítésére szolgáló roadshow egyik állomása volt gimnáziumunk - nagy örömünkre vendégeink voltak Náray Erika, Láng Annamária és Kátai Kinga művésznők.

Nem lehet – hely híján – írni minden kulturális rendezvényről, hiszen akkor az egész évkönyv csak arról szólna – ám fontos megjegyezni, hogy ezen alkalmak nélkül a Batthyány Lajos Gimnázium nem is lenne az igazi! Minden ilyen apróbb vagy nagyobb esemény hozzátesz valamit diákjaink érzelmi intelligenciájához, melynek fontosságához kétség sem férhet, s (kimondva és kimondatlanul is) igen előkelő helyet foglal el nevelési céljaink között a EQ fejlesztése.

Itt és most – kicsit rendhagyó módon – szeretne az évkönyv szerkesztője elköszönni egy végzős versmondótól, Micsinai Dominiktól (12.E), aki számtalanszor hallatta hangját batthyányis rendezvényeken, s mindig készséggel, nagy alázattal vállalt minden szereplést. Köszönjük, Dominik! Kívánunk sok sikert további életutadon.

HELIKONI EREDMÉNYEK - 2018

PRODUKCIÓ	KATEGÓRIA	EREDMÉNY
Micsinai Dominik (12.E)	Vers- és prózamondás	arany + fődíj
Cséplő Péter (12.B)	Egyéb	arany + fődíj
Virág Benedek kamarakórus	Kamarakórus	arany
Vaski Flóra (10.A)	Vizuális művészetek	arany
Szente Tamás (8.A)	Könnyűzene – hangszerszóló - harsona	arany
Kanizsai Legények, kanizsai leányok	Népdal	ezüst
ORFF ütőegyüttes	Könnyűzene, ének – zenekar és együttes	ezüst
Balázs Enikő (12.B)	Könnyűzene – hangszerszóló - zongora	ezüst
El-Sayed Jázmin (12.D)	Komolyzene - szólóének	ezüst
Kulissza Szintársulat	Színjátszás	ezüst
Virág Benedek női kar	Női kar	ezüst
Virág Benedek vegyes kar	Vegyes kar	bronz
BLG Banda	Népzene	bronz
Hajmási Lili (10.E) – Kátai Lora (11.D)	Mozgásművészet, modern tánc	bronz

HELIKONI ÜNNEPSÉGEK

Sportolók és eredmények

Nem egyszerű dolog összeegyeztetni a tanulást az igazán komoly, sok időt, energiát igénylő sportolással, de jó néhány batthyánysnak azért sikerül – ez is. Legjobb példa erre Tukszár Zsófia (12.A) és Csertán András (11.A), akik az elmúlt tanév eredményei alapján elnyerték a „Magyarország jó tanulója – jó sportolója 2017" elismerést. Ezúton is szeretettel gratulálunk!

Mint ahogy gratulálunk minden olyan diákunknak, aki akár egyéni, akár csapat sportágban országosan kiemelkedő eredményt ért el. Álljon itt a névsoruk – a sportág és a legjobb (leginkább diákolimpiai) eredmény megnevezésével!

Horváth Dorottya Júlia (6.A)	torna	országos csapatbajnokság 2. hely
Lukácsi Lili (6.A)	torna	országos csapatbajnokság 2. hely
Ágoston Barbara (7.A)	kötélugrás	diákolimpia 1. hely
Sipos Dorka (7.A)	kötélugrás	diákolimpia 2. hely
Tóth Regős Bence (7.A)	kard	diákolimpia 12. hely
Tatai Zsóka (8.A)	látványtánc	világbajnokság 1. hely
Horváth Gréta (8.A)	látványtánc	világbajnokság 2. hely
Molnár Botond (8.A)	tájkerékpár	országos bajnokság 1. hely
Zadravecz Máté (8.A)	kard	U-15 világkupa 1. hely
Vuk Sára (8.A)	tánc	országos bajnokság 2. hely
Oláh Ivett (8.A)	kajak	diákolimpia 2. hely
Marton Júlia Kata (9.A)	kötélugrás	diákolimpia 2. hely
Fritz Dániel (9.B)	kötélugrás	diákolimpia 1. hely
Elekes Gergő (9.E)	íjászat	junior OB 2. hely, suli íjász 1. hely
Nemes Benjámin (10.E)	kötöttfogású birkózás	országos bajnokság 3. hely
Kanász Zsófia (10.E)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 2. hely
Kovács Lili (10.E)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 2. hely
Kovács Fanni (10.E)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 2. hely
Németh Edit (10,E)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 2. hely
Csertán András (11.A)	tájfutás	diákolimpia 8. hely
Domián Dávid (11.A)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 4. hely
Kovács Marcell (11.A)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 4. hely
Tolnai Gergely (11.B)	lábtoll-labda - csapatban	diákolimpia 4. hely
Kozári Gábor (11.B)	hajómodellezés	VB 3. hely
Balogh Eszter (11.B)	sakk	diákolimpia 4. hely
Kantó Loretta (11.E)	úszás – 100 m hát	diákolimpia 4. hely
Salamon Sára (12.A)	asztalitenisz	diákolimpia 8. hely

Hadd álljon itt még két csapateredmény! A Fair Play Kupa országos leány focitornán 8. lett a BLG csapata: Takács Natasa (11.B), Tukszár Zsófia (12.A), Boros Gréta, Horváth Titanilla Vanda, Salamon Emese, Salamon Enikő, Timár Gerda (12.B-sek), Kéri Boglárka (12.C), Takács Petra (12.E). És egészen új dolog iskolánkban: a frizbi diákolimpián az 5. helyet szerezte meg iskolánk csapata: Gazdag Gréta, Horváth Stefánia, Szombathelyi Bianka (10.C-sek), Biró Tibor, Busa Máté, Salamon Emese, Salamon Enikő, Simó Bence, Szinyéri Bence, Varga Dávid István (12.B-sek). Mindkét csapat lelkes felkészítője Török Tamás tanár úr volt. Gratulálunk!

KIVÁLÓ TANULÓINK DICSŐSÉGTABLÓJA

Dancsák Dénes
(6. A)

Lévai Noémi
(6. A)

Szili Gergő
(6. A)

Ágoston Barbara
(7. A)

Cziráki Boglárka
(7. A)

Major Gergő
(7. A)

Németh Márton Tamás
(7. A)

Rudics Mátyás
(7. A)

Szerdahelyi Anna Mária
(7. A)

Takács Richárd
(7. A)

Ferencz Orsolya
(8. A)

Kiss Hunor
(8. A)

Makrai Olivér
(8. A)

Nyeste Dorka
(8. A)

Szente Tamás
(8. A)

Aczél Péter
(9. A)

Cziráki Kamilla
(9. A)

Dömötör Zsóka
(9. A)

Lendvai Kristóf
(9. A)

Marton Júlia Kata
(9. A)

Tuboly Roland Levente
(9. A)

Elekes Gergő
(9. E)

Szente Péter
(10. A)

Vaski Flóra
(10. A)

Dombi Bianka
(10. D)

Jakab Kíra
(10. D)

Károlyi Anna
(10. D)

Tóth Máté
(10. D)

Nemes Benjámin
(10. E)

Csertán András
(11. A)

Sulan Ádám
(11. A)

Csermák Ádám Barna
(11. B)

Herjávecz Krisztina
(11. B)

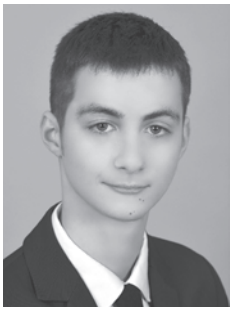
Vasvári Zsóka
(11. B)

Jánoki Georgina
(12. A)

Balázs Enikő
(12. B)

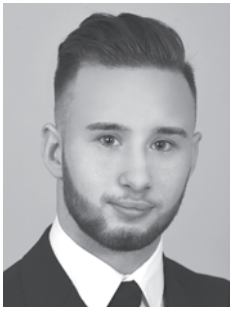
Busa Máté
(12. B)

Cséplő Péter
(12. B)

Szinyéri Bence
(12. B)

Varga Dávid István
(12. B)

Mudry Anna Dorottya
(12. C)

Horváth Márton
(12. D)

El-Sayed Jázmin
(12. D)

Koczor Boglárka
(12. E)

Micsinai Dominik
(12. E)

TANÁRI KAR

Alexa Mercédesz	földrajz, testnevelés	2001—
Alexa Péter	történelem, földrajz	1999—
Andl Melinda	történelem, német	1991—
Artner Katalin	német	1999—
Bagarusné Szabó Katalin	biológia, ének	1996—
Bali János	fizika	óraadó
Balogh László	fizika, matematika,	1986—
	igazgató	2009—
Baloghné Harkány Judit	magyar, német, a nyelvi mk. vezetője	1986—
Benedekné Stadler Éva	német	1990—
Berecz Mónika	angol, biológia	2002—
Bíróné Mike Éva	testnevelés, rajz	1989—
Blasszauer János	angol	2000—
Borók Erzsébet	magyar, orosz, angol	1981—
Cseke József	ének	1997—
Csörgicsné Balogh Edit	biológia, kémia	1997—
Dénes Sándor	fizika, kémia	1994—
	igazgató	2004—2009
Dénes Sándorné	fizika, kémia, a term. tud.mk. vezetője	1982—
Dobó István	német	2001—
Erdős Gábor	matematika, fizika	1991—
	igazgatóhelyettes	2004—2013
Erdősné Németh Ágnes	matematika, számítástechnika	2006—
Fodorné Koller Zsuzsánna	francia, orosz, angol	1982—
Földi Gábor	magyar, angol	2005—
Dr. Gálné Dénes Tünde	francia, angol	2006
Gubricza Krisztina	könyvtáros	2010—
Gyergyák Emőke	angol	2003—
Györek László	matematika, filozófia	1993—
Herman József	számítástechnika, testnevelés,	2004—
Hermanné Tóth Erika	számítástechnika, matematika,	
	testnevelés	2001—
Hidvégi Györgyné	magyar, német	2001—
Horváth Éva	könyvtáros, matematika	1993—
Horváth Gábor	történelem, német	2000—
Horváth Gyöngyi	német, orosz	1994—
Járnecz Edina	angol	1999—
Kasztl Csilla	matematika	2005—
Katona Noémi	olasz, ének, népművelés	2000—
	igazgatóhelyettes	2013—2017
Kele Krisztián	számítástechnika, matematika	1998—
Kém Eszter	fizika	2014—
Knausz Ágnes	magyar, orosz, angol,	1998—
	a humán munkaközösség vezetője	
Kornay Andrea	angol	1989—

Kovács András	német, történelem	1997—
Kovács Katalin	rajz	óraadó
Kovács Lívia	német, magyar	1994—
Kovácsné Nemes Adél	magyar, angol	2005—
Lábodi Gyöngyi	matematika, orosz, a matematika-számítástechnika munkaközösség vezetője	1995—
Márfi Kornélia	matematika	2013—
Martonné Pálfalvi Katalin	biológia, kémia	1998—
Nagyné Kőmüves Rita	magyar, latin	1994—
Németh Ferenc	magyar, történelem	1992—
Olasz Nóra	német, angol	2005—
Pécsi László	történelem, latin, a DÖK-mozgalmat segítő tanár	1991—
Pintér Gyula	matematika, kémia	2003—
Piriti János	matematika, fizika	1987—
	igazgatóhelyettes	2013—
Révész Arany	testnevelés, orosz	1988—
Salamonné Lackner Henriett	német, olasz	1993—
Simon József	magyar, történelem	1988—
Sipos Ágnes	angol, német	1999—
Stamler Lajos	rajz, földrajz	1988—
Dr. Szabadosné Rák Éva	német, orosz, angol	2005—
Szalai Gabriella	matematika, fizika	2003—
Szili Zsuzsanna	angol	1999—
Szita Ágnes	matematika	2002—
Takácsné Róka Katalin	biológia, kémia	1995—
Tislérné Tóth Zsuzsanna	magyar, orosz,	1989—
	igazgatóhelyettes	2009—
Tolnainé Horváth Ágnes	matematika	2002—2018
Török Tamás	testnevelés	2013—
Tulok József	testnevelés, biológia,	2001—
Tüske Judit	földrajz, történelem	1997—
Willmann Zsolt	testnevelés, a testnevelés és művészeti nevelés mk.vezetője	1984—
Zsovár Anita	matematika, fizika	1994—

AZ ISKOLA TESTI-LELKI EGÉSZSÉGÉÉRT FELELŐS

Kuti Márta	ifjúsági védőnő

ÜGYVITELI DOLGOZÓK

Kisháziné Fenusz Tünde	gazdasági vezető
Mecséri Istvánné	ügyintéző
Sinkovicsné Szili Gyöngyi	iskolatitkár
Fehér Katalin	iskolatitkár
Pölöskei András	rendszergazda
Várhegyi Tamás	rendszergazda
Bánhegyi Ferenc	házmester
Kollerné Palkó Melinda	laboráns

TECHNIKAI DOLGOZÓK

Bartusné Horváth Ágnes	takarítónő
Bunics Attiláné	takarítónő
Büki Brigitta	hivatalsegéd
Halász Angéla	takarítónő
Hohl Ferencné	takarítónő
Kovács Ferencné	takarítónő
Moór Marianna	takarítónő
Soósné Bébecz Mária	takarítónő
Szabó László	portás
Tislarics Ferenc	fűtő, karbantartó
Tizedes Tibor	portás

KÖZFOGLALKOZTATOTTAK

Baloghné Balogh Veronika
Németh Szilvia
Kanizsainé Matyók Katalin
Kiss Zoltánné
Sebestyén Jánosné

AZ ISKOLA TANULÓI

5. A osztály

Osztályfőnök: Martonné Pálfalvi Katalin

Bakonyi Anna
Baranya Gellért
Bende Lavínia
Böjti Vivien
Gelencsér Hanna Laura
Gerencsér Réka
Gubricza Réka
Gyergyói Anna
Gyertyánági Gergő
Hajdár László Soma
Hajnali Luca
Hóbor Dóra
Hortobágyi Nóra Gréta
Igazi Csongor Barnabás
Kiss Floransz Nóra
Lakner Tamás
Lehota András Péter
Mánfai Csongor
Nagy Barnabás
Németh Csongor Gábor
Németh Milán Gergely
Orbán Noémi
Pap Levente
Pető Boldizsár
Radics Martin
Réti Eszter
Révész Dávid Ferenc
Sipos Jázmin
Széll Brigitta
Széll Petra
Szlávecz Gréta
Takács Nóra
Török András
Traub Réka

6. A osztály

Osztályfőnök: Zsovár Anita

Baranyai Botond
Bátorfi Balázs
Bödör Bence
Dancsák Dénes
Gubricza Csenge
Hella Zsanna
Horváth Bulcsú
Horváth Dorottya Júlia
Horváth Petra
Kele Julianna
Kerek Gréta Petra
Király Endre Márk
Kis Roland
Lévai Noémi
Lukácsi Lili
Maresch Ádám
Mezei Réka
Orosz Regő István
Patard Máté
Rákhely Péter
Szabó Emma
Szili Gergő
Szüreti Márk
Tuboly Dániel Ákos
Valentin Jázmin
Varga Márk
Varga Sára
Várkonyi Daren
Zsiborás Gábor

7. A osztály

Osztályfőnök: Földi Gábor

Ágoston Barbara
Berkes Dávid
Cziráki Boglárka
Deme Viktória
Domina Blanka
Fehér Boga Pál
Gaál Éva
Kanizsai Máté
Kiss Veronika
Lakner Dorina
Major Gergő
Markó András Milán
Nagy Júlia
Németh Márton
Németh Zsófia
Ország Zsombor
Petényi Dalma Zsanett
Réti András
Rudics Mátyás
Sipos Dorka
Szántó Bendegúz
Szemlics Cintia
Szerdahelyi Anna Mária
Szirtes Berta
Takács Richárd
Tóth Regős Bence
Vanyó Ingrid
Vanyó Vanda
Varga Kata Luca
Vaska Barnabás
Vukics Zoé
Zsohár Fanni

8. A osztály
Osztályfőnök: Horváth Gábor

Bagladi Dániel
Bakonyi Blanka
Dávid Dominik
Domján Eszter Lúcia
Ferencz Orsolya
Fodor István Imre
Horváth Gréta
Hosznyák Bálint Ferenc
Kele Marcell
Kiss Hunor
Kovács Nikolett
Kovács Viktória
Kozma Csenge Abigél
Kuzsner Mátyás Ariel
Ladányi Lúcia Laura
Lukácsi Kolos
Makrai Olivér
Molnár Botond
Molnár Panna
Molnár Simon
Nyeste Dorka
Oláh Ivett Emese
Sinkovics Éva
Szente Tamás
Tálos Gergő Zoltán
Tar Fruzsina
Tatai Zsóka
Tolnai Petra
Tóth Viktor Tibor
Tótiván Axel
Vuk Sára Veronika
Zadravecz Máté

9. A osztály
Osztályfőnök: Alexa Mercédesz

Aczél Péter
Böröczki Luca
Cziráki Kamilla
Dömötör Zsóka
Fata Flóra
Felméri Lilla
Gárdonyi Zsófia
Gazdag Kristóf
Gelencsér Larissza
Hetyésy Máté
Kis Rebeka
Kovács Bence
Krihó László Bendegúz
Lendvai Kristóf
Marton Júlia Kata
Mátyás Flóra
Mikler Barna Dániel
Orbán Dorina Kíra
Orbán Luca
Pásztor Máté
Perger Ákos
Pécsi Gábor Benedek
Salamon Dóra
Silló Kinga
Sipos Marcell
Sipos Nikolett
Szendrei Diána
Tuboly Roland Levente
Veszelyi Tamás Dániel

9. B osztály
Osztályfőnök: Kovácsné Nemes Adél

Baj Barnabás
Bedők András János
Csertán Balázs
Dervalits Boldizsár
Dobos Tamás
Fritz Dániel
Gerencsér Ádám
Gerencsér Máté
Glavák Mátyás Zoltán
Gőgös Péter
Hegedüs Huba
Horváth Csongor Endre
Kassa Áron
Kepe Klaudia
Kertész Milán
Kollár Ádám
Kőrösi Marián Krisztián
Kovács Márk
Nagy Anna
Noé Richárd József
Orbán Olivér Ferenc
Simon Máté
Szalai Ádám
Tatár Anna
Tiborcz Áron
Tóth Miklós
Turul Nina

9. C osztály
Osztályfőnök: Kovács András

Angyalosi Bíbor Hajnal
Belák Anna
Benkő Ákos
Burusán Bálint
Chen Fanni
Csizmadia Gréta
Csörgics Máté
Dénes Jázmin Mikolt
Dobri Ádám
Dobri Lajos
Gelencsér Benedek
István
Hencsei Ráhel
Kalmár Benedek
Kiss Bianka
Kőnigsberger Sára
Nagy Kitti
Néber Florina
Rádi Lili Éva
Rodek Adél
Szabados Balázs Bence
Székely Alexandra
Teszlák Fanni
Tislerics Kíra
Tóth Fanni
Veres Andrea

9. D osztály
Osztályfőnök: Lábodi Gyöngyi

Antal Bálint
Brünner Mátyás
Csonka Lili
Horváth Anna
Horváth Hanna
Horváth Máté
Kalamár Eszter
Kárpáti Márk
Kelemen Tamás
Koczor Nikolett Jázmin
Kószó Dorina
Kovács Fanni
Lukács Hanna
Magyar Máté
Melles Máté
Molnár Attila
Puskár Lili
Puskár Panna
Püspöki László András
Rudics Boglárka
Sánder Léna Veronika
Sinkovics Tamás
Szabó Adrienn
Szalai János Barnabás
Tóth Zsombor
Virovecz Nóra
Vlasics Bence

9. E osztály
Osztályfőnök: Knausz Ágnes

Bazsó Brigitta
Cseh Sára
Darázsi Laura
Domján Rebeka
Elekes Gergő
Géri Mirjam
Háberl Márk
Hans Petrícia Veronika
Iván Dominik
Joó Botond
Joó Panna
Katona József Márk
Krisztián Dóra
Németh Fanni
Németh Regina
Pécsi Barnabás
Póczak Péter
Sávoly Réka
Somogyi Viktória
Klaudia
Szegletes Anna
Sziva Nátán Attila
Taksonyi Alexandra
Magdolna
Tóth Bence
Tóth Hanna
Ujhelji Dániel
Váradi Luca

10. A osztály
Osztályfőnök: Andl Melinda

Csinyát Rebeka
Dobrádi Réka
Felméri Bettina
Gerencsér Gergő
Hajós Dorina
Harmadás Dóra
Horváth Réka
Horváth Zsombor
Kanizsai Léna
Kele Jázmin Anna
Kiss Mihály
Kiss Nóra Mária
Kováts Adél
Mádé Réka mt
Rábavölgyi Nóra
Salamon Kornél Soma
Stróbl Ábel
Szántó Fanni
Szente Péter
Szirtes Botond
Tomasics Réka
Tóth Krisztián Tamás
Tóth Milán Máté
Vaski Flóra Dorottya
Vékási Máté
Veres Zoltán
Zsirai Dorka Anna

10. B osztály
Osztályfőnök: Dénes Sándorné

Balogh Anna
Bende Vivien
Bíró Bence
Dobó Ádám
Dobos Kristóf
Farkas Csenge Fanni
Fehér Márta
Gubricza Márk
Horvát Luca
Kolontári Dávid
Koszorú Domonkos
Lubics Botond
Megyesi Dominik Tamás
Muczer Zsófia
Mudry András László
Muik Gergő Ferenc
Pánczél Antónia
Salamon Máté
Szélig Jázmin
Szupper Lolita
Tálos Martin
Tálos Viktória
Tollár Lizett
Tóth Réka
Varga Virág Rita
Vastagh Sára

10. C osztály
Osztályfőnök: Benedekné Stadler Éva

Barbalics Jonatán
Császár Péter János
Csikai Kristóf
Csöndör Kamilla
Gazdag Gréta
Gazdik Flóra Nikoletta
Herman Izabella
Horváth Rebeka
Horváth Stefánia Réka
Horváth Tímea Georgina
Kálovics Noémi
Kecskés Lilla
Kertész Ametiszt
Kovács Dominik
Kovács Gergő
Lakner Olivér
Molnár Tünde
Németh Ágoston
Papp Lilla
Péter Fanni
Soós Vivien
Szép Adrián József
Szőke Renátó
Szombathelyi Bianka
Tóth Vivien Lia
Virág Zsombor
Vuk Viktória

10. D osztály
Osztályfőnök: Alexa Péter

Andróczi Lili
Bakos Fanni
Bali Szabolcs
Balogh András
Bogár Zsanett
Cey-Bert Koppány
Dombi Bianka
Erhetics Áron Pál
Fata Nora
Györkös Ramóna
Hábli Luca
Hegyi Laura
Horvath Kitti Katalin
Jakab Kíra
Kánnár Anna Mária
Károlyi Anna Georgina
Kovács Regina
Krasznai Borbála Lilla
Molnár Bernadett Bianka
Molnár Dorottya Luca
Nagy Dániel Ferenc
Osvald Eszter
Sipos Rebeka Dorka
Tóth Máté
Varga Gréta
Varga Heléna
Varjas Dorina

10. E osztály
Osztályfőnök: Simon József

Árok Domonkos
Baksa Dorina
Balázs Bence Sándor
Baranyai Melani
Bartol Szimonetta
Boros Boglárka
Csamangó Hanna Beáta
Hajmási Lili
Hóbár Helga
Horváth Anna
Horváth Vivien Rita
Kanász Zsófia
Kis Dzsenifer Anasztázia
Kovács Fanni
Kovács Lili
Kozma Alex
Lengyel Viktória
Nagy Veronika
Nemes Benjámin
Németh Edit Vivien
Németh Petra
Oparnica Kitti
Pákozdi Anna
Papóczi Panna Virág
Pilgermáyer Panna
Pintér Dorottya
Pusztay Nikolett
Szanyi Gertrúd Jusztina
Timmermann Nadin

11. A osztály
Osztályfőnök: Pécsi László

Abay-Nemes Ádám
Birkner Emma
Csepreghy Réka Sarolta
Csertán András
Domián Dávid Ádám
Farkas Emese
Hujber Panna
Karácsony Gábor
Kálovics Zoltán
Kovács Marcell
Lorna Emma Jones
Losonczy Máté
Losonczy Róza
Ludnik Máté
Nemes Gábor
Pőcze Barnabás
Rátfai Levente
Schmid Stephanie
Schmidt Balázs
Sipos Richárd
Sulan Ádám
Szabó Dóra Barbara
Tomasics Panna
Tóth Tamás
Tóth Tamás
Török András
Vass Veronika
Vastag Marcell Levente
Zsohár Sára

11. B osztály
Osztályfőnök: Willmann Zsolt

Ámon Attila Miklós
Bacsi Levente
Balogh Eszter
Bódi Boglárka
Cseke Viktor
Csermák Ádám Barna
Csizmadia Péter
Gáspár György András
Györei Kristóf
Hegedüs Erik
Herjávecz Krisztina
Horváth Ákos
Horváth Máté
Kele Martin Tibor
Kohári Veronika
Kozári Gábor
Lovrek Bálint
Magyar Márk
Mikola Dániel
Mikola Dávid
Molnár Kristóf
Pánczél Bálint
Pózvék Dávid
Rikli Szabolcs
Sólyomvári Dávid
Takács Natasa
Tóbi Bálint
Tolnai Gergely
Tolnai Mihály
Vasvári Zsóka

11. C osztály
Osztályfőnök: Sipos Ágnes

Baranyai Fanni
Bart Krisztina
Bencsik Virág
Billege Barnabás
Dékány Ábel István
Farsang Klaudia
Horváth Bendegúz György
Horváth Levente
Kovács Vivien
Kozma Boglárka Pompónia
Kozma Dóra
Losonczi Mária
Nyakas Veronika
Oláh Enikő
Puskás Patrik
Rédics Dániel
Renácz László
Ribarics Laura
Simaga Babett
Simon Nikolett
Szalai Melitta Karolina
Szemlics Mercédesz
Szmolár Nikolett
Tulipán Virág
Turkovics Rebeka
Vas Lilla

11. D osztály
Osztályfőnök: Hermanné Tóth Erika

Czigány Csenge Ágota
Csamangó Dávid Antal
Domján Regina Ilona
Endrei Tamás
Fehér Luca
Gadányi Bence
Horváth Alexandra
Horváth Dániel
Horváth Gyula
Horváth Kristóf
Horváth Ninell
Horváth Petra
Horváth Tamara
Kalmár Kitti Alexandra
Kátai Lora
Keppel Sára
Kovács Luca
Németh Viktória
Novák Tamara
Pécsi Petra
Radics Réka
Tatai Blanka
Tóth Marcellina
Trojkó Antónia Mária
Trombitás Ádám
Zborovszky Boglárka
Zsuppán Eszter

11. E osztály
Osztályfőnök: Baloghné Harkány Judit

Ámon Anna
Bagarus Nóra
Baj Attila
Bakonyi Vanessza
Dombai Nóra
Farkas Dániel Gábor
Fenyvesi Fruzsina
Ganzer Rebeka Fanni
Horváth Georgina
Kantó Loretta Eszter
Karavidaj Ardit
Kiss Alexandra
Kiss-Szabó Boglárka
Lelkó Bora
Peszlen Kata Csenge
Szabó Noel Dénes
Szántó Rebeka
Tóth Martin
Varga Henriett
Varga Izabella Luca
Varga Laura
Varga Péter
Várhelyi Boglárka
Veres Lázás Vilmos
Vidovics Cecília

12. A osztály
Osztályfőnök: Szita Ágnes

Bíró Mátyás
Boa Boglárka
Borsos Lilla Emőke
Domián Bálint Márk
Doucha Lilla Viktória
Drávecz Barnabás
Fodor Lídia
Gaál Villő
Gyertyánági Eliza
Gyertyánági Péter Lui
Hohl Kitti
Jánoki Georgina
Kardos Kinga
Koller Dávid
Kovács Dániel
Németh Levente
Pécsi Márk Benjámin
Peterman Máté Károly
Pusztai Bettina
Salamon Sára
Suhai Zsolt
Szabó Kata Fanni
Targuba Dávid János
Tárnok Tímea
Timmermann Zsanna
Tukszár Zsófia
Varga Bence Tamás
Varga Eszter
Zsiray Júlia

12. B osztály
Osztályfőnök: Török Tamás

Bacsi Mihály
Balázs Enikő
Biró Tibor
Boros Gréta
Busa Máté
Cséplő Péter János
Hederics Hanna
Hegedüs Dominik
Horváth Benedek
Horváth Titanilla Vanda
Illés Bálint
Kósi Marcell
Lenkovics Marcell
Nagy Tamás
Posztós Nóra
Rácz Balázs
Rammer Dávid
Salamon Emese
Salamon Enikő
Simó Bence
Simon Dorina Kíra
Szabó Mátyás
Szinyéri Bence
Szokoli Mátyás
Timár Gerda
Traub Tamás
Vajda Péter
Varga Dávid István
Zsohár András

12. C osztály
Osztályfőnök: Tulok József

Andor Fanni
Balassa Ádám
Csizmadia Tímea
Dávid Rebeka
Eszter Dániel
Farkas Rebeka
Gredics Anett
Hetey Eszter Anna
Honti Sára Kata
Horváth Károly Bence
Jankovics Martina
Keglovics Ninetta
Kele Luca
Kéri Boglárka
Ligeti Rebeka Anna
Mihály Karina
Mód Sáron
Molnár Eszter
Molnár Zsófia Ilona
Muczer Melinda
Mudry Anna Dorottya
Parély Petra
Sárdi Klaudia
Simon Kíra
Szabó Petra
Szamosi Richárd Gábor
Szekeres Andrea
Szőke Laura
Tótiván Nimród
Vidéki Alexandra

12. D osztály
Osztályfőnök: Takácsné Róka Katalin

Acél Ramóna
Bársony Dániel László
Bencsik Ádám
Czakó Csenge Friderika
Dencs Veronika Sára
El-sayed Jázmin
Gerencsér Annamária
Horváth Márton
Horváth Mátyás Ferenc
Horváth Miklós
Kálovics Emma
Krasznai Kristóf
Németh Veronika
Ojtó Marcell
Pammer Dániel
Pammer Zsolt
Pécsi Péter
Schmidt Anna
Szántó Anna
Szatai Eszter Szilvia
Szmodics Klaudia
Takács Julianna
Tatai Benita Bella
Traub Sándor
Varga Csilla Fanni

12. E osztály
Osztályfőnök: Németh Ferenc

Benczik Boglárka
Boti Vanda
Ceiner Annamária
Dani Luca
El-Khatib Iman Mona
Gréger Alexandra
Gubricza Laura Adrienn
Horváth Kyra Carmen
Horváth Zsombor
Ivanovics Barbara
Joó Zsombor
Juhász András
Kalamár Csaba
Koczor Boglárka
Komárovics Zsófia
Kovács Kornél László
Kovács Tamara
Milassin Mór mt.
Lippa Dóra
Lőrincz Jázmin Fanni
Micsinai Dominik
Mikó Vivien
Póczak Dominika
Spingár Fanni
Szabó Renáta Krisztina
Szöllősi Barbara
Takács Petra
Takács Petra
Tóth Bonita Daniella
Vadlek Dániel
Vajda Kitti
Varga Nóra

mt = magántanuló

A nyár utolsó napja ismét elhozta a tanévnyitó ünnepélyt, elhozta a találkozások örömét. Alább Balogh László igazgató úr tanévnyitós beszéde olvasható.

Kedves Batthyánysok!

Véget ért egy hosszú, forró nyár és érik a szőlő… És ideje van mindennek: a szomorúságnak és az örömnek is. A nyár lassan emlékké válik. Kérdés, hogy sikerült-e a megújulás?! Tudom, megújulni némely dolgokban szakaszosan lehet (lásd vakáció!), de lehetőség van a folyamatos megújulásra is – különösen akkor, ha esetleg a nyár nem volt tökéletes. De bízzunk benne, a feltöltődés mégiscsak sikerült! „A mosoly olyan, mint egy bátorító, gyöngéd ölelés, mellyel élni segítjük egymást." (Simon András)

Ideális esetben diáknak, tanárnak nagy szüksége van a nyárra. A pedagógusnak, mivel magát adja munkájában („mint pelikán a begyét fiókáinak"…), ezért nagyon fontos a vakáció megújító ereje. A diák számára a nyár pedig lehetővé teszi az új tanév megújhodásának lehetőségét. Bízva abban, hogy ezek a jó célok teljesültek: egy hosszú, forró nyár feltöltődése után készen állunk, készen kell, hogy álljunk egy újabb, másik tanév bevezetésére. (S az sem baj, ha nem tökéletes egy nyár, hiszen a lítium elemet sem szabad 100%-osra feltölteni, mert az csökkenti az élettartamot…)

A közoktatás mindenki szakértelmére számíthat, hiszen így-úgy mindenki érintett benne. Így különösen izgalmas lehet egy új tanév indulása, indítása: mely mindig ugyanaz és mégis más… Természetesen fontosak a hivatalos momentumok: az, hogy ingyen tankönyvet kapnak immár 1-től a 9. osztályosokig; az 1. nyelvvizsga sikeres letétele ingyenessé válik 2018. január 1-jétől; ősztől helyzetfelmérő konzultáció indul a nyelvtanítás hatékonyabbá tételére; talán a pedagógus béremelést sem felejtjük; s a minősítési rendszer is teljesen bejáratódik; a pedagóguspálya presztízsét tovább kell emelni; s talán a tankerületek és az iskolák pénzügyileg stabilizálódtak; és az igazgatók mozgástere is bővebb lesz…

Egy idealista és optimista diák és pedagógus (csak így érdemes…!) pedig tudja, hogy minden tanévnek új lendülettel kell nekivágni, amelyben az érzelmi feltöltődés és töltés is ugyanúgy fontos, mint az intellektuális és a hivatalosságok. Ilyenkor új elhatározásokat és alapvetéseket tehetünk. A jövőnek szóló iskolát ma kellene megvalósítanunk. Tettre kész, problémamegoldó, önmagáért és közösségéért felelősséget érző fiatalokra van szükségünk. Mennyit változott a világ, és az osztályterem mégis ugyanaz maradt… Ebben benne van a pedagógia konzervatív alapvetése, de ez figyelmeztet bennünket arra is, hogy a modernitás sem hagyható el. Egy biztos, ma még nem tudjuk, milyen szakmák léteznek majd, mire a mostani iskolás generáció felnő. Ezért pl. jómagam is törekszem arra, hogy frontális módszerű önmagamtól elmozduljak a kisebb, önálló csoportmunkák és az egyénileg vállalt személyes projektek felé. Mert az iskola feladata: segíteni a diákokat saját érdeklődési körük és tehetségük felismerésében. Ezért lenne jó, ha egy tanórán az egy gyermekre jutó megszólalás lehetősége nem másodpercekben lenne mérhető… Ehhez életszagú projektekre van szükség, és még az interneten is találhatunk hiteles forrást (bár ez olyan, mint tűzcsapból vizet inni…). Kedves Diákok! Bizony a boldog diák- és felnőtt léthez problémamegoldásra, kritikus gondolkodásra és elemző képességre van leginkább szükségetek. Az ezekben való jártasságotok dönti el leginkább a „mi leszel, ha nagy leszel?" kérdésre adandó jó választ.

Ezért a Batthyány Lajos Gimnáziumban mint „Minősített Tehetséggondozó Műhelyben" az idén azt szeretnénk, hogy viszonylag nyugalmas tanév történjen: a világra

nyitott, de magunkra zárt osztálytermekben… Így keressük a példaképeket, és annak örülünk, ha mindenki megtalálja a maga tehetségét…

Ehhez egy érdekes tanévkezdő adalék: Bérces Edit, későbbi ultrafutó világbajnok 1987-ben, tehát 30 éve gimnáziumunk tanévnyitó ünnepélyére futott el Zalaegerszegről. Előtte 1 évig nálunk tanított, s Egerszegre kerülvén így próbálta szimbolizálni hozzánk való erős kötődését. Most, 2017. augusztus 30-án, tehát tegnap ezt ismét megtette, ellátogatott néhány volt tanárkollégánk sírjához is. Ez a jubileumi futás is jelképezheti az állandóságot és a változást, amelyre a pedagógiában mindannyiunknak szüksége van.

Egyébként kiváló eredményeink sokaságára lehetünk ismét büszkék. Ezeket jórészt tartalmazza legújabb évkönyvünk, amelyekhez hamarosan Te is hozzájuthatsz. A részletekbe most nem megyek bele, csak a legújabb, még nem publikált nyári eredmények és események legkiválóbbjait emlegetem. A legfontosabb mérőszámunk: végzős diákjaink (180-an voltak!) közel 90%-át felvették elsőre jó egyetemre – jó főiskolára! Molnár Flóra úszóként jól szerepelt a felnőtt vizes világbajnokságon! Busa Máté ezüstérmes lett a Középeurópai Informatikai Diákolimpián! Alexa Péter tanár úr „Pro Geográfia" kitüntetést kapott a Magyar Földrajzi Társaságtól!

Így vagyunk most 24 osztályunkban 682 diákkal, 66 tanárral. Elbúcsúztunk néhány óraadó tanárunktól. Az új tanévben nem tanít már nálunk Zieger Krisztina tanárnő. Katona Noémi tanárnő igazgatóhelyettesből félállású tehetséggondozó pedagógussá vált. Újra közöttünk van gyermekáldás után Kovácsné Nemes Adél és Szili Zsuzsanna tanárnő. Gyermekáldás előtt áll Márfi Kornélia tanárnő, így a 7.A osztályfőnöke Földi Gábor tanár úr lesz. Nyugdíjba megy Szabó Lászlóné gazdasági titkár. Szóval zajlik az élet.

Viszont üdvözlöm a mindig újakat! Szeretettel köszöntöm új osztályainkat:

- a 34 fős, kisgimnazista 5.A osztályt, of.: Martonné Pálfalvi Katalin tanárnő
- 27 fős a mat-fizes 9.B osztály, of.: Kovácsné Nemes Adél tanárnő
- 26 fős a nyelvi osztályunk, a 9.C, of.: Kovács András tanár úr
- 27 fős a biológia-kémia tagozatos 9.D osztályunk, of.: Lábodi Gyöngyi tanárnő
- végül 26 fős a 9.E, humán osztályunk, of.: Knausz Ágnes tanárnő

Jó volt nyáron jópár diákunknak az általunk is szervezett: I. világháborús táborban, matektáborban, rajztáborban, olasz úton, vízitáborban, kvíztáborban, kaszói táborban,… És jó lesz majd az új tanévben pl.: a sakkverseny, a „Csitt-esekkel" az 56-os ünnepélyünk, a Zemplén Fizikus Emléknap, a Pelikánünnep, az alapítványi bálunk, emlékezetes szalagavatónk és ballagásunk, lesz Helikon és 24 órás foci, „BLGén" és Batthyánys, Landleros, Irányis Örökdiák Találkozó,… És az új tanév is véget ér egyszer.

De Te most igyekezz megragadni az előtted álló új élményeket, s a tanulást, mely nehéz, de szép, embert próbáló feladat – érdemes hát nekivágni!

Boldog új tanévet kívánok minden diáknak, tanárnak és szülőnek!

Szalagavató – mindig ugyanaz és mégis más. A kék szalag büszkévé tesz, de felelősséggel is jár. Hisz azt jelenti: lassan véget érnek a gimnáziumi évek, lassan számot kell adni a tudásról. És jelenti a továbblépést, mely sokfelé szórja szét diákjainkat, de akikben remélhetőleg megmarad a batthyányis életérzés. Először Balogh László igazgató úr, majd egy végzős diákunk gondolatait olvashatják.

Kedves Mindnyájan!
Kedves Batthyánysok!

A batthyányis életérzés szíve melegével köszöntöm az iskolánk–gimnáziumunk–közösségünk minden tagját. Elsősorban az ünnepelteket – hamarosan érettségiző végzőseinket – és az ünneplőket – diáktársakat, szülőket, pedagógusokat – és mindenkit, aki velünk van most…

Nagy hatalommal bírnak a szavak. A szóbeli megerősítés és elismerés közvetíti a szeretetet. Salamon király mondta: „Aki aggódik szívében, az levertté lesz, a jó szó viszont felvidítja." Ezért is van értelme az ünnepeknek… Mutasd meg iskolai ünnepeidet, és megmondom, ki vagy…! Mi hagyományosan tudunk régóta szépen ünnepelni – ezt a „batthyányis életérzés" és közösségünk sokat emlegetett ereje is diktálja. A várakozásnak, a ballagásra–érettségire való várakozásnak szentsége van, az iskolánk portájánál a visszaszámlálás „92" napja erre figyelmeztet!

Ezen tűnődöm, s üzenni szeretnék Nektek, kedves Végzőseink. Gimnáziumotokat, a Batthyány Lajos Gimnáziumot képviselve mindannyiunk nevében üzenem: „Tartsd rendben az életedet! Szólj érthető nyelven a világról, a világhoz! Őrizd meg emberi méltóságod, amennyire csak lehet…!" Ezt mondhatnám úgy is: „Fésülködj, ne hadarj, húzd ki magad…!"

Szóval mint egy édesapa vagy egy öreg indián tanácsát fogadd el jelen helyzetedben, mely hasonlatos az elszakadás állapotához: "Az élet maga az elengedés. Nézd a sast, ahogy az égen száll, miután nyugodtan elengedte az ágat. Minden, ami gátol az életben, ami akadály és nehézség, csupán a fejedben létezik. Engedj el mindent, amire nincs szükséged, hogy könnyű lélekkel szállj! Hidd el, amint elhatározod, hogy repülni akarsz, sokkal könnyebben elengeded a saját ágadat, mint most gondolod. Csak repülj, szállj a széllel, bármilyen is legyen…!" Ez a lélek útja, ez a mostani pillanatod lényege, melyet meg kell ragadnod. És ne a mulandóra nézz, hanem a soha el nem múlóra… - így lehetsz akár „batthyányis örökdiák"!

Ezek a gondolataim a szeretetről, mellyel rosszkedvünk telét is próbálom elűzni. Ezért idézem kedves Osztályfőnökeiteket, akik erre az egyszerű és lényegi kérdésre, hogy: „Miért szereted Osztályodat?!" – ezt a szeretetteljes választ adták:

-12.A, Szita Ágnes tanárnő: „Szeretem Őket, mert szorgalmasak, okosak és szépek, de akkor is szeretem őket, ha botladoznak, hibáznak és tévednek, mert az enyémek."

-12.B, Török Tamás osztályfőnök tanár úr: „Azért szeretem az osztályomat, mert félszavakból is megértjük egymást, és tudják, hogy lassan véget érnek a séták, s elfogynak az igazolások, de az ittlét és az együttlét felbecsülhetetlen érték…"

- 12.C, Tulok József osztályfőnök szerint: "Erdésznek érzem magam, akinek az erdejében most erősödnek meg a fák. Vannak csoportokban élők és vannak, sajnos, magányosan állók, de ők is az „erdőm" fái. Ágaik hegyén most nyílnak a virágok… Én

pedig jó erdészként nyesegetem őket, de tudom, hogy hálásak érte…!"

- 12.D, Takácsné Róka Katalin osztályfőnök tanárnő szerint: „A 12.D lényege, hogy az osztályban valódi közösségként élik meg a sokszínű tagság összetartozását, elfogadva a különbözőségeket, erősítve az erényeket, javítva a gyengeségeket…"

- 12.E, Németh Ferenc tanár úr ezért szereti Őket: „Szeretem, tisztelem őket, mert kedélyes, őszinte, életet szerető emberek, s velük négy évre egy kis napfény költözött az iskola falai közé."

És nem csak osztály, de közösség is kell! A tehetségeteket így lehet igazán felismerni, mert mindannyian tehetségesek vagytok valamiben… Hiszünk Bennetek, mert a diákember életét is az emlékezés–múlt, a figyelem–jelen és a várakozás–jövő határozza meg. Remélem, hogy nagyon sok örökké emlékezetes batthyánys pillanatotok volt…! S ne feledjük, mindennapi iskolai életünket a bennünket körülvevő természet és társadalom részeként éljük, az iskola nem egyedül tanít–nevel, hanem a családdal, lakóhellyel, a bennünket körülvevő társadalommal együtt, az ifjúkor az önmagunktól a másikig vezető út… Köszönet érte minden segítőnek!!

Ha most elszakadtok is és kirepültök, Domborságban Kanizsa vár vissza… Ez röviden összefoglalva az emlékek egyenlege! Elutazhatsz ebből a városból, mely szülőhelyed, lakóhelyed, iskolavárosod, de örökre a Tied is. Talán egyszer visszatérhetsz…?! Így indulj el szép hazádból, s jusson Neked boldog élet és sok hű barát! Most még a világ minden álma beléd szorult, de hamarosan kiszabadíthatod, csak Te tehetsz róla…!

Egyes kutatók szerint a „6K" a legfontosabb egy jó iskolában és az életben: 1) a Kommunikáció, az együttműködés, a társas helyzetek 2) Keretek, közösen kialakított szabályok 3) Kavalkád, azaz sokféleség 4) Kezdeményezés, azaz a választás lehetősége 5) Kreativitás, az alkotó tevékenység 6) Kritikai gondolkodás, értelmezés, saját tudás kialakítása – azaz az értelmiségivé válás; nekünk, Nektek ez kell, hogy legyen a célotok!

Adjon Isten, ami van és ami nincs az új esztendőben! Tisztelet a másik embernek – ez is benne van a batthyánys életérzésben, amely örökre a tied. „Legyen áldás az utadon, amit ma kezdesz el; öröm kísérjen végig, amíg úton leszel!"

Üdv néked, Ifjúság!

Tisztelt végzős Batthyánysok!
Kedves Évfolyamtársaim!
Drága Barátaim!

Ez a nap is eljött. Mikor még gólyaként gondoltunk rá, csak könnyelműen legyintettünk, mondván: ugyan hol van az még? Viszont ahogy így visszatekintünk, nem is tűnik annyira távolinak a pillanat, mikor először léptük át gimnáziumunk küszöbét.

Hogy elrohant ez a négy év! Észre sem vettük, milyen gyorsan. Pedig mellettünk szaladt el nesztelenül a folyosón. Mikor észbe kaptunk, már sem megállítani, sem lassítani nem tudtuk. Rohantunk hát utána végig a folyosón, fel és le számtalan lépcsőn, be a tantermekbe, majd szaporán ki az udvarra. Loholtunk utána lelkünk szakadtából, de csak nem sikerült megelőznünk. Rá kellett jönnünk: ez a hajsza hiábavaló. Nem győzhettünk, de alul sem maradhattunk.

„A cél halál, az élet küzdelem, s az ember célja a küzdés maga" – ahogy azt Madách is megmondta Az ember tragédiájában. Kitartásunk és szorgalmunk elérte célját. **Sikerült utolérnünk**. Itt és most: együtt ballagunk tovább a kis kék szalaggal a szívünk felett. Ha nem is tudjuk pontosan, hova vagy merre, de hittel és reménnyel a szívünkben folytatjuk tovább utunkat.

Együtt ballagunk tovább az élet hosszú folyosóján. A Batthyány Lajos Gimnázium csak egy terem volt a sok közül az Élet iskolájában. Habár nehéz leckét kaptunk, tanultunk belőle. Rengeteget. Magunkról, másokról, helyünkről mások között. Talán még a lehető legnagyobb kérdések egyikére is megtaláltuk néhányan a választ: ki vagyok én?

De nincs sok időnk elmélkedni. Nincs megállás. Az Élet iskolájában szigorú a csengetési rend. Indulnunk is kell tovább a következő terembe, a következő órára.

Köszönetet kell mondanunk annak a sok embernek, akik segítettek az úton, mely ehhez a naphoz vezetett: tanárainknak, akik bőkezűen adták át nekünk, amit csak átadhattak a világ egyik legértékesebb kincséből: a tudásból és az értelemből. Hálásnak kell lennünk azoknak, akik segítik, támogatják haladásunkat, velünk vannak a nehezebb percekben és az örömteli pillanatokban is: vagyis szüleinknek, hiszen ők azok, akik fáradhatatlanul kiállnak mellettünk, legyen szó bármikor bármiről.

Egy idézettel szeretném búcsúztatni a veletek eltöltött bolondos, vidám napokat, melyek felejthetetlen emlékekké magasztosultak már elmúlásuk pillanatában. Ezzel egyúttal szeretnék erőt adni és minden jót kívánni nektek/nekünk az előttünk álló hosszú és nem mindig könnyű útra.

„Azt álmodtam, hogy az élet paradicsom. Mikor felébredtem, azt láttam, hogy az élet munka. Mikor elvégeztem a munkát, azt láttam, hogy az élet paradicsom."

Varga Dávid István 12.B

Május, napsütés, ballagás – szorosan összetartozó szavak. Idén is több száz ember gyűlt össze az iskolaudvaron, hogy ünnepeljük végzőseinket, akik azóta már szerencsésen túljutottak az érettségi nehézségein – is. Olvassák jó szívvel Balogh László igazgató úr szavait, majd pedig a búcsúzó és a búcsúztató diákok gondolatait.

Tisztelt Batthyánys Nagycsalád!
Kedves ballagó-érettségiző Végzőseink!

A Batthyány Lajos Gimnázium mindig különös gonddal ápolta hagyományait, így figyelt arra, hogy ünnepei igazi ünnepek legyenek. A ballagás egy, a XIX. századból eredeztethető hagyomány, mely az érettségivel karöltve szép szimbolikus jelentéssel is bír: a végzősök búcsút vesznek felnevelő gimnáziumuktól, a ballagás a gyermekkor végét és egyben a felnőtté válás kezdetét is jelenti. Nálunk az érettségi kiváló eredményessége miatt így válik felnőtté avatási szertartásként igazi örömünneppé. Már csak 0 nap van a ballagásig, mutatja a BLG-bejárat visszaszámlálója…

Miért jó batthyánysnak lenni, és éppen ezért nehéz búcsúzni és búcsúztatni?! Formabontó módon ezen a ballagáson, a Ti ballagásotokon, 2018-ban erre a kérdésre próbálok meg válaszolni a nevetekben és hozzátok szólóan is. Talán azért jó batthyánysnak lenni a mában és a múltban is, mert mindig megpróbáltunk „fészek, búra, óvóhely és arborétum" is lenni az ún. „szeretetpedagógia" jegyében. Biztos nem mindig sikerült, de talán tudtunk lelkesíteni Benneteket, s Ti is tudtatok lelkesíteni Bennünket… Mi, batthyánysok tekintet alapján is megismerjük egymást, s persze jó, hogy van közös karkötőnk, nyakkendőnk, pólónk, jelvényünk és jó pár BLG-s rekvizitumunk. De a kellékeken kívül még meghatározóbb, hogy „Zalapatakalja", azaz Dél-Zala és ÉNY-Somogy minősített tehetséggondozó iskolájaként jó esélyt kaphatsz itt minálunk arra, hogy olyan értelmiségivé válhass, aki boldog lehet egész életére, mert nem lélekölő munkát végez. Becsüljük meg a diákősöket, 1948-tól, az államosítástól az irányis, landleros, batthyánys elődöket, kiknek nyomában járva büszke lehetsz arra is, hogy az országban először nálunk jelent meg a Tablók Könyve, mely ma már a honlapunkon böngészhető, s köszön ránk róla kb. 10 000 diák, akik nálunk érettségizvén felvirágoztatták Kanizsát és bővebb környezetünket, mert minőségi munkát végeztek. Igen, a jó, esztétikus tablók is biztosan „batthyánykumok". S a ballagás előtti jó hangulatú szerenádok, a „Kék szalag-bál" sírása, a fordított napi műsorok: mind-mind fontos jellemzőink. Az, hogy „szép, okos lányok és bátor értelmes fiúk" vagytok nyílt, őszinte szemekkel és szívvel – talán ez a legfontosabb… Mintha mostanában még őszintébben közelítenétek arra érdemes tanáraitokhoz. Hiszek abban, hogy „Batthyány-faluban" köszönetetekre, megbecsülésetekre méltó tanárok és szülők is vannak. Így lehet közös ünnepünk ez a ballagás!

Emlékeitek akkor lesznek mélyek, sokáig megmaradók, ha karakteresek, ha csak a mieink. Sajátos rendezvényeink közül hadd emeljem ki pl. a gólyaavató szertartásaink magas színvonalát, a 24 órás focink hőseit, a „BLGén" kulturális kavalkádunk felfedezett egyedi (mert másnak ilyen nincs) „közösségi génjét". Nekünk van iskolamúzeumunk, emlékfalunk és patinás könyvtárunk és sok iskolai képzőművészeti alkotásunk, s a tantárgyi „tanszékek" tantermei közül is sokakra emlékezhetsz majd. Van a Globe-színházra emlékeztető nagyaulánk, a Szent Márk tér zártságához hasonlítható iskolaudvarunk, sőt a Sóhajok-hídja is megvan nekünk. A mamutfenyőnk nőtt a legmagasabbra, mert jól bírja ezt a mikroklímát, s a császárfánk minden ballagásra kivirít

Neked, és az öregdiákok (tudod, nálunk „örökdiákok") padján mindig megpihenhetsz, bármilyen időt mutat a napóránk pontosan, szépen… Verhettél szöget a vasfánkba, s hagyhatsz még nyomot a szív-falon. Büszkék vagyunk 56-os örökségünkre, s még Te is felkerülhetsz dicsőségtáblánkra! Jó, hogy Batthyány Lajos, a kanizsai gimnázium 1765-ös alapítója a „Vitam et Sanguinem!" mondatot is adta a magyar történelemnek, s a Batthyányak „Fidelitate et Fortitudine!" – „Hűséggel és Állhatatossággal!" jelmondata számodra is lehet életprogram. A Batthyányak címerállata, a pelikán is szép krisztusi szimbólum, még akkor is, ha nekünk csak egy fapelikán jutott. S ne feledd, hogy tartást is adjak, a mi kanizsai gimnáziumunk idősebb, mint az Amerikai Egyesült Államok… Én ezért is szeretek batthyánys lenni, s talán Te is így vagy ezzel! Akkor is, ha OKTV-győztes, helikoni fődíjas vagy olimpikon vagy, és akkor is, ha nem vagy versenyző, de minőségi, értelmiségi létre vágyó tehetséges diákunk vagy.

Kedves batthyánys Fiatalok! Irigylünk Benneteket, olyan jó volna találkozni 18 éves önmagunkkal! De hiszen Ti egy kicsit mi is vagytok, hiszen belőlünk is nőtök, és nagyon szurkolunk Nektek, és szeretetünk itt és most leginkább Rátok fókuszál… S ahol szeretet van, ott minden rendben van…

Így köszöntöm szeretettel:

- a 12.A osztályt és osztályfőnökét, Szita Ágnes tanárnőt: akiknek második családjuk volt a BLG, hiszen 8 évig voltak a mieink (és még tovább…), az összetört ablaküveg a tablójukon a búcsúzás fájdalmát is szimbolizálja;
- a 12.B osztályt és osztályfőnökét, Török Tamás tanár urat: ők a 24 órás focibajnokok, mely még a tablójukon is visszaköszön; tartós barátságok teremtői ők;
- a 12.C osztályt és osztályfőnökét, Tulok József tanár urat: zajos és csendes lányok és fiú sziget voltak ők, úgy örülök, hogy a vége a teljes kibékülés lett!
- a 12.D osztályt és osztályfőnökét, Takácsné Róka Katalin tanárnőt: ők fél szavakból is megértik egymást, és egy húron pendülnek, mert lélekkel teli közösség, s az osztályfőnök örök életélménye ők;
- a 12.E osztályt és osztályfőnökét, Németh Ferenc tanár urat: szépen, őszintén, nyitott szívvel szerenádozók ők (nálunk is járván nem is akarták abbahagyni…), szeretetre szeretettel válaszolnak;

Mindezt valamiféle szerelmes földrajzzal átitatva mondom, s rendületlenül meggyőződve, hogy „dombországban" Kanizsa vár vissza! S egy gondolatot üzenek még: aki szereti a pályáját, munkáját, annak a munka nem gyötrelem, hanem kedves időtöltés: boldogság. A boldogulás mindenki számára elérhető! Gyűjtsetek emlékeket, élményeket! Ugye, érzitek, látják, értik, milyen gazdagok vagyunk azáltal, hogy batthyánysok, kanizsaiak, zalaiak és magyarok vagyunk?!

Nemrég Kőrösi Csoma Sándor szülőfalujában, Csomakőrösön jártam, onnan hoztam: „Ami boldogság van a világon, az mind a másoknak nyújtott szolgálatból ered, s ami szomorúság van a világon, mind az önzésből származik."

Kedves Mindnyájan! Hajrá BLG!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves ballagó Batthyánysok!

Bizonyára nem mondok azzal újat senkinek, amikor megállapítom: sokan félünk a változásoktól.

Kedvenc magyartanárom a négy év alatt többször hangoztatta, hogy milyen gyorsan el fog menni ez a pár év, amit itt töltünk. Nem akartam ezt neki elhinni, hiszen az előtte lévő nyolc nagyon lassan telt. Kilencedik osztályban ez a visszafogott tempó tartotta is magát, de aztán olyan hirtelen tűnt el ez a pár esztendő a fejünk felett, mint ahogyan egy hétvége szokott.

„Már az év, mint homokóra fordul:/ elfogy az ó, most kezd fogyni az új". „Mennyi munka maradt végezetlen!"

Négy és nyolc évet töltöttünk el itt, valóban nem tudtunk mindent úgy kiteljesíteni, ahogyan azt lehetett volna, de kiélveztük, amennyire lehet. Most még mindannyian az érettségi lázában égünk, de nemsokára:

„Jön a söprőgép tompa morajjal,
mögötte a hajnal
fut lobogó szőke hajjal,
csörömpöl a reggel, száll a fény..."

Jön a felismerés, az eszmélés – lehet, majd néhány év múlva -, hogy milyen jó volt egy olyan közösséghez tartozni, amely szívesen látott bennünket, és talán szeretettel vár vissza!

Ne tagadjuk, számtalan élményt szerezhettünk az itt töltött idő alatt. Az igazgató úr folyamatosan a batthyánys életérzésre tanított. Stamler tanár úr művészien berendezett rajztermében majdnem megérezted, milyen az, amikor egy súlyos tárggyal rongálnak meg. A végtelenbe nyúló folyosókon nem tudtál úgy végigmenni, hogy ne találkozz ismerős arcokkal. Benéztél egy-két osztályterembe, és tudtad, ha a füzeteket bújják, akkor hamarosan belép hozzájuk valaki, aki írásos merényletet tervezett ellenük.

Boldog vagyok, hogy majdnem teljes négy, élménydús esztendőt tudhatok magam mögött, ellenben enyhe szomorúság is kezd erőt venni rajtam. Hiányozni fog minden, ami ide kötött!

A mi utunk itt véget ér. Vagyis inkább egy ajtó bezárul, és újabb lehetőségek várnak ránk. Búcsút mondunk egymásnak, az iskolának, a városnak. De nem hinném, hogy ez végleges elválás. Az emlékeinket biztos nem hagyjuk magunk mögött, azok mindig ott lesznek velünk.

Végül egy olyan gondolattal zárok, mely Hamvas Bélától származik, és úgy gondolom, mindannyiunk számára üzenet lehet:

„Most eredj és élj, mert a világ a tied!"

Micsinai Dominik 12.E

A 11. évfolyam nevében Kiss-Szabó Boglárka (11.E) köszönt el a maturálóktól, a verssel pedig osztálytársa, Kiss Alexandra ajándékozott meg bennünket.

„…mi mindíg búcsuzunk.
Az éjtől reggel, a nappaltól este,[…]
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,[…]
Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,
Mert minden csönd más, - minden könny, - vigasz,”

Kedves ballagó Diáktársaim!

A mai nap a ti búcsúzásotok napja. Búcsút vesztek a csengőszótól, az osztályotoktól, diáktársaitoktól, tanáraitoktól, megannyi emlékezetes pillanattól. Egy ajtó ugyan bezárul, de egy másik megnyílik előttetek. Kívánom nektek, hogy az úton kísérjen benneteket továbbra is a féltő-támogató szeretet, amit itt a Batthyány-gimnáziumban – mely számotokra „fészek, búra és óvóhely” volt – mindvégig érezhettetek. Ennek értelmében hadd adjuk át nektek ajándékként a diákönkormányzat és a 11. évfolyam nevében Batta György versének egy részletét.

Egy mondat a szeretetről

Hol szeretet van,
Ott szeretet van
Nemcsak a Bibliában rögzült Isten szavában,
Nemcsak jó anyák mosolyában
Megannyi mozdulatában,
Lelkük minden zugában
Ott szeretet van
Nemcsak bölcs vének tanácsában
Az évek ne a keserűséget teremjék benned – a mérget –
Hol szeretet van,
Ott szeretet van
És nemcsak abban, ahogy mindegyik gondolatban
Másokért dobban a költő-szív szakadatlan
Ahogy az anya is ott lüktet végig a magzatban
Hol szeretet van,
Ott szeretet van
[…]
S hol szeretet van, puska nem dörren,
Vér nem fröccsen, nem sújt tudatlan ököl sem váratlan,
Edényeit a vér nem hagyja el a testben,
Kering erekben, nem buzog sebekben,
Torkolattüzek ibolyákban égnek csak, szelíd lángban
Hol szeretet van,
Ott szeretet van s fönnmarad holtodiglan
[…]
Lelkedben, minden sejtedben

Általa emberré épülsz,
Már csak a jóra készülsz,
Röpít a kegyelem
Gyorsan, aranyló hit-burokban,
Virágzó, békét sugárzó,
S mint betlehemi fényözön
Elönti bensődet az öröm
Hogy benned szeretet van – kiapadhatatlan
Látod, hogy növi be a világot
Mint fénylő moha, arcok s virágok mosolya
Halál nem rettent, serkent: a jóra
Törekedhetsz, másokért cselekedhetsz,
Nyújtod a kezed, s tenyeredbe veszed
Akár egy cinege madárkát, a Földet
Ezt az árvát, ezt a vergődőt, vérzőt,
Lángokban égőt, csapzottat, meggyalázottat,
Simítod, ne remegjen,
Gyógyuljon, ne ernyedjen
Úri fán fényesedjen
Csak arról énekeljen:
Ahol szeretet van
Remény és jövő van.

A batthyánysok idén is járták a világot, s a legtöbb kirándulást írásban is megörökítették. Ezek az írások következnek most, jó világjárást az olvasóknak is!

Bad Marienberg

Ahogy szinte minden esztendőben, úgy idén is eljuthattunk mi, batthyánys diákok a németországi Bad Marienberg oktatóközpontjába. Ez a roppant fejlett infrastruktúrájú, gyönyörű, igényesen rendben tartott falucska 1,5-2 órányira van Kölntől és Bonntól busszal. Ez az idő szinte elenyésző, ha figyelembe vesszük, hogy az odajutás Magyarországról (szintén busszal) 12 óráig is eltarthat – ha szerencsénk van, és utazásunkat nem nehezítik sávlezárások, dugók, időjárási viszontagságok.

A bemutatkozó esten német barátaink kvízes játékkal egybekötött kóstolással (minden egyes jó válasz lehetőséget teremtett egy német édesség megízlelésére) és énekléssel szórakoztattak minket. Mi, a magyar delegáció prezentációval készültünk, melyben Magyarországot és Nagykanizsát kellett bemutatnom. Kisfilmet is forgattunk, melyben iskolánkat és társaságunkat mutattuk be, majd táncos-énekes produkciót adtunk elő. Végül a magyar konyhára jellemző finomságokkal kínáltuk őket. „Étlapunkon" szerepelt a zsíros kenyér hagymával és paprikával, a csabai és a gyulai kolbász, az Erős Pista, némi erős paprika (külön figyelmeztettük őket, hogy az utóbbi különlegességet fokozott óvatossággal kóstolják meg), többféle rétes és természetesen a házi pálinka sem maradhatott ki – ez utóbbi szigorúan távolról szemlélve.

A programokat és az előadásokat két fiatalember, Anselm és Oliver tartotta. Remekül végezték munkájukat. Ha állandóan kaptunk is feladatot, sosem bántuk. Nem hagytak minket unatkozni. Az egyik feladat keretében meg kellett találnunk bizonyos helyeket Bad Marienbergben és próbákat kellett kiállnunk. Az egyik feladatban például egy európai emlékmű előtt kellett elénekelnünk az Európai himnuszt németül, egy másikban pedig görög mitológiai „színdarabot" kellett előadnunk.

Az előadások fő témái a gyűlöletbeszéd, annak formái és előfordulási helyei és a migránsválság voltak. Gyakorlati feladataink is voltak e témákhoz kapcsolódóan a könnyebb megértés és átélés segítésére. A bevándorlással kapcsolatos gyakorlati feladatban tíz ember életrajzát, történetét és személyes adatait kaptuk meg, s ennek alapján öt embert kellett kiválasztanunk, akik átléphették az országhatárt.

Az ifjúsági szeminárium során egy alkalommal Kölnbe is ellátogathattunk, az EL-DE Hausba, amely régen a helyi Gestapo központja volt. Korhűen restaurált alagsorában megtekinthettük a börtöncellákat. A látvány, amely körülvett minket, mindenkiben mély érzelmeket ébresztett. Nyomasztó volt már a gondolat is, hogy milyen embertelen körülmények között végezte el a náci titkosrendőrség a „piszkos munkát". Az emeleteken képekkel, dokumentumokkal és dokumentumfilmekkel nyerhettünk betekintést a történelem e darabkájába. Az ez utáni három óra szabadidő alatt körülnéztünk a hatalmas és fenséges kölni Dómban, a forgalmas és majdhogynem túlzsúfolt főpályaudvaron, és egy helyi gyorsétteremben currywursttal csillapíthattuk éhségünket.

Nagy élmény volt, sokat tanultunk, s eközben jól éreztük magunkat. Köszönet kísérőinknek, Artner Katalin és Salamonné Lackner Henriett tanárnőknek, akik a háttérből segítettek minket, s persze viselték a felelősség súlyát – szerencsére nem volt velünk gond.

Varga Dávid István 12.B

Gloria Victis – erdélyi kaland

2017 őszén részt vettünk a Gloria Victis történelemversenyen, és a döntőben az első öt csapat közé jutva nyertünk egy erdélyi utazást – felkészítő tanárunkkal együtt. Na, jó, nem szeretnék szerénytelen lenni, valójában megnyertük a versenyt (Herjávecz Krisztina, Vasvári Zsóka és jómagam), melynek témája a reformáció volt, mivel tavaly ünnepeltük ennek ötszázadik évfordulóját.

Az erdélyi kalandunkra idén március 2-6. között került sor, amelynek keretében rengeteg szép helyet meglátogattunk. Budapestről indultunk, mind az öt csapat együtt utazott - ezzel megalapozva a hangulatot. A szállásunk a Székelykő árnyékában fekvő Torockón volt. A távolság igaz, hatalmas, de az út nem tűnt hosszúnak, mivel több helyen is megálltunk felfrissülni, felfedezni az adott környéket.

A program nagyon zsúfolt volt, több felekezet templomát is megtekintettünk. Egyszer még egy református istentiszteleten is részt vettünk Tordán, ami mindhármunk számára új élmény volt. Ugyanitt meglátogattuk a sóbányát is, ez bizony jót tett a megfázástól elgyötört légútjainknak. Ezután Kolozsvárott megnéztük Mátyás király és Bocskai István erdélyi fejedelem szülőházát, s természetesen a Mátyás szobor, a Szent Mihály-templom és a Házsongárdi temető sem maradhatott ki a programból. Nagyenyeden volt szerencsénk megnézni a Bethlen Kollégiumot s benne az iskolamúzeumot, ahol bepillantást nyerhettünk a régi nagyenyedi diákok mindennapjaiba. Gyulafehérváron meglátogattuk Erdély történelmének „kivonatát", az érseki székesegyházat. Leírhatatlan érzés volt ott lenni, hisz előttünk feküdtek a magyar történelem nagy alakjai: Bocskai István, János Zsigmond és Hunyadi János. A program része volt Verespatak és az aranybánya is. A falunak nagyjából a felét felvásárolta és kiürítette a Gold Corporation a hegyben rejtőző arany miatt. A település alatt hosszú, keszekusza bányarendszer található, amelynek egy részébe betekintést nyerhettünk. Az utolsó település Köröstárkány volt, amit mindnyájan a szívünkbe zártunk. A falu szinte színmagyar, az ott élő emberek hite szilárd, emellett a magyarságtudatuk is erős.

Nagyon jól éreztük magunkat, köszönet a szervezőknek, a Rákóczi Szövetségnek (mely hatalmas anyagi segítséget nyújtott a versenyhez), s természetesen ne feledkezzünk meg felkészítő tanárunkról, Alexa Péterről sem – nélküle nem juthattunk volna el erre az útra.

Csermák Ádám Barna 11.B

Bonjour Disneyland – Paris!

Budapest, 2018. március 15-e, hajnali fél négy. Életünk egyik legnagyobb utazására készülve a Hősök terén állva azon töprengtünk, vajon érdemes-e 9 fős kis csapatunknak felszállnia arra a buszra, amelyen majdnem egy napot töltünk el idegen kis emberek társaságában, akik egy budapesti általános iskolából jelentkeztek a kirándulásra. Ám a busz megérkezett, mi bepakoltuk a halomnyi bőröndöt (aminek a felére sem volt szükségünk), és elindultunk.

Ezután kezdetét vette a véget nem érő, unalmasnak egyáltalán nem mondható buszozás. Ebben jelentős szerepet játszottak a túlmozgásos pesti kis kamaszok, akiket nagyon nehéz volt a helyükre parancsolni az utazás hosszú óráira. Estére végül megérkeztünk a szállásra, ahol mindenki fáradtan dőlt ágyba. Másnap pedig indult az igazi móka, az életreszóló nagy élmény!

Az első napot Disneylandben töltöttük, ahol a csoportból már többen is jártak. A kapukat átlépve, megpillantva az apró kis házakat, a kastélyt, a kedvenc Disney-figurákat, elfogott bennünket egy olyan eufórikus érzés, amelytől legszívesebben sohasem váltunk volna meg! Ezen a napon minden tökéletes volt! Ragyogott a nap, nagy tömeg sem volt, de a legfontosabb számunkra az volt, hogy összetartó, életvidám és belevaló társaságként együtt élvezhettük a csodás játékokat. Minden kalandba együtt vágtunk bele. Az összes extrém hullámvasútra felültünk, ami csak létezik, igaz, hogy időnként egy kis rábeszélés is kellett hozzá – főleg Zsuzsa néni részére, aki azonban mindenhova kitartóan jött velünk! Hajókáztunk a Karib-tenger kalózaival, 360 fokos fordulatokat tettünk és végigszáguldottunk Indiana Jones hullámvasútján, kilőttek bennünket az űrbe, legendás rock zenészeket hallgatva pedig azt hittük, hogy élve nem szállunk le a hullámvasút leejtő, röpítő, pörgető, szédítő pályájáról. meglátogattuk Hook kapitányt a Koponya-szigeten, Csipkerózsika kastélyának pincéjében sárkányt simogattunk, Ali baba barlangjában ámuldoztunk, és felmásztunk Robinson kunyhójába is, amelyet egy hatalmas fa koronájában építettek meg. A nap fénypontja azonban a mesehősök parádés esti felvonulása volt.

Disneylandet és Disney-parkot most a jubileumi év kapcsán egy belépővel járhattuk körbe, így a hatalmas területről a kijutás sem volt bonyodalommentes. Azért végül egy kis motozás és ellenőrzés után elhagyhattuk a mesevilágot, és megjutalmazhattuk magunkat egy hőn áhított hamburgerrel.

A második napon Párizs nevezetességeit tekintettük meg. Kezdtük az Eiffel-toronynál, hajókáztunk a Szajnán, majd a Champs-Élysées-n folytattuk, átsétáltunk a Tuileriák kertjén a Louvre mellett, amikor is sűrűn esni kezdett a hó. Végigmentünk a Szajna parton egészen a Notre Dame-ig. Megtapasztalhattuk az esőt, a ködöt a francia fővárosban, de azt is, hogy milyen gyönyörű Párizs a hóesésben!

„A fentieket végiggondolva, el sem tudom képzelni, hogy mi lett volna (játsszunk a gondolattal!), ha úgy döntünk, hogy akkor hajnalban nem szállunk fel a buszra. Tudniillik az élet is egy hullámvasút. Mikor felszállsz rá, nem tudod, hogy hová vezet, milyen kanyarokat és fordulatokat hoz. Egyszer a mélybe zuhansz, máskor pedig az égbe repülsz, de mindezt sosem tudod meg, ha ki sem próbálod. Ha mást nem, ez alatt a pár nap alatt azt megtanultam, hogy az egyik legfontosabb dolog, hogy merjünk kockáztatni az életben.” (Bogi)

Reméljük, hogy számos diák bátran mer majd jelentkezni ehhez hasonló utazásokra és élhet át hasonló kalandokat, mint mi!

Köszönjük szépen, Zsuzsa néni!

Boa Boglárka 12.A, Czigány Csenge Ágota 11. D, Zsuppán Eszter 11.D

Erdélyi utunk - avagy vissza a télbe

Március 19-e. A tél még éreztette hatásait, a hajnali négy órás indulási időpont pedig még késő tavasszal is hideg lett volna. A korai kelés nem okozott számomra problémát, velem ellentétben viszont akadtak olyanok, akikről ránézésre meg lehetett állapítani: ott helyben, állva képesek lennének elaludni. A viszonylag gyors bepakolást követve felszálltunk a jó meleg buszra, majd a névsor elhangzása után – kiderült, hogy senki nem hiányzik – elindultunk. A körülbelül tíz órás út első harminc percében a kórus háromnegyede visszaaludt, én pedig vártam a napfelkeltét. Mire ez megtörtént, páran újból felébredtek és kisebb csoportokba verbuválódva próbálták múlatni az időt.

A vándorlás végére újból fáradtan szállingóztunk le a járműről, sétáltunk a szállásig és foglaltuk el szobáinkat Kolozsvárott. Gyors átöltözést követően visszamentünk a templomhoz, amit már előzőleg megnéztünk és ahol az aznap esti, hét órakor kezdődő fellépést ejtettük meg. Az épület belső tere hatalmas volt, hangunk alig bírta betölteni. Ám eltekintve ettől, személy szerint büszkén és boldogan lépdeltem a többiek után az étterem felé, melyben akkor vacsoránkat elkölthettük. Végül pedig nyugodt szívvel hajtottuk álomra fejünket.

Másnap újabb út várt ránk, ezúttal "csak" négy órás, keresztül a Hargitán. Nyergestető magaslatán csak egy pillantást vetettünk a körülöttünk lévő mélységre, majd tovább is haladtunk. Március végén furcsa havat látni, de Erdélyben nem állt meg ilyenkor sem az élet.

Kovásznára érve megkerestük a szállást, ahol a maradék estéket tölthettük. Ez alkalommal, lévén: aznap nincs előadás, nyugodtan pakoltunk le a kétágyas szobánkban, majd ebéd után tettünk a faluban egy kört, és egy helyi bácsi vezényletével ellátogattunk a fontosabb szobrokhoz, helyekhez, többek között a szerdai fellépésünk színhelyére. A kedd egész nyugodtan telt, rápihentünk az elkövetkezőkre.

Szerdán, reggeli után elindultunk a környező falvakba, többek között Csomakőrösre, a Kőrösi Csoma Sándor emlékházhoz. Az egész délelőtt Erdély híres szülötteinek megismerésével telt. A fellépésig akadt délután egypár üres óránk, amit készülődéssel, olvasással vagy épp játékkal, pihenéssel töltöttünk, ki-ki kedve szerint.

Aztán eljött a várva várt pillanat. Az előadást nem csak a közönség élvezte (a kétszeres, fantasztikusra sikeredett ráadásból ítélve), hanem mi is. Lelkes tapsvihar közepette hajoltunk meg közönségünk előtt. Mosollyal arcunkon, nevetve mentünk ki az ajtón, hangosan elemezve énekünket és a terem kitűnő akusztikáját dicsérve. Az a nap is örömmel és álmosan zárult.

A hét negyedik napján, mivel Erdélyről van szó, nem maradhatott ki a programból a hírhedt Drakula-vár. Nem sokban különbözik a korabeli társaitól, számomra azonban maga a tudat is borzongató volt, hogy pontosan ki is járt, élt azok között a falak között, ahol mi akkor voltunk. Rejtett folyosón jártunk, a zeneszobában spontán dalra fakadtunk. Vámpírregékről olvashattunk, valamint a vár uráról, Vlad Tepesről is szó esett.

A délután folyamán Gelencére látogattunk el, egy idős néni kinyitotta az ajtaját, és elmesélte a történetét annak a templomnak, melyet 1242-ben építettek. A kedves hölgy beszélt a szentély falain található, mára sajnos már megkopott freskókról, különböző érdekességekkel szolgált számunkra, mi pedig ezt egy "magánkoncerttel" háláltuk meg neki. A nap maradék részét pihenéssel és pakolással töltöttük, egymást túlszárnyalva meséltük saját élményeinket újfent kártyázás közepette, azonban mivel mindenki tudta: pénteken megint hajnali órákban lesz indulás, hamar mentünk is aludni.

Akárcsak hétfőn, most is fáradtan indultunk és érkeztünk, de az út szerintem mindannyiunk számára felejthetetlen marad.

Ez az utazás támogatók nélkül nem jöhetett volna létre, így köszönjük iskolánk, a Batthyány Lajos Gimnázium alapítványának, Nagykanizsa MJV Önkormányzatának, valamint a Nemzeti Kulturális Alapnak az anyagi hozzájárulást.

Szanyi Gertrúd 10.E

Kirándulás a Délvidéken

Április 23-án hajnalban gyülekeztünk mi, a 7.A osztály a református templom előtt. Akik jártasabbak voltak a térfogatszámításban, kisebb bőröndöket hoztak magukkal, mint a társaik. Az utazás sokáig tartott Szabadkáig, még a jármű hátuljában ülő önjelölt lemezlovasok sem tudtak gyorsítani a tempón.

Legelőször a színes tintákról álmodó Kosztolányi szobrát tekintettük meg. Vele szemben Csáth Géza mellszobrát láthattuk, aki rokoni kapcsolatban volt Kosztolányival – nevezetesen unokatestvérek voltak. Ezt követően a szecessziós stílusban épült zsinagóga felé vettük az irányt. Innen buszoztunk tovább Magyarkanizsáig, Nagykanizsa testvérvárosáig. Első nap itt szálltunk meg. Miután a bőröndöket elhelyeztük a szobáinkban, elmentünk vacsorázni egy csárdába. A szállásra menet egzotikus néptánccal próbáltuk elriasztani a szúnyogokat.

Kirándulásunk második napján a bázist elhagyva egyenesen Zentát céloztuk meg, ahol elsőként az óratoronyba mentünk fel. Fenn, a toronyban a zentai csatáról tanultunk, majd egy zentai iskola diákjaival volt lehetőségünk beszélgetni, barátkozni. Ebéd után a moholi templom előtt hallgattuk meg Jeszenői Csaba bácsi rövid meséjét arról, hogy miképpen tolták a templomot a templomkert közepére az ottlakók. Mi ezt nem próbáltuk meg, mert megbotránkoztattuk volna a híveket. Ezután az aracsi pusztatemplomot néztük meg, legvégül pedig Törökbecsére utaztunk, ahol, miután megnéztük Leiningen-Westerburg Károly szobrát, a szálláshelyünkön vacsoráztunk.

A harmadik napon az első úti cél Csúrog volt. Ezen a helyen az 1944-45-ös évek áldozatai tiszteletére emelt emlékműre kötöttünk szalagot. Ezután Nándorfehérvár felé vettük utunkat, miközben Hunyadi Jánosról és Kapisztrán Jánosról tanultunk. Miután felmentünk a várba, felidéztük a nándorfehérvári nagy csata emlékeit. A szállásunk aznap Székelykevén volt.

A negyedik napon Fehértemplomba látogattunk, ahol egy fehér templom és annak magyar plébánosának meglátogatásával kezdtük a napot. Benéztünk a helyi múzeumba is, ahol nem kis meglepetésünkre egy óriási festményt találtunk a magyarok honfoglalásáról. Ezek után egy rozoga komppal átkeltünk a Dunán, és a Vaskapu bejáratát vigyázó galambóci várat vettük célba. A várba sajnos nem tudtunk bemenni, mert éppen felújítás alatt volt, de a nyári forróságban elfogyasztott fagyi a gyönyörű panorámával együtt kárpótolt bennünket. Miután kigyönyörködtük magunkat, elindultunk a Vaskapu-szorosba, hogy egy kis ízelítőt kapjuk abból, hogyan szűkül össze a kilométer széles Duna mindössze pár száz méterre.

Az utolsó napot a karlócai béke helyszínének felkutatásával kezdtük, majd a zimonyi Hunyadi-toronyba sétálhattunk fel, ahonnan mindenki készíthetett egy panorámafotót. A következő állomásunk Pétervárad volt. Itt bejártuk az erődöt, és megkerestük a részeges órát rejtő óratornyot. A részeges óra óramutatója nagyobb, mint a percmutatója. Pétervináradot elhagyva még megálltunk egy rövid városnézésre Zomborban, majd a bajai pizza után az éjszaka közepén érkeztünk vissza a kanizsai református templomhoz.

Deme Viktória 7.A

Aranyúton Erdély szívébe

A Batthyány Lajos Gimnázium 11. D osztályának tanulóiként a Határtalanul pályázat keretében április végén egy hatnapos erdélyi utazáson vehettünk részt. A pályázat egyik fontos szempontja volt, hogy az Erdélyben élő diákok ellátogathassanak Magyarországra, illetve mi, magyarországiak belepillanthassunk az erdélyi magyarság életébe. A testvériskolánk a székelyudvarhelyi Baczkamadarasi Kis Gergely Református Gimnázium volt. Először ők látogattak el hozzánk. Iskolánk igazgatója, Balogh László vezetésével megismerték gimnáziumunkat és annak történelmét. A délután folyamán gimnáziumunk falain belül egy táncház keretében üdvözöltük őket, majd megmutattuk nekik Nagykanizsa nevezetességeit. Kirándultak a Balaton-felvidéken, és ellátogattak Pannonhalmára is. Itt-tartózkodásuk alatt barátságok szövődtek, és mondhatom, hogy már mint barátok viszonoztuk a látogatást pár héttel később. Hosszú utazásunk során többek között megnéztük Arany János szülőhelyét, Nagyszalontát; jártunk Nagyváradon, Kolozsváron, a tordai sóbányában, Marosvásárhelyen, Brassóban és Aradon is. A programunk második napján érkeztünk meg Székelyudvarhelyre, ahol a testvériskola diákjai nagy örömmel fogadtak bennünket. Megtapasztalhattuk azt, hogy milyen magas fokon őrzik a magyar hagyományokat abban a városban, ahol a lakosság közel 100%-a magyar. Szállásunkon a falon és az ágyakon egyaránt gyönyörű népi motívumokkal díszített szőttesek voltak, amelyek otthonossá tették a szobákat. Ottlétünk alatt számos alkalommal találkozhattunk a partnerintézmény tanulóival, és még szorosabbá váltak a barátságok, amelyek hazatértünk után is fennmaradtak. Az osztály egybehangzó véleménye alapján a medveles volt a legemlékezetesebb program, amelyen egyik osztálytársunk, Czigány Csenge édesapja jóvoltából vehettünk részt. A szerencsés diákok akár 5-6 medvét is láthattak, és voltak, akik Ceauşescu leséből figyelhették az arra járó állatokat. Közben természetesen megfigyelhettük az erdők gazdag növény- és állatvilágát is.

Azt hiszem, mindnyájunk nevében mondhatom, hogy ez a kirándulás sokkal többet adott számunkra, mint azt előtte reméltük – mind történelmi vonatkozásban, mind pedig magyarságtudatunk erősítését tekintve.

Pécsi Petra
11.D

Kárpátalja kincsei

Nem tudtuk, mekkora melegnek nézünk elébe május utolsó hetében a hétfő kora reggeli induláskor. Később aztán megtudtuk. Átutazva a teljes Magyarországot érkeztünk meg Kárpátaljára, azon belül Nagydobronyba, ahol még aznap este megismertük Margó nénit. Ő a következő napokban idegenvezetőként lelkesen mesélt nekünk mindenről, ahova csak mentünk, sőt már hétfő este bemutatta a barátságos falu központi épületeit, szobrait, szóval egy esti sétával indítottunk a kavicsos főúton, köszönve a kedves falusiaknak, csodálva kertjeiket és szőlőiket, nézve a dagadó holdat, közösen átkozva a szúnyogokat.

A következő nap délelőttjén a település iskolájában néztük meg táncosaik ügyes mozdulatait, és próbáltuk utánozni gyors lépéseiket – kevés sikerrel, de ezen csak nevetni tudtunk. Eszeveszetten szurkoltunk csapatunknak a focimeccsen, ahol a kárpátaljaiakkal mérték össze erejüket a fiúk. Ezután Ungvár városa következett szegényes tömbházaival, csillogó arany- és ezüsttetejű templomaival, valamint kátyús, de betonozott útjaival. Furcsa volt, hogy a városban cirill betűk tűntek a szemünkbe, és gyakran idegen volt a beszéd, ugyanakkor láttunk magyar feliratot, és hallottuk az ismerős nyelvet is. A várban irigylésre méltóan díszes faragású fabútorok, páncélok, fegyverek, képek, órák és korabeli öltözékek voltak láthatók. Életnagyságú házak mutatták be a skanzen területén a XVI. és a XVIII. századi építészet jellegzetességeit. A házak berendezése és felszerelése mind változatos stílust és helyszínt tükrözött, hiszen ezek Kárpátalja más-más területeiről származnak. Iskolapadok, rokkák, harangok, teknők, kutak, kicsi ágyak, székek – és alacsony ajtókeret, ahová nem egyszer vertük be a fejünket.

Szerdán Szolyván jártunk, ahol az emlékparkban az egykori szolyvai gyűjtőtábor áldozatairól, a málenkij robot elszenvedőiről emlékeztünk meg. A Vereckei-hágó felé tartva többször kerülgettünk teheneket a busszal, ezt pedig néhányan az ablakhoz tapadva figyeltük, hiszen Nagykanizsa utcáin ez nem megszokott. Sokat utaztunk – mind időben, mind térben. Ezt az utak rossz minősége is befolyásolta, de sosem unatkoztunk, mert zenét hallgattunk, vagy vad kártyázásba feledkeztünk. A hegyek közt jelentősen lecsökkent a szókincsem bősége a következő szavakra: „gyönyörű"; „hangulatos"; „elképesztő". Kisebb túra után a dombokon kiderült, hogy nem is olyan egyszerű közlekedni a vidéken, hiába kapaszkodunk erősen egymásba. Az Árpád-vonal bunkerét jártuk végig, bíztatva egymást a sötétben és a szűk folyosókon, mielőtt ebédelni mentünk a Verecke Vendégházba. Bográcsban főzték nekünk a gulyást, amit fapadoknál, néhol szőlővel borított apácarács közt fogyasztottunk el. Mondhatom, „elképesztően hangulatos" volt, és csak utána jöttek a szilvalekváros fánkok. És most, hogy már minden olvasó kellőképpen éhes lett, térjünk át a Vereckei-hágóra! Az emlékműnél megemlékeztünk őseinkről, és a tájban gyönyörködtünk, bár a „gyönyörű" az nem kifejezés arra képest, amit ott láttunk.

Csütörtökön a munkácsi várban festménykiállításon, Kazinczy-kiállításon és Rákóczi-kiállításon is részt vettünk. Némi buszozás után pedig „Husztnak romvára megállék" előttünk, körülbelül 300 méter magasan. A hőség ellenére megérte felszenvedni magunkat, mert nem mindennap sétálhat fel oda az ember, és a látvány lenyűgöző volt ott is. A tiszaújlaki emlékmű meglátogatása után Csetfalva eredeti fakazettás református temploma következett, ezzel pedig eljött az utolsó éjszakánk a nagydobronyi Irgalmas Samaritánus Református Gyermekotthonban, amely a héten szállásunkként szolgált.

Péntek reggel elköszöntünk az ottaniaktól (még csütörtök este Margó nénitől), és

Beregszász főiskolája felé vettük az irányt. A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán magáról az épületről tudtunk meg néhány információt Gönczi Sándortól, és megtekintettük az iskola ásványtárát is. Rövid városnézés után pedig indultunk haza – élményekkel telve és természetesen hullafáradtan…

Szendrei Diána 9.A

A gyakorlott évkönyvolvasó tudja, hogy minden esztendőben megjelentetünk olyan írásokat, melyek a Zalai Hírlap SÉTA-rovatában láttak napvilágot. Ez idén sem történik másként, hiszen számos szép, okos írással vitték diákjaink a BLG jóhírét.

David Černy nyomában – Prágában

Az őszi szünetben volt szerencsém ellátogatni barátaimmal a gyönyörű cseh fővárosba. Korábban utánaolvastam, hogy mit is érdemes megtekinteni Prágában, így találtam rá David Černy-re, egy kortárs szobrászra, akinek meglehetősen bizarr alkotásaival Prága-szerte találkozhatunk. Az az ötletünk támadt, hogy első ott töltött napunkon felkeressük ezeket a szobrokat, és ezáltal kicsit feltérképezzük a várost. Első utunk a német nagykövetség várához vezetett, ahol egy emberi lábakon álló Trabant tekinthető meg, ám sajnos csak egy kerítésen át.

Prágában nagy kultusza van Franz Kafkának, mivel a város szülötte, így van egy múzeum, amely bemutatja az életét és munkásságát. Ennek udvarán volt a második állomásunk. Egy Csehország alakú medence két végén áll két férfit ábrázoló bronzszobor, amelyek cseh íróktól származó idézeteket pisilnek a vízbe. Állítólag a szobor mellett található egy telefonszám, amelyre ha küldünk egy SMS-t, a szobrok az üzenet szavait fogják kipisilni, de ezt a telefonszámot mi sajnos nem találtuk meg.

A Moldva mentén haladva a Kampa Múzeum melletti téren találkozhatunk három földön mászkáló babával, melyeknek az arca nincsen kidolgozva, csak középen be van nyomva, ezáltal még rémisztőbbnek hatnak. Ám nemcsak a folyóparton találkozhatunk ezekkel a lényekkel, mert a Žižkov tévétornyon is hasonló babák másznak felfelé.

Utunkat folytatva a Divadlo Na zábradlí színház oldalára felerősítve találtuk Černy következő szobrát, az Embryót. Ez egy lefolyócsőbe beszorult magzatot ábrázol, amivel a szobrász ábrázolja, hogy a szűk látókörű világban senki nem érti meg műveit. Továbbsétálva, a Husova és a Betlehem tér sarkán megtekintettük a Lógó férfit, amely egy háztetőről kinyúló gerendán lóg, és tulajdonképpen Sigmund Freudot ábrázolja. Az órától kicsit messzebb, a Vencel tér közelében található a Lucerna passzázs, amelynek átrium részére van felfüggesztve egy hungarocellből és gyantából készített Černy-szobor, amely Szent Vencelt ábrázolja, amint egy döglött lovon lovagol.

Végül felkerestük az alkotó Franz Kafka előtt tisztelgő szobrát, amely az író fejét ábrázolja, és állandó mozgásban van. Ez egy 11 méter magas mechanikus szobor, amely 18500 darabból áll, és 42 motor vezérli forgását.

Legnagyobb sajnálatunkra Černy-nek a Futura galériánál található alkotását nem tudtuk megnézni, mert a galéria épp zárva tartott. Itt látható két óriási előrehajló ember, melyeknek ánuszában egy létrára felmászva bedughatja a látogató a fejét. Bent egy videót vetítenek, amelyben a prágai modern művészeti múzeum igazgatója és egy korábbi elnök, Václav Klaus kásával eteti egymást, miközben a We are the Champions című szám szól. Állítólag a szereplők nem voltak túl boldogok a mű megalkotásakor.

Černy bizarr szobrai mára már valóságos turistalátványossággá váltak, mi sem bántuk meg, hogy Černy nyomában jártunk.

Balázs Enikő 12.B

Egy nap – két kaland

Gyönyörű évszak az ősz. Egy októberi nap pedig kifejezetten alkalmas a kirándulásra. Mi sem hagytuk ki ezt, hiszen fővárosunkba utaztunk, hogy jóslási rejtélyeket leplezzenek le előttünk (az Országos Meteorológiai Szolgálatnál), és hogy egy operaelőadás közönségének tagjai legyünk (többségében életünkben először).

Az Országos Meteorológiai Szolgálat titkainak csak töredékét fedeztük fel pár óra alatt. A leghétköznapibb információból és a bonyolultabból vegyesen kaptunk a szolgálat elnökétől, dr. Radics Kornéliától, egykori batthyánys diáktól. Mint megtudtuk, I. Ferenc József alapította az első, azonos témával foglalkozó intézményt Magyarországon 1870-ben. Arra is fény derült, hogy világéletemben rossz szövegkörnyezetben használtam a „vihar" szót. (Bár azt hiszem, ezzel nem vagyok egyedül.) A szél, az eső és a hatalmas, hangos villámok sokasága együttesen nem vihar. Ez zivatar. A vihar csak a szelet takarja. Szembesültünk a CO_2-szint rohamos növekedésével. Ebben grafikonok voltak segítségünkre. Találkozhattunk a televízióban már látott emberekkel, egy Blue box-ban játszhattunk el időjárás jelentéseket, számos régi/kezdetleges, illetve modern műszert, eszközt tanulmányozhattunk a múzeumként is működő épület folyosóin.

Szemtanúi lehettünk egy hidrogénnel töltött meteorológiai léggömb felbocsátásának is, a rajta rögzített műszer a légrétegek elemzésére szolgál, és a mért adatokat továbbítja. A helyszínen számtalan, méréshez használt kelléket jellemeztek nekünk röviden.

Miután „csalódottan" távoztunk az épületből megtudván, hogy az időjóslás nem igényel üveggömböt és abrakadabrát, az Erkel Ferenc Színház felé vettük az irányt. Iskolánk nem először vett rész az Operakaland elnevezésű programon, s most azért mentünk, hogy megnézzük: Figaro milyen problémák megoldásával tudta elvenni Susanne-t. A darab címe egyébként: Figaro 2.0, s már cím is jelzi, hogy a történet mai korra vetítésével számunkra egyszerűbb felfoghatóságot igyekeztek biztosítani.

Három és fél órán keresztül mezzoszoprán és bariton ének csengett a fülünkben. Egy élmény. A székből nézve is annyi ember mellett; és biztos vagyok benne, hogy előadni is az. Az opera nekem azért különleges, mert ott nincs beszéd, hanem énekelnek. Az éneklés, a zene egy másik nyelv, amit mindenki megért, és talán ez a legalkalmasabb mind közül a pontos érzések kifejezésére. Ugyanis ezt a nyelvet érezve kell beszélni. Talán furcsán hangzik, de így van. Ezen az előadáson is megannyi érzelem került elő dallamokba burkolva. Életemben először jártam egy opera előadásán, de az első ária tapsvihara után tudtam, hogy közel sem utoljára…

Szendrei Diána 9.A

Miért is lettem íjász?

Az iskola mellett szabadidőm nagy részét az íjászat tölti ki. Öt éve, hogy egy bemutatón először íjat fogtam a kezembe. Az első pár lövés után beleszerettem ebbe a sportágba. Kezdetben tradicionális íjjal lőttem, majd a vadászreflex következett. Ezzel már sikeresen vettem részt több versenyen is.

Már lassan négy éve, hogy a csigás íjászat rabja lettem. Az íjak közül ez a legmodernebb. Csigák és kábelrendszer mellett több speciális eszköz segíti a pontos

lövéseket. A találatokhoz ezek összehangolása, az íj kihúzásához pedig nagy fizikai erő szükséges. A megfelelő felszerelésen kívül a sikerhez erőre, kitartásra, türelemre és koncentrációra van szükség. Ezért a kötelező edzéseken kívül a szabadidőmben is sokszor lemegyek gyakorolni.

Az íjászaton belül sokféle versenyen vehetek részt. Télen, teremíjászaton lőlapra lövünk. A nyári időszakban, pályaíjászaton nagy távolságokról célozzuk a lőlapot. A legérdekesebb a 3D-s verseny, mely kint a természetben zajlik. Itt vadon élő állatokat megformázó térbeli célok vannak. A terepviszonyok legyőzése mellett a lőtávolság megbecslése is nehéz feladat.

Lelkesedésemnek és kitartásomnak köszönhetően 2017-ben Országos Suli Íjász Bajnokságon 3. helyezést, az idén Regionális Teremíjász Bajnokságon 1. helyezést, az IFAA Országos Teremíjász Bajnokságon 2. helyet és legutóbb, a WA Terem Országos Bajnokságon 2. helyezést értem el.

Bízom benne, hogy a kitartó edzések továbbra is szép sikereket fognak hozni.

Elekes Gergő 9.E

Emlékek nyomában

A középiskolától való búcsúzás minden fiatal életében kiemelkedően nagy esemény. Véget ér egy korszak, amely mindenkinek szerzett valamilyen maradandó élményt. S hogy a maradandóság kölcsönös legyen, jó pár osztály hagyott nyomott a gimnáziumban valamilyen módon azért, hogy emlékük örökre megmaradjon az utókornak, bizonyítván, hogy ők egykor gimnáziumunk diákjai voltak.

Sok iskolában szokás egy fa elültetése, nálunk Borók Erzsébet tanárnő osztálya tett

így. Ez az Emlékek Fája, amely az 1986-1990-ig itt tanuló IV.B osztálynak állít emléket.

Balogh László igazgató úr osztálya 1980-ban – matekos osztályhoz híven – egy fából készült hatalmas gyökjellel búcsúzott az iskolától. Az 1976-ban itt végzett B osztály egy Totemoszloppal koronázta meg éveit.

A legszebb emlék az öregdiákoktól az „Öregdiákok Pihenője"; a pad, melyet az 1962-ben végzett IV. C állított a 30-éves osztálytalálkozójukkor. Ez szimbolizálja, hogy milyen mély nyomot hagyhat egy jó gimnázium az ember életében.

Van egy osztály, mely a kézlenyomatát kívánta itt hagyni, ez az 1975-ben végzett IV.B osztály. Valóban, a röplabdapálya mögött meg lehet találni a betonba öntött kézlenyomatokat.

Már mi is gondolkodtunk, hogy milyen nyomot hagyhatnánk magunk után, végtére is a nagy focicsatáknak áldozatul esett (=kitört) ablakok mégsem jelentenek igazi emléket. De majd kitaláljuk!

Tímár Gerda, Hegedüs Dominik 12.B

Honeywell Leadership Challenge Academy

A Honeywell Leadership Challenge Academyt minden évben megrendezik az amerikai Huntsville-ben található US Space and Rocket Centerben. Ide a Honeywellben dolgozó szülők gyerekei jelentkezhetnek, ilyen úton kerültem én is be. November közepéig volt a jelentkezési határidő, négy esszét kellett megírnom (természetesen angolul) ahhoz, hogy legyen esélyem bekerülni. Előző évben már megpróbáltam, de

sajnos akkor nem választottak be, idén viszont már igen.

Mi, magyarok a tábor második hetébe kerültünk be, amely március 3-tól március 9-ig tartott. Március 2-án indult a gépünk Budapestről. Hatan utaztunk (öten Nagykanizsáról, illetve egy fiú Budakeszről), ebből ketten „elsőrepülők" voltunk, szóval volt izgalom, nem is kicsi. Két átszállással érkeztünk meg Huntsville-ba, illetve annyi gond azért adódott, hogy a második gépünk késéssel indult, ezért lekéstük a csatlakozásunkat, így majdnem hat órát kellett Washingtonban várnunk, és ezt még megfejelte, hogy kiderült: az én bőröndöm Budapesten maradt. Nagyon hosszú volt a várakozás, nehezen bírtuk, hiszen már majdnem 24 órája voltunk talpon, és ez idő alatt itthonról próbálták meg elintézni a továbbutazásunkat. Elmondhatatlanul örülök viszont annak, hogy ez idő alatt szinte teljesen idegen emberekből egy csapat kovácsolódott össze. Kicsit viccesen is fogtuk fel az egészet, hiszen kiírtuk a netre, hogy hat hajléktalan gyerek szállást keres egy éjszakára Washingtonban. Hosszú várakozás után felszálltunk az utolsó gépre, majd egy órányi repülés után leszálltunk Nashville-ben, ahonnan három óra autózással elértük a végcélunkat, Huntsville-t. Ez ottani idő szerint hajnali fél három körül lehetett, ám nem hagytak minket aludni, hanem felvettek bennünket a rendszerbe, elvették a gyógyszereinket, és csak ezután mehettünk aludni. Nagyjából négy órát. Hiszen kora reggel már ébresztő volt, mert mentünk reggelizni. Első napunkon különösebb program nem volt, vártuk, hogy mindenki megérkezzen. Az ismerkedés folyamatos volt, hiszen a világ minden tájáról érkeztek gyerekek, Indiától lkezdve Ausztrálián át mindenfelől. 170-en voltunk összesen, 10 csapatra osztottak minket, természetesen keverve. Így kerültem össze indiaiakkal, németekkel, románokkal és amerikaiakkal, természetesen ezek a csapatok vonatkoztak a szobákra is. A szállás táborszerű volt, jól felszerelt, és az étkezés is rendben volt.

A hét igazából nem szólt másról, mint csapatépítésről és vezetőképzésről. Nagyon sok csapatfeladat volt, ezek közül a kedvencem a falmászás volt, hiszen itt elhitették velünk, hogy mi tartjuk egymást. Ez alatt azt értem, hogy aki mászik, azt mi tartjuk lent a földön, hiszen össze voltunk csatolva. Ez egy remek feladat volt csapatépítésre, hiszen bizalmat épített köztünk, és szavakkal is folyamatosan segítettük egymást.

Rengeteg rakétát láttam életnagyságban, ami hatalmas élmény, hiszen nem sokan mondhatják el azt, hogy nemcsak hogy láthattak egy ilyet, hanem akár meg is érinthették. Az egyik kedvenc feladatom egy szimuláció volt, melyben egy rakétát kellett irányítani. Két csapat volt: egy földi és egy, amelyik a rakétát irányította. Itt a csapat élére kerültem, ami nagy kihívás volt, de sikeresen teljesítettem. A hét alatt saját rakétát kellett építeni, nekünk kellett megtervezni a kinézetét, majd összerakni, ezenkívül még az „agyát" is nekünk kellett beprogramozni. Soha nem programoztam, szóval én ennél a résznél leginkább a támogató ember szerepét vettem fel.

A hét utolsó nagy kihívása volt egy katasztrófa-szimuláció volt, ahol két csapat dolgozott össze. A feladat szerint hurrikán sújtotta Huntsville-t, és nekünk kellett megoldani lényegében mindent. Itt ismét vezető beosztásba kerültem, én irányítottam a sebesültek ellátásáról gondoskodó csapatot, emellett próbáltam ott segíteni, ahol csak tudtam. Tökéletes feladat volt arra, hogy megmutassa, mennyire fontos a kommunikáció, az információcsere és az ötletelés mindenki részéről, és megmutatta, hogy bármilyen szituációba is kerülünk, fontos a nyugodtság.

Utolsó este volt a „diplomázásunk", itt ünnepélyes keretek között kaptunk egy oklevelet, mely szerint sikeresen teljesítettük a hetet. Különdíjakat is kiosztottak öt kategóriában, és minden csapatból egy ember kapott díjat az adott kategóriában. Idén két

magyar is kapott díjat, köztük én, mégpedig az Inspirációs díjat; ezt olyanoknak adták, akik a pozitív hozzáállásukkal támogatták a csapatukat. Számomra ez nagyon bíztató visszajelzés volt.

Másnap reggel mindenki elindult haza, ki-ki a saját gépével, és igen, ment a búcsúzkodás és a sírás, hiszen barátságok köttettek itt. Azóta is próbálom tartani a kapcsolatot a csapattársaimmal, ami ugyan nehéz, de az egyik lánnyal, Addie-vel mindennap beszélünk.

A program alatt leginkább matekról és fizikáróesett szó, ami eddig nem állt közel hozzám, viszont a mérnöki pálya, amelyhez kapcsolódott a programozás és a rakétaépítés, az annál inkább. Az egyik hölgy előadó is mérnöki pályán helyezkedett el, és ő volt a tökéletes példa rá, hogy bármilyen élethelyzetből el lehet érni azt, amit igazán szeretnénk, és nemcsak férfiaknak való a mérnöki pálya, hanem nőknek is. Ő hatalmas inspiráció volt számomra, éppen ezért elgondolkodtam azon, hogy talán a mérnöki pályát választom.

Hatalmas köszönettel tartozom és tartozunk a Honeywell-nek, hiszen ha ők nincsenek, mi sem vehetünk részt ezen a programom! Olyan dolgokat tanultam itt, amilyeneket mások csak hosszú évek alatt, éppen ezért rendkívül szerencsésnek érzem magam, és nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki segített hozzájutnom a lehetőséghez.

Kiss-Szabó Boglárka 11.E

Öltözz pirosba!

Nem igazán szeretek piros színű ruhát felvenni (a piros valahogy nem az én színem), de február 16-án mégis megtettem, mert iskolánk, a Batthyány Lajos Gimnázium csatlakozott az *Öltözz Pirosba!* mozgalomhoz. A Szemem Fénye Alapítvány támogatására

pénteken az iskola folyosóit piros ruhás tanulók töltötték meg. Ha valaki bejött volna, valószínű Mikulás utáni bulira gyanakodott volna, de valójában mi nemesebb célért öltöttünk egységes ruhadarabot. Második óra után az aulában gyülekezve egy szív alakot alkottunk és felnyújtott kézzel néztünk bele a kamerába, az alkalomhoz illően „felöltöztetett" perselybe kerülő összeget pedig az alapítványnak ajánlottuk fel.

De milyen alapítványról is van szó? A Szemem Fénye Alapítvány kezdetben súlyosan beteg gyermekeket szállított a kezelésekre, majd vissza az otthonukba, 2010-ben pedig létrehozták az első gyermekhospice házat, a Dóri Házat. A ház a súlyos betegségekkel küzdőket és családjaikat segíti túl az utolsó napokon. A ház „névadója" egy rákban elhunyt pécsi lány, Várdai Dóra. Mi tehát a Dóri Ház megsegítésére gyűjtöttünk, de rajtunk kívül mások is – az egész országból – csatlakoztak a megmozduláshoz.

Pirosba öltöztünk és segítettünk. Jó érzés volt.

Sinkovics Éva 8.A

Spektrofotométer és büretta

Analitikai eszközök, spektrofotométer, kalibráló oldatsorozat készítése – elsőre talán elrettentően hangozhatnak a fenti kifejezések, sokan gondolhatják, miket zagyválok itt össze. Ha viszont mélyebben beleássuk magunkat ennek a pár szónak a rejtelmeibe, sok érdekes információval gazdagodhatunk.

Iskolánk, a Batthyány Lajos Gimnázium a Soós Ernő Víztechnológiai Kutató-Fejlesztő Központtal karöltve tehetséggondozó programot indított, melynek célja, hogy a hozzánk hasonló, kémia-biológia felé orientálódó diákoknak a látókörét bővítse, és lehetőségük nyíljon a laboratóriumi körülmények megismerésére, ottani tapasztalatszerzésre, melyeket az érettségin vagy később akár az egyetemi esztendők alatt kamatoztathatnak.

A központban Dr. Berta Renáta vett minket a szárnyai alá: végigvezetett minket a laboron, emellett felvilágosítást adott a laboratóriumi renddel kapcsolatban. Ezután analitikai eszközök (pl. büretta, pipetta) kerültek bemutatásra, amelyekkel kémiaórán már egyszer-kétszer találkozhattunk. Sokat kellett gyakorolnunk, főként a pipetta használatát, hiszen minden mennyiségi mérés ezen alapul, muszáj volt pontosnak és koncentráltnak lenni.

Egy másik alkalommal a spektrofotométer nevezetű műszerrel ismerkedtünk meg. Nem kell megijedni, a gépezet nem bánt, sőt inkább hatalmas segítséget nyújthat, például ha egy oldat koncentrációját optikai elnyelésen alapuló módszerrel szeretnénk megkapni (izgalmasan hangzik, ugye?) Ehhez mindenek előtt kalibráló oldatsorozatot kellett összeállítanunk. Különböző ammóniatartalmú oldatokat készítettünk, melyhez szükségünk volt az előbb említett, szívünknek kedves spektrofotométerre, amely máris kalibrációval szolgált nekünk, s így megtudhattuk a koncentráció és az elnyelés közötti összefüggéseket. Ezenkívül a közeljövőben arra keressük még a választ, hogy a vizsgálati mintánk stabilitása és az előkészített mintaoldatunk meddig is tartható el. Ez majd az elkövetkezendő kutatások során fog csak kikristályosodni.

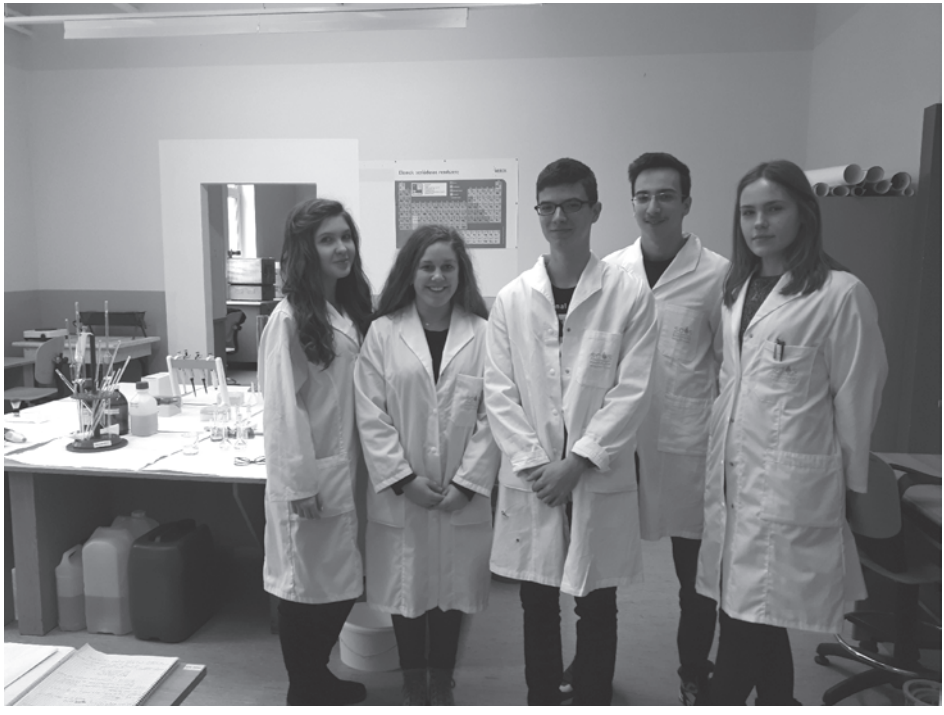
Különleges alkalom volt számomra, amikor az iskolánkban megrendezett Curie Környezetvédelmi Csapatversenyen magam prezentálhattam szaktanároknak, felkészítő tanároknak a fentiekben elhangzottakat, s egyúttal nagyon szorítottam a csapattársaimért,

akik közben törték a fejüket a feladatok megoldásain.

Szerencsésnek érezhetjük magunkat, hogy efféle dolgokról tanulhattunk eddig a laborban töltött idő alatt, és talán azért pezseg az a plusz adrenalin a vérünkben, mert már a kutatás végkifejletének gondolata forog az agyunkban. Erre remélhetőleg hamarosan sor is kerül, és előadást tarthatunk osztálytársaknak, hasonló korosztályú diákoknak.

Sosem tudhatjuk, mit tartogat számunkra a jövő, de egy biztos: azokat az örömteli pillanatokat nem feledjük, melyeket a laborban szerzett sikerélmények, kitartó munkánk gyümölcse adhat most, a gimnázium 10. osztályában.

Bakos Fanni 10. D

Buona vita nuova!
(Boldog új életet!)

Nemrégiben egy csodálatos lehetőségem adódott, és nagyon boldog vagyok, hogy éltem vele. Egy nap megkeresett a gimimből egy olasztanárnő, aki tudja, hogy én is ugyanezt a pályát szeretném választani a jövőben, s elmondta, hogy egy 12 éves magyar kislányt – hívjuk itt Barbarának -, aki már évek óta nevelőszülőknél élt, örökbe fogadott egy olasz házaspár. Az egyetlen bökkenő, hogy nem értik egymás nyelvét, ezért a még

itthon töltött egy hónap alatt taníttatni akarták őt olaszul. Így találták meg a tanáromat, de neki nem lett volna elég ideje, ezért megkérdezett engem, hogy lenne-e kedvem tanítani – egy kis gyakorlat gyanánt –, ha úgyis erre a pályára készülök. Én kapva kaptam a lehetőségen. Szerencsére az örökbefogadó szülők is beleegyeztek ebbe. Így történt, hogy lett egy kis tanítványom.

Már az első találkozáskor láttam, hogy nagyon okos, vidám kislányról van szó, de még nem tudtam, hogy így a szívemhez fog nőni. Sajnos összesen tíz óránk volt, ami – lássuk be – borzasztóan kevés ahhoz, hogy megtanuljon egy teljesen új nyelvet olyan szinten, hogy elboldoguljon vele Olaszországban. Nagyon örültem neki, mikor láttam, hogy rengeteget készül óráról órára, és a nevelőszülők is sokban segítik a munkámat. Gyorsan kiderült, hogy Barbara szeret beszélni. Sokat. Eleinte még kicsit mérges voltam emiatt, hiszen nagyon kevés idő állt rendelkezésünkre. Később azonban rájöttem, hogy mióta már az olaszokkal él, én vagyok az egyetlen, akinek tud mesélni. Mesélt az eddigi életéről. Hihetetlen, hogy mennyi mindent megélt már 12 év alatt. Az édes szülei nem bántak jól vele és a testvéreivel, és egy idő után le is mondtak mindegyikükről. A testvérek elszakadtak egymástól, intézetbe vagy nevelőszülőkhöz kerültek. Barbara azt is elmesélte, hogy ezután az édes szülei soha nem látogatták meg őt. Ezek után nagyon jó látni, hogy most egy szerető családba került és gyönyörű helyen fog élni, délen, jó körülmények között. Eleinte nagyon nehéz lesz neki, hiszen senkivel nem tudja megértetni még magát. Azonban az olasz közegben nagyon gyorsan meg fogja tanulni a nyelvet, és elmondása alapján már sokszor érti is, amit mondanak neki. Ez alatt a rövid idő alatt rengeteg szeretetet kaptam tőle, és én is próbáltam ezt minél jobban viszonozni, sokszor meg is leptem apró ajándékokkal. Az utolsó héten adott nekem egy fényképet magáról, hogy soha ne felejtsem el. De ez hogy is lenne lehetséges? Ekkor nagyon elszomorodott, és sírni kezdett. Nem szeretne itt hagyni mindent és mindenkit, ugyanakkor vágyakozik az új élet után. Nagyon nehéz ez neki. Próbáltam azzal vigasztalni, hogy gyönyörű élete lesz Olaszországban, és nagyon szerencsés, hogy egy ilyen szerető család megadatott neki. Én is szerencsésnek érzem magam, hogy részem lehetett az új élete megkönnyítésében. Az utolsó óránkon búcsúajándékként adtam neki én is egy fényképet magamról egy kis útravaló üzenettel a hátulján. Ezután egy nagyon nehéz, könnyes búcsút vettünk.

Barbara már elhagyta a szülőföldjét. Talán csak hosszú évek múlva fog visszatérni. Remélem, soha nem felejti el, hogy honnan jött.

Balázs Enikő 12.B

A Magyar Széppróza Napja alkalmából összeállítást jelentetett meg a Zalai Hírlap, s ezen összeállításhoz iskolánk segítségét kérte Arany-Horváth Zsuzsanna újságíró. Az alábbiakban azon „vallomásokat" olvashatják, melyek megjelentek a lapban – s egy fotó a színes képek között a szerzőket is bemutatja.

Régi adósságunk…

Régi adósság nekünk a Magyar Széppróza Napja – két okból is: egyrészt mert a legképtelenebb dolognak is van napja/világnapja, másrészt pedig (ha irodalmi szemszögből nézzük) a lírát és a drámát már ünnepeljük (Költészet napja és Magyar dráma napja), illő, hogy az epika is megkapja méltó ünnepét, márpedig a magyar széppróza napja alapvetően a magyar epikus alkotások ünnepe.

Persze kérdéses, hogy van-e mit ünnepelni? Erre nyilvánvalónak sokan felhördülnek, és joggal, hiszen rengeteg könyv jelenik meg évről évre, szóval olvasnivalóból nincs hiány. De minden könyv csak akkor éri el a célját, ha van olvasója. S ez utóbbival már akad némi gond. Mert igaz, hogy mindenki rengeteget olvas, hiszen mit látunk az utcán, az iskolai szünetekben, a buszokon? Mindenki bőszen olvasgatja … az okostelefonja kijelzőjét. Aztán az olvasás gyakran átmegy képnézegetésbe, mert idő nincs a hosszabb lélegzetű alkotások elolvasására. Kár! (Említettem már, hogy az olvasásnak is van világnapja? Szeptember 8.)

Hasonlítsunk össze két embert! Egyikük a telefonja fölé görnyed, másikuk egy könyv fölé. Nyugodtan mondhatjuk, hogy mindegyikük számára megszűnik a külvilág, de míg az egyik, az okostelefonos egy rendkívül beszűkült világban forog, amíg pörög a kijelző, addig a könyvolvasó számára kitágul és kitárul a világ. Térben és időben hatalmas távolságokat járhat be, s nem készen kapott képeket lát, hanem maga teremti meg azokat. Mi ez, ha nem maga a gyönyörűség?

Örülök, hogy éppen Jókai Mór születésnapja lett a Magyar Széppróza Napja – kár, hogy politikai jellegű csatározások övezték a megszületését. Én azt hiszem, hogy méltó főhajtás az ünnep az előtt az író előtt, aki megteremtette a modern értelemben vett olvasóközönséget, aki oly bőkezűen ontotta a műveket, hogy sokan el sem hittek, hogy csak egy Jókai létezik. Egy valami azért biztos: a romantika nagymestere nem biztos, hogy a mai kor emberével meg tudná szerettetni az olvasást, hiszen annyira más lett a világ, hogy egyet kell értenem dr. Gombos Péterrel, a Kaposvári Egyetem Pedagógiai Karának tudományos dékánhelyettesével, aki az elmúlt héten tartott előadást iskolánkban, és a következőt mondta: Jókai nem eszköz az olvasás megszerettetésében, hanem cél. Valóban, el kell jutnunk oda, hogy Jókait is élvezzék és szeressék, de A kőszívű ember fiainak karmai közt vergődve ez nem fog menni. Nekünk, magyartanároknak is változnunk, változtatnunk kell.

Rengeteg jó könyv jelenik meg manapság, mindenki megtalálhatja a korának, ízlésének, érdeklődésének megfelelőt. Az érettségin is van olyan tétel, amely a kortárs irodalom valamely alkotását kéri a vizsgázótól, s a választás a tanár feladata, felelőssége. Jómagam az idén érettségiző osztályomnak Gárdos Péter: Hajnali láz című művét választottam ehhez a tételhez, remélem, tetszeni fog nekik!

Tislérné Tóth Zsuzsanna tanárnő

Olvasás és katarzis

Az olvasás már általános iskoláskorom óta a mindennapjaimhoz tartozik, és valószínűleg mindig is hozzá fog tartozni, mert aki egyszer megtapasztalja az olvasás által nyújtott élvezeteket, az nem tud megszabadulni tőlük.

A legmeghatározóbb olvasmányélményeim közé tartozik Szabó Magda Az ajtó című műve, mert a szerző a regényben az élet valódi értékeire fókuszál, és láttatja, hogy milyen is egy igazán erkölcsös, tiszta ember. Azért szeretem az ilyen típusú alkotásokat, mert mindig aktuálisak, tökéletes példát mutatnak bármely generáció számára, sok esetben rávilágítanak egy látszólag megoldhatatlannak tűnő problémára, és nem utolsósorban szórakoztatóak is. Egy könyv lehet megnyugtató, kalandos, romantikus vagy vicces, de a legjobb rész az egyértelműen az olvasás utáni katarzis, amely léleküdítő pillanatokban részesít az amúgy nyüzsgő, folyton rohanó világunkban.

Koczor Boglárka 12.E

Ahogyan én szoktam olvasni…

Ebben a rohanó világban nincs sok ideje az embereknek az olvasásra. Bevallom őszintén, van úgy, hogy én sem veszek könyvet a kezembe. Szerintem szinte mindenki elmondhatja magáról, hogy a kötelező olvasmányokból egyet-kettőt kihagyott, ahogy én is. Ez a tény azonban nem feltétlenül zárja ki azt, hogy az ember nem szeret olvasni.

Jogosan fogalmazódik meg a kérdés: „***Miért nem olvassák el szívesen diákok a könyveket, amiket a tanár feladott?”*** A fiatalság nagy részére igaz az, hogy ami kötelező, azt azért se csinálja meg (magamból kiindulva).

Számomra az olvasás kikapcsolódást jelent. Amikor egy mozgalmas nap után hazatérek, és elkezdek olvasni, akkor egyfajta megnyugvást érzek. Teljesen belefeledkezem, és amikor lezárok egy fejezetet, mindig elhatározom, hogy ***„Na, még egy utolsó fejezetet…”***, majd, amikor kiolvastam a 12 fejezetből álló könyvet, rögtön a kezembe veszek egy másikat. Egy adott könyv olvasása közben mindig elképzelem a környezetet, a szereplők kinézetét, és ha netalántán van egy kép róluk, nem nézem meg, így teljesen a saját képzeletem szerint alakítom a szereplőket. Egy filmet is jó megnézni, de ez az egy (a 2saját képzelem szerint alakítom őket”) kimarad belőle. Mindig szeretek a főszereplővel azonosulni, átérezni, milyen helyzetben van, milyen döntések előtt áll, és ha máshogy választ, mint én tettem volna, akkor mosolygok egyet, megállapítom, hogy ebben különbözünk, és kíváncsian várom a következményeket. Minden műfajban szeretek olvasni, de tényleg! Horror, romantikus, kaland… Minél jobban megkedvelem a szereplőket az adott könyvben, annál jobban élvezem az olvasmányt.

Szerintem mindenkinek más az olvasási szokása, de aki nem olvas, vagy nem szeret olvasni, az megfosztja magát egy élménytől, amit nem pótolhat mással.

Sinkovics Éva 8.A

Science fiction – eredetiben

Az olvasás mint hobbi nekem Karl May indiánregényeivel kezdődött. Onnan A gyűrűk urához vezetett az utam. Alsós gyerekként volt, amit nem éreztem át, értettem meg, de nagyon tetszett. Ezután a könyvtár fantasy szekcióját gyorsan felfaltam. Innen a klasszikus science fictionra tértem át, és maradtam is ott.

Nagyon megkapott az alkotók azon képessége, hogy egy időben és akár térben távoli történettel a mai világunkról is mély gondolatokat tudnak átadni. Philip K. Dick, Isaac Asimov, Frank Herbert, Ray Bradbury történetei magukba szippantottak. Véleményem szerint két fő ismérve lehet egy jó könyvnek: szórakoztat vagy elgondolkodtat. Éppen ezért egy-egy nehezebb olvasmány után rendszerint elolvasok egy könnyebb irományt.

Most már az a szokásom, hogy eredeti nyelven olvasom a könyveket. Könnyebb is őket angolul megszerezni, és szeretek új szavakat, kifejezéseket megtanulni. Ezenkívül mostanában a szépirodalom vizeit is próbálgatom. Remélem, nem túl mély!

Szokoli Mátyás 12.B

Könyvmolyoké a világ

Azt hiszem, mondhatom, hogy könyvmoly vagyok, és büszke vagyok rá. Először is azért, mert a könyvek segítségével el tudom felejteni a valóságot és a problémákat, vagy lehet, hogy megoldást találok rájuk. A könyvekből rengeteg mindent tanulhatunk, és új dolgokat ismerhetünk meg, mindig mást, és megismerheted saját magadat is. Amikor olvasok egy könyvet, az egész világ átalakul, és együtt érzek a szereplőkkel, izgulok értük, örülök velük, ezért a katarzis sem marad el. Emellett különböző hangulatot is át lehet velük élni, ha egy szép, gazdagon árnyalt olvasmányról van szó. Itt az lehetsz, aki igazán akarsz, ott, ahol lenni szeretnél. Bármilyen képesség vagy tulajdonság a tied, amit irigyelsz, szeretnél, vagy ki akarnál próbálni. Így olyan dolgokat tapasztalhatsz, amikre lehet, nem lesz lehetőség. Emellett az olvasás tudományosan bizonyítottan növeli a koncentrációt, a műveltséget is nyilván, az empátiával együtt. Segít lelassulni, megnyugvást találni, és kicsit később törődni a felgyorsult világgal. És végül a könyvek arra is jók, hogy szórakoztassanak, ha néha utalásokat találsz körülötted, elmosolyodsz, és más nem tudja, miért – kivéve, ha a barátaid is könyvmolyok, mert annál jobb tényleg nincs.

Várhelyi Boglárka 11.E

…ezért imádok olvasni

Nagyon szeretek olvasni, kedvenc íróim közé tartozik Leiner Laura, aki egyben a példaképem is. Ha olvasok, úgy érzem, hogy megszűnik körülöttem a való világ, és belecsöppenek egy teljesen újba. Van, hogy ez menekülés is számomra. Amikor úgy érzem, hogy az életemben semmi nincs a helyén vagy csak rossz kedvem van, a könyvek a menedékeim. Mikor olvasok, úgy érzem, mintha a történetek nekem szólnának. Együtt nevetek, sírok a szereplőkkel, teljesen átérzem, amit ők is. Van, hogy órákra is képes vagyok belemerülni a könyvekbe, amelyekkel ha végzek, ürességet érzek belül, mintha az a másik élet, ami a könyvben az enyém volt, teljesen megszűnt volna. Az olvasás megnyugtat, feltölt, felvidít és gazdagít, ezért imádok olvasni.

Vidovics Cecília 11.E

Janikovszky Éva halálának 15. évfordulóján, 2018-ban hagyományaihoz híven a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár a Móra Kiadóval közösen újra meghirdette a rendkívül sikeres Janikovszky Éva meseíró pályázatát. E pályázatra küldte be művét Bazsó Brigitta (9.E), s a saját korcsoportjában 3. helyezett lett. Szeretettel gratulálunk!

A Mumus

Tikk... takk...tikk... takk...Sammy a földön feküdt kisautós pizsamában, lábai az ég felé az állóóra üveglapjának támasztva, lábfejeivel követve az inga járását. Tikk... takk... Lassan teltek a másodpercek, de a kisfiú mégis úgy érezte, mintha száguldva szaladnának el előle. A puha szőnyegen feküdve minden olyan békésnek tűnt. S bár a kisfiút gyönyörű szobájában egy pihe-puha ágyikó várta, ő mégis szívesebben aludt volna a szőnyeg biztonságos melegén. Nem szeretett a szobájában aludni, pláne nem egyedül.

Hirtelen meghallotta azt a hangot, amitől félt: édesanyja elzárta a csapot, és elindult a nappaliba. Sammy pulzusa az egekbe szökött, tudta, mi következik.

- Sammy, ideje lefeküdni!- mondta mosolyogva, ahogy belépett a szobába, de ez a mosoly rögtön lehervadt az arcáról, amint meglátta gyermeke fancsali arcát. "De anyaaaaa!" – üzente a két rámeresztett bociszem.

- Gyerünk, indulás!- noszogatta a kisfiút, mire ő felült, de nem mozdult. A nő megcsóválta fejét, majd lassan odasétált a fiúhoz, benyúlt a hónalja alá, felemelte, és a csípőjére ültette. Sammy még csak 6 éves volt, ráadásul vékony gyerek, így anyjának még nem okozott gondot, ha cipelnie kellett. Ujjával megérintette a kisfiú pisze orrát, és megsimogatta göndör, barna haját, miközben elindult vele felfelé a lépcsőn. Majd benyitott a gyerekszobába, és az ágyba fektette.

Sammy agya lázasan kattogott, hogyan tudná elodázni, hogy egyedül maradjon.

- Anyaaaaa... Olvasol nekem egy mesét?- jutott eszébe, és újra bevetette leghatásosabb fegyverét, a bociszemeket. Látta, hogy nyert ügye van, végül is melyik anya tudna ellenállni, ha ilyen édesen kérik? Édesanyja felsóhajtott, majd odament a könyvespolchoz.

- Melyiket szeretnéd?- kérdezte, miközben ujjait végigsimította a könyvek gerincén.

- Hmmmm- gondolkodott a kisfiú-, szerinteem legyeeen aaaa- odázta tovább a döntést. Igazából pontosan tudta, hogy melyik mesét szeretné, de megküzdött minden percért.

-Pinocchio!- született meg a döntés, mikor látta, hogy anyja türelme már kezd elfogyni. A nő pillantását végigfuttatta a könyveken, míg meg nem találta a kért mesét; kivette, leült az ágy szélére, és olvasni kezdte.

Sammy imádta a Pinocchiót, ez volt a kedvenc meséje. Néhány évvel ezelőtt ő is vágyott egy saját Tücsök Tihamérra, és be nem vallotta volna, de még ma is örült volna neki. Ha valaki mindig megmondaná neki, hogy mi jó, és mi rossz, nem keveredne annyi bajba.

Mert bizony az angyali arc mögött egy szertelen kisfiú rejtőzött, aki túlzott kíváncsiságával mindenben benne volt. Édesanyja pár éves korában sokszor fenyegette vele, hogyha rossz lesz, elviszi a mumus. Bár azóta a nő ezt már százszor megbánta, hiszen a kisfiú épp emiatt nem tudott aludni éjszakánként. Mindig is túl élénk volt a fantáziája, minden árnyékról azt hitte, hogy a gonosz mumus az, és érte jött.

A mese befejeződött, és az asszony jóéjt-csókot nyomott csemetéje homlokára, majd leoltotta a lámpát, és kiment.

Sammy utált egyedül aludni, és haragudott is a nővérére, amiért pár hónapja

kijelentette, hogy „ő már majdnem egy felnőtt nő", és „szüksége van személyes térre". Bár a kisfiú sejtette, hogy csak ezzel akarja lerázni, hogy ne kelljen játszania vele. Így apjuk dolgozószobáját átalakították, és az lett Sammy szép, új szobája. Tényleg tökéletes volt számára. A versenyautó formájú ágy, az autómatricák a falon és a fluoreszkáló csillagok a mennyezeten mind azt szolgálták, hogy Sammy szeresse a szobáját. És szerette is. Nappal. De éjszaka... Pont az ablaka előtt állt egy régi, öreg fa, melynek ágaiból ijesztő árnyékokat varázsolt a falra a holdfény.

Sammy ébren forgolódott, sem a világítós csillagok, sem a furcsa árnyék nem altatta el. Nézegette még egy picit az árnyakat, próbált megbarátkozni velük. Ám mintha a szeme sarkából valami mozgásra lett volna figyelmes. Először azt hitte, csak a szél mozgatja az ágakat az ablakban. De újra látta a mozgást, és most odakapta a szemét. Úgy tűnt, az ágy alatt mozog valami a félhomályban... Aztán ez a valami egyre kijjebb jött az ágy alól.

- Anyaaaaaaaaaa! - sikított hangosan Sammy, és ráhúzta a fejére a takarót. Nem tudta, miért, de úgy érezte, hogy a meleg takaró alatt biztonságban van. Pár pillanat múlva belépett az anyja, felkapcsolta a villanyt.

- Mi történt?- kérdezte ijedten. Szinte a nyakát törte, úgy rohant felfelé a lépcsőn, így most egy picit lihegve megcsóválta a fejét, és közelebb lépett. Leült az ágy szélére, simogatni kezdte kisfia fejét a takarón keresztül, majd visszafogottabban újra megkérdezte:

- Mi történt?

- Anya... van valami az ágyam alatt- érkezett a válasz suttogva a paplanon keresztül. Édesanyja most gondolatban átkozta magát, amiért annak idején a mumussal ijesztgette a kisfiút.

- Szeretnéd, hogy megnézzem?

Sammy kidugta kis fejét a takaró rejtekéből.

- De légy óvatos, anya!

Erre a nő elmosolyodott. Különleges kapocs volt kettejük között, és a kisfiú, még ha talán nem is tudatosan, de mindig védelmezni akarta anyját.

- Lássuk csak... - mondta a nő, miközben lehasalt, és benézett az ágy alá. Ráncolta szemöldökét, és kinyújtotta az egyik karját, majd nemsokára előhúzott egy plüssmedvét.

- Nézd, kit találtam! Bolyhos kapitány ijesztgetett - nevetett fel az anya, és csemetéje mellé tette a macit.

- Nem hiányzott?

És valóban, Sammynek csak ekkor tűnt fel alvótársa hiánya.

- Azt hittem, itt van mellettem... - motyogta zavarodottan a fiú.

- Na, de most már alvás!- mondta édesanyja, aki lekapcsolta a villanyt, és magára hagyta a gyermeket. Sammy nem sokkal ezután - Bolyhos kapitányt szorosan megölelve - elaludt...

Nagyjából hajnali fél kettő lehetett, mikor a kisfiút valami felébresztette. Először azt hitte, valami rossz álom miatt nem tud aludni, aztán meghallott valami motoszkálást. Hirtelen úgy érezte, mintha megfagyott volna ereiben a vér, kiverte a jeges veríték. Sikítani akart, de száján egy hang se jött ki, mikor szólásra nyitotta azt. Kezével védelmező plüssét kereste, de nem találta. Majd mikor szeme megszokta kicsit a sötétet, megpillantott egy árnyékot a szoba másik végében, amint csendesen tesz-vesz, észre se vévén, hogy Sammy felébredt. A kisfiú nagy levegőt vett, és lassan kifújta. Fiatal korához képest nagy bátorságról tett tanúbizonyságot, mikor elhatározta: most vagy soha. Kezét lassan az éjjeli szekrény felé nyújtotta, a zseblámpát keresve.

Markába fogta, és egyenesen a lényre irányítva felkapcsolta. Amint arra a valamire esett a fény, az megfordult, és visító hangot adott ki magából. Sammynek még a lélegzete

is elállt... Az a valami akkora lehetett, mint ő, testét tetőtől talpig sötétbarna szőr borította, kezeivel eltakarta fejét, mert bizony kezei és feje is ugyanúgy voltak, mint egy rendes kisgyereknek, még ha picit zömökebbek is. De a legfurcsább mégis az volt, hogy ahol a fény ráesett, teste mintha átlátszott volna, könyöke és lábfejei, amik kiestek a fénykörből, egészen tömörnek hatottak.

- Kérlek, ne bánts!- jött a nyöszörgő hang a lényből.- Kapcsold ki, kapcsold ki!

Sammy után megkereste a kikapcsoló gombot, és eloltotta a lámpát. Ezután pár másodpercig semmit sem látott, mert szemének újra meg kellett szoknia a sötétet. De amikor kitisztult a kép, a lény ugyanott állt, és hatalmas szemeivel bámult rá. Bugyután bámulták egymást mindketten – rettegve – Sammy és a lény. Végül az előbbi törte meg a csendet:

-Te ki vagy?- egészen harciasnak szánta a kérdést, de csak egy gyenge hang szűrődött ki ajkai közül.

- Mumus vagyok - mondta a lény, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne.

Sammy élesen beszívta a levegőt, és a falhoz nyomta a hátát. Mumus érdeklődően félredöntötte fejét.

- Te félsz tőlem?- borzasztó furcsának vélhette a dolgot.

- Most el fogsz vinni?- kérdezte Sammy bátortalanul. Magában meggyónta az összes kis turpisságot, amit művelt, és fohászkodott, hogy ez mind csak egy rossz álom legyen. Szinte alig hallotta a választ a fülében dobogó vértől.

- Elvinni? Én? Téged? Hova?- ráncolta homlokát Mumus.

- Nem akarsz elvinni?- kérdezte újra Sammy, és most már ő is furcsállta a dolgot. Mumus a fejét rázta.

- Akkor mit csinálsz itt?

- Játszottam - jelentette ki Mumus ártatlan arccal.

- És hogy kerültél ide? - Sammy már nem félt, csak kíváncsi volt.

- Az ágyad alól - mutatott az említett irányba.

- Te ott laksz?- kérdezte Sammy döbbent arccal. De hát édesanyja nem látott ott senkit.

- Nem, dehogy - nevetett Mumus - csak ott tudok átjönni.

„Honnan?"- lett volna Sammy következő kérdése, de abban a pillanatban megpillantotta Bolyhos kapitányt, hűséges plüssmackóját Mumus lábainál.

- Hé!- kiáltott fel, kiugorva az ágyból. - Mit csinálsz a macimmal?

Mérges arccal odacsörtetett Mumushoz, és felkapta a játékot.

- Magányos voltam... - kezdte bűnbánó arccal. - Most haragszol?

Sammy még mindig durcás volt.

- Igazán megkérdezhetted volna!

Hiszen kiskora óta neki is mindig ezt mondták a szülei. Ha más játékával akar játszani, előtte szépen el kell kérni.

- De aludtál...

Sammy belátta, hogy ez igaz, és megenyhült Mumus fancsali képét látva.

- Játszol velem?- kérdezte bátortalanul a betolakodó.

Sammy bólintott, és leültek a földre játszani. Rengeteget játszottak, és még többet beszélgettek. Kiderült, hogy Mumus Álomországban lakik, ahol még rengeteg hozzá hasonló él, és mindenkit Mumusnak hívnak. De a mumusok idejük nagy részét mégis az emberek földjén töltik, egészen pontosan kisgyerekek ágya alatt. Minden ágy alatt van egy kapu, amin keresztül kedvük szerint mászkálhatnak. Csak Sammy ágya alatt tegnap beragadt az ajtó, és Mumus azóta nem tudott hazamenni, ezért ijesztette meg a kisfiút.

Máskülönben mindig azután jön, hogy az elalszik, és álmokat hoz. Az álomtündér ostoba dajkamese, az álmok Álomországban készülnek, mint kiderült, és a mumusok szállítják őket. A jó gyerekek szép álmokat kapnak, a rosszak pedig csúnya, ijesztő rémálmokat. És az alapján döntik el, hogy ki hogy viselkedett, hogy minden mumus csak egyetlen gyerekért felelős, akinek belenézhet a fejébe. Ezenkívül Mumus azt is mesélte, hogy Álomország csuda klassz hely, ahol csokiból vannak a folyók és tavak, és mindenki egész nap csak játszik.

- De hogyhogy nem látott téged anya, amikor benézett az ágyam alá?- kérdezte Sammy.
- A felnőttek nem látnak minket, és nekik nem is viszünk álmokat - magyarázta Mumus.
- De miért nem?- faggatózott tovább a kisfiú.
- Mert a felnőtteknél nem lehet megmondani, hogy ki jó és ki rossz. A felnőttek furák.

Ezt Sammy kielégítő válasznak találta, nem is firtatta tovább, csak játszottak.

Először kártyavárat építettek, majd legóból űrrepülőt, versenyeztették Sammy számtalan kisautóját, és Bolyhos kapitánnyal az élen indultak felfedező expedícióra. A kisfiú még sosem játszott ilyen jót, és úgy érezte, új barátra tett szert. Már egy kicsit sem félt a Mumustól, sőt kifejezetten mókás figurának találta.

- Kérdezhetek valamit? - tudakolta Sammy a takaróból épített bunki alatt.
- Már megvolt - erre mindketten elnevették magukat -, de persze.
- Miért voltál átlátszó, amikor rád világítottam? – kicsit félt, hogy érzékenyen érinti ez a téma Mumust. Hiszen ő se örülne, ha valaki szó szerint keresztülnézne rajta.
- Hát, igazából nem tudom. De ez még mindig jobb, mint a napfény. Az megéget. Egyedül a holdfényben látszunk rendesen - mondta.

Sammy felnevetett.

- Akkor olyanok vagytok, mint a vámpírok!

Mumus félrebillentette fejét:

- Mi az, hogy vámpír?

Sammy erre még jobban nevetett. Addig nevetett, míg a könnye is kicsordult.

Bohóckodtak, míg a hajnal első sugarai be nem kúsztak a függöny mögül. Ekkor elbúcsúztak, és Mumus bemászott az ágy alá, Sammy pedig az ágyon aludt kicsit.

Furcsa mód, mikor a kisfiú később felébredt, egyáltalán nem volt álmos. Első dolga volt, hogy benézzen az ágy alá, de Bolyhos kapitányon kívül nem talált semmit se ott. Felkapta a mackót, és az ágyra ültette. Milyen valósághű álom volt! Lement reggelizni, elment iskolába, de egész nap nem ment ki a fejéből az a furcsa álom. Viszont már nem félt a Mumustól. Épp ezért anyukája is meglepődött, amikor nem kellett eljátszani megint az esti procedúrát, és Sammy könnyedén lefeküdt aludni.

Viszont az éjszaka közepén, csakúgy, mint tegnap, most is felébredt. Most viszont senki sem állt a szoba másik végében. A fiú átfordult a másik oldalára, és egy kisebb szívrohamot kapott, amikor az ágya végében meglátta Mumust.

- Jesszus, a szívbajt hoztad rám!- korholta szőrös kis barátját Sammy.
- Ne haragudj, nem akartalak megijeszteni!
- Azt hittem, csak álmodtalak – vallotta be a kisfiú.
- Miért?
- Mert reggel nem voltál az ágy alatt.
- De ott voltam. Csak nem láttál. Nappal még a gyerekek sem látnak.
- Most sem tudtál hazamenni?- kérdezte Sammy. Ez az eshetőség csak most jutott eszébe.
- Nem, be van ragadva az ajtó - hajtotta le a fejét Mumus. Látszott rajta, hogy szomorú a dolog miatt, de nem mondta, így Sammy sem faggatta.

Aznap este azt játszották, hogy régészek, és rendkívül fontos leleteket találtak. Sammy ezt mind valami tudományos meséből szedte, de ezt el nem mondta volna Mumusnak, mert okosnak akart tűnni előtte.

A hajnal érkeztével most is búcsúzniuk kellett, de a kisfiú már tudta, hogy nem csak álmodta Mumus létezését. Azonban senkinek sem árulta el éjszakai kalandjait új barátjával, még az édesanyjának sem. Furcsa volt, mert eddig ő volt az a személy, akivel mindent megoszthatott. Azt is, ha elgyepálták a suliban, azt is, ha ő maga kezdeményezte a hajcihőt. De tudta, hogy édesanyja most úgysem értené meg. Azt hinné, gyermeke megbolondult, csak azért, mert ő nem láthatja a szőrös kis lényt. Mumusnak igaza volt. A felnőttek furák.

Azonban Sammy most már minden este egyre jobban várta a lefekvést. Alig várta, hogy újabb és újabb éjszakát játsszon végig az imináron legjobb barátjával.

Aztán valami megváltozott. Mumus egyre kedvtelenebb lett, nem tudott a játékra koncentrálni. Nem hozta szóba, de látszott rajta, hogy valami nyomja a szívét. De így Sammy számára sem volt élvezet a játék, ezért inkább csak kiültek az ablakba, és a holdat bámulták, miközben a kisfiú elmesélte aznapi csínytevéseit. Például, hogy elcsente Tommy Smith ceruzáit, és bekente a végüket ragasztóval. Az egész osztály jót nevetett. Persze miután eleget nevettek, Sammy segített lemosni a ragasztót. Mindig ezt csinálta. A turpisságot próbálta ezzel kompenzálni. Ő maga jókat derült saját történetén, de Mumus már egy jó ideje nem figyelt, csak felhúzott térdeire támasztotta állát, és a semmibe révedt.

- Mi a baj? –kérdezte a kisfiú. Igazán aggódott a barátjáért, és jobb kedvre akarta deríteni.
- Haza akarok menni... –motyogta Mumus.
- De miért? – Sammy félt, hogy valamivel megbántotta szőrmók pajtását.
- Félre ne érts, én szeretek veled lenni – magyarázkodott -, de már egy hete itt vagyok. Hiányzik az otthonom.

A kisfiú bongyor hajfürtjeivel játszott, és nagyon szégyellte magát, amiért ez eddig nem jutott eszébe. De teljesen meg tudta érteni. Emlékezett rá, hogy neki is milyen honvágya volt, amikor tavaly nyáron táborozni volt. Tudta, milyen szörnyű érzés.

- Figyelj – kezdte –, hamarosan feljön a nap. De holnap megpróbáljuk együtt kinyitni azt a kaput, rendben? Segítek neked hazajutni.
- Tényleg?- Mumus teljesen elképedt. Még soha senki nem volt vele ilyen kedves. Megbeszélték, hogy holnap mindent megtesznek, hogy Mumus hazajusson, majd mindketten nyugovóra tértek.

Másnap Sammy semmire se tudott koncentrálni, teljesen be volt sózva. És ahogy leszállt az est, már futott is az ágyába. Alighogy édesanyja kiment, ő kipattant az ágyból, és lehasalt.

- Pszt! Mumus! Itt vagy? –kérdezte suttogva. Mumus felkuncogott:
- Hol máshol lennék?

Most azonban ahelyett, hogy Mumus mászott volna ki az ágy alól, a kisfiú mászott be hozzá.

- Na, hol az az ajtó?

Mumus rábökött egy pontra a falon:

- Itt!

A szőrmók újra megpróbálta, de mintha csak a falat feszegette volna. Sammy közelebb kúszott, és kezét oda helyezte, ahol az előbb még Mumusé volt. Elkezdte befele nyomni..., és a fal megmozdult. Még beljebb lökte, a kapu pedig teljesen kinyílt, és vakító ragyogás áradt ki rajta. Nem volt nagy átjáró, épp csak akkora, hogy egy kisgyerek átférhessen.

- Wow, Sammy! Nem tudtam, hogy te ilyen erős vagy!
A kisfiú voltaképpen nem volt erős, nem is értette, miket beszél Mumus, de ráhagyta.
- Figyelj… Nincs kedved velem jönni?- kérdezte Mumus.
Sammy meglepődött a kérdésen, de hajtotta a kalandvágy, ezért elfogadta a felajánlást. Mumus kézen ragadta a kisfiút, és előrement.

Hirtelen körülölelte őket a fény, és talán fél méter esés után egy puha valamire érkeztek. Olyan volt, mintha párnákon, nem is, sokkal inkább mintha felhőkön jártak volna. Összeszedték magukat, és elindultak. Álomország még Mumus leírásait is meghaladta. Sammy szinte súlytalannak érezte magát járás közben, minden világos és tiszta volt, kellemes meleg vette őket körül, és ami a legjobb, minden, amit elképzeltek, valóra vált. Először kalózosat játszottak, mire a semmiből megjelent alattuk hatalmas hajójuk, és a tengeren száguldottak. Utána a dzsungel titkát fedezték fel, miközben fejük fölött majmok himbálóztak liánokon. Sammynek ez volt élete legjobb estéje.

De aztán eszébe jutott, hogy vajon mennyi lehet az idő? Teljesen elvesztette időérzékét, nem tudta, hogy csupán percek vagy órák óta vannak-e itt. Egy óra jutott eszébe, ami abban a pillanatban meg is jelent lábai előtt. Felvette a régi stílusú, elegáns zsebórát, és kinyitotta. Ezek szerint hamarosan fel kellett kelnie. Elkapta Mumus vállát, és a kapuig fogócskáztak. Sammy elkezdett búcsúzkodni.
- Jól éreztem magam, de ideje menni.
- És akkor ki fog velem játszani? –kérdezte hirtelen elszomorodva Mumus.
- Hát holnap este megint jössz, nem?
- Nem.
- Miért nem?
- Nem mehetek.
- Akkor majd én látogatlak meg.
- De még nem mehetsz! Még játszanod kell velem!

Sammyt hirtelen egy furcsa érzés kerítette hatalmába.
- Meddig?- kérdezte a zsebórát nézve.
- Örökké!

A kisfiúban megszólaltak a vészharangok, tudta, hogy ennek nem lesz jó vége. Nekiállt rohanni a kapu felé, talán még életében nem futott ilyen gyorsan, de így is túl késő volt. A kapu az orra előtt záródott be, és hiába feszegette, nem nyílt. Hátát a falnak vetette, és zilált. Kiabálni akart, de a hangok, hiába erőlködött, nem jöttek ki a száján. Mumus szép lassan sétált felé, és mintha minden lépéssel nőtt és változott volna, ahogy a körülötte lévő, idilli táj is. Az egyik pillanatban ragyogó felhőtenger a másikban már sötét viharfelhőkké alakult át. Mumus nagyjából három lépésre a kisfiútól megállt. Az moccanni sem bírt a rémülettől, ugyanis eddig kedves barátja most fekete szőrzettel, ugyanilyen szemekkel és cápaszerű fogsorral magasodott fölé.
- Sammy, Sammy, Sammy…- húzta szánakozó mosolyra a száját, miközben még egyet közelebb lépett. A hangja is jóval mélyebb, egészen félelmetes lett.
- Hát nem mondták neked még, hogy a rossz gyerekeket elviszi a Mumus?

Az alább olvasható írások az „Itthon otthon vagy" országos földrajzversenyre készültek, szerzőik szép eredményeihez (melyekről a 15. oldalon olvashatnak) bizonyára hozzájárultak pályamunkáik is. Az eredeti pályamunkák fotókkal bőven illusztráltak, itt a fotóktól – helyhiány miatt – el kellett tekintenünk, de akiknek felkeltettük az érdeklődését, a szerzőktől bátran kérjék el írásaikat!

Séta Nagykanizsán
Egy csendes kisváros történetei

Úgy gondolom, egy települést akkor lehet méltán otthonunknak nevezni, ha bármelyik részén is vagyunk, könnyedén eligazodunk benne, ismerjük minden szegletét, egy-egy sarok vagy tér érdekes történetét. Nagykanizsa elég nagy ahhoz, hogy a különböző cégek, boltok letelepedjenek itt, valamint elég kicsi ahhoz, hogy még a komfortzónánkban érezzük magunkat. Egy igazi otthonos kisváros, ahol az ember mindig találkozik ismerőssel, és a házak, terek érdekes és izgalmas történetekről mesélnek. A város gazdag múlttal rendelkezik, az első leletek már a neolitikumból valók, azóta is folyamatosan lakott településről beszélhetünk. Megismerésének legegyszerűbb módja, hogy magunkhoz ragadjuk a kifejezetten körsétákra készített füzetecskét, és sétálunk egyet. Nincs komoly turisztikai látványosság a városban, de hangulatos kisvárosi nyugalom járja át az utcákat. Remélem, sikerül megmutatnom!

Nagykanizsa az elmúlt években nagy változáson ment keresztül, komoly felújításokat, rekonstrukciókat hajtottak végre, és az infrastruktúra is nagymértékben fejlődött. Ennek köszönhetően már a város számos pontján kerékpárdokkolók találhatók, hát kerékpárra fel! Utunk első állomását így közelítettük meg, a Halis István Városi könyvtárat – a sportos életről nem lemondva könnyűszerrel odajutottunk. A könyvtár nagyon hangulatos, az utóbbi időben sokat fejlődött, nagyon sok érdekes programot szerveznek, még gólyalábazni is lehet, ami hagyománynak számít Kanizsán. A városban még az 1800-as években is komoly gondot okozott a „mocsarasodás", a sár, ezért – hogy ne süllyedjenek el benne nyakig az emberek – gólyalábat használtak. A könyvet, ami sétánk további részén útikalauzként szolgál, hamar kikölcsönöztük, és már mentünk is tovább.

Az ajtón kilépve az épület oldalán láthatunk egy emléktáblát, ahol Aréna felirat szerepel. A könyvtár és a kálvinista templom között lévő parkoló helyén állt a város nyári színháza, egy fából épített fedett aréna. Az épületet 1902-ben építették, és 450 nézőnek adott helyet. Napjainkra semmi nem maradt az épületből.

Kezdjük el városismereti sétánkat, ismerjük meg Nagykanizsa belvárosát, nézzük meg, milyen változások és érdekességek vannak ezen a kis területen!

A könyvtár után az Erzsébet tér felé vesszük az irányt. Jobb oldalunkon, hogy a helyi rövidítésekkel éljek, a Rozgonyi (Rozgonyi úti Általános Iskola) és a BLG (Batthyány Lajos Gimnázium) található. Nem véletlen, hogy így délután három óra körül sok ismerős arc jön szembe, ez az iskola az én „alma materem". A Batthyány-gimnázium nemrég ünnepelte fennállásának 250. évfordulóját, a régi honvédlaktanya helyén épült iskolát gróf Batthyány Lajos nádor alapította, akinek mellszobra az ajtóban üdvözöl minden belépőt. Érdekesség, hogy az iskola udvara alatt található egy bunker, valamint a kis aulába eredetileg medencét terveztek, de ez nem lett kivitelezve. Igazgató úr régi álma a bunker kiásatása, ami lehet, hogy ezen a nyáron meg is fog valósulni.

Az iskolával szemben található a Medgyaszay ház. Az épületben kapott helyet korábban a városi színház és mozi. 1927-ben adták át, építését végig pénzügyi problémák nehezítették. Homlokzatán különböző operák színdarabjai láthatóak felfestve. Az épület a 2005-ös felújításig elég rossz állapotban volt, ezután kezdtek rendezvényeket szervezni, és most már régi pompájában fogadja a kifejezetten magyaros stílust képviselő épület az ide látogatót.

Városismereti sétánkat az '56-os emlékkertben folytatjuk, ahol a város egyik legújabb köztéri szoborcsoportja, az 1956-os forradalom emlékműve vár minket.

Itt szeretnék megjegyezni néhány gondolatot a város köztéri szobrairól. Az 1920-as évekig a város nem rendelkezett köztéri szobrokkal, az utána felállított alkotások pedig egy érdekes „táncba" kezdtek a városban: hol az egyik, hol a másik téren tűntek fel, attól függően, hogy a mindenkori politikai vezetőség milyen beállítottságú volt.

Visszatérve a Károly-kertbe, iskolánk '56-os megemlékezéseinek is egyik színhelye ez az érdekes, egy élő fűzfát is felhasználó szoborcsoport.

Az emlékmű azért itt lett felavatva, mert vele szemben található a Blumenschein-palota, amely a hajdani Államvédelmi Hatóság központja volt, és '56-ban innen indítottak sortüzet az előtte tüntető tömegre.

Végre megérkezünk a város központjába. Az Erzsébet tér Nagykanizsa három jelentősebb tere közül az egyetlen, amely nem „V" alakban épült, ez azért alakult így, mert eredetileg ez szolgált a városi, illetve az országos piacok helyszínéül. „Kezdetekben a neve is „Piarczi utca"- majd Gabonapiacz lett, később „Főtér"-ként emlegették, és nevének jelenlegi megváltoztatására 1898-ban került sor. Erzsébet királyné halálának hírére a képviselőtestület az év szeptember 15-én rendkívüli közgyűlést tartott, ahol döntés született arról, hogy a város főterét ezen túl „Erzsébet" névvel jelöljék."

Komoly változás 1945-ben következett be a tér életében, amikor építettek egy szovjet emlékművet a közepére, emiatt a piacnak költöznie kellett. Az emlékműből egy tank nézett kifelé. A tér szerintem félelmetes volt ebben a formájában. Most egy sokkal barátságosabb arcát mutatja a járókelőknek.

Üljünk le egy padra és nézzük végig, milyen változásokon mentek keresztül a téren elhelyezkedő házak! Az Erzsébet tér északnyugati oldalán található a hajdani Zöldfa szálló, mely a Dunántúl egyik legnagyobb fogadója volt, majd a bíróság költözött ide, mostanság pedig a Bolyai János Általános Iskola működik benne. Mellette a Lőwi-ház, amit egy gabonakereskedő építtetett, szembetűnő, hogy a második emeleten kisebbek az ablakok, mert ez a szint a termények tárolására szolgált. Érdekes egybeesés, hogy mezőgazdasági bolt működik benne. Mellette található a Guttmann-ház, amit szintén gabonakereskedő építtetett. 2012-ben újították fel az Erzsébet teret, miután készen lett, még a helyiek is alig ismertek rá. Számos új szobor került felállításra, ilyen a Testvérvárosok kútja, ez gyorsan az itteniek kedvencévé vált, valamint Erzsébet királynő márványból készült egészalakos szobra, amely idén télre „mézeskalácsházba" költözött.

A tér északkeleti oldalán található romos házat még nem sikerült felújítani, ezért, hogy a romokat elkendőzzék, a Nagykanizsán megfordult híres zenészek képeit tették ablakaira, így javítva az ember közérzetét, amikor rápillant.

Mielőtt továbbindulnánk, nézzük meg az Erzsébet tér északi részén található Szentháromság szoborcsoportot, mely barokk stílusban épült a XVIII. században. E szoborcsoport szintén sokat vándorolt, volt az Erzsébet téren kívül az Eötvös téren és a Kossuth téren is. A szoborcsoportot Nagykanizsa híres nemesembere, Inkey Boldizsár

állíttatta. Még egy érdekességre felhívnám figyelmüket: tekintsük meg a Kanizsa váráról és erődített városáról készült makettet a tér keleti részén! Sajnos a várat lebontották, tégláit Kanizsa más épületeibe használták fel.

Az ember akkor érzi magát igazán otthon egy városban, ha megvannak a kedvenc helyei, titkos átjárói. Mi egy ilyen helyre látogattunk el, egy aranyos cukrászdába, ahova a térről egy kapubejárón keresztül jutottunk el. Nagyon hangulatos, a régi időket hozza vissza a sok kézműves sütemény, pogácsa, és milyen finomak! A hely különlegességét az adja, hogy a cukrászok ott dolgoznak a szemünk előtt, lehet látni, ahogy a krémeket kavarják, díszítik a tortákat, és érezni a finomabbnál finomabb frissen sült sütemények illatát. Egy órát időztünk itt, és teljesen átmelegedtünk, úgyhogy újból nekivágtunk utunknak.

Miután ugráltunk a forgalomblokkolás céljából kihelyezett vasgömbökön, végigsétáltunk az 1867-ben épült Ebenspanger-ház étterme, illetve a város legelegánsabb szállodája, a Centrál szálló mellett, a következő állomás a Vasember ház volt. Ez az épület is a vár tégláiból épült, nevét az északkeleti sarkán található, páncélba öltözött alakról kapta. Semmi romantikus lovagi történet nem fűződik az épülethez, egy vasboltnak volt az arca, amely a ház földszintjén működött. Eredetileg az épület nem volt ekkora, mellette mészárszék volt, de miután bezárt, a mészárszék felé bővítettek, és egységes, letisztult klasszicista homlokzatot kapott. A legutóbbi 1977-es felújítás során árkádokat építettek. Régen a földszinten üzletek, az emeleten lakások voltak, napjainkra az emeletre a Városi Képtár költözött.

A város, mint már említettem nagy átalakuláson ment keresztül. Az Ady utca egy része sétálóutca lett, a Fő utat teljesen felújították, zöldebb és szebb, mint valaha.

Bátran jelenthetjük ki, hogy a Fő út régen és ma is a pénzügyi élet színtere. A bankok, pénzügyi intézmények kivétel nélkül itt telepedtek le. Itt található a hajdani Dél-Zalai Takarékpénztár székháza. A kétemeletes épület átnyúlik a Fő úttal párhuzamos Zrínyi Miklós utcára. Belsejében udvar található, amelyben régen nagyon sok üzlet volt, ezért Bazár udvarnak nevezték el. Szerintem a hely nagyon hangulatos, csak nincsen kihasználva, egyedül egy órás üzlet van benne, amely már évtizedek óta családi vállalkozásként biztos pontja az udvarnak. Gyerekkorában ebben az épületben lakott Hevesi Sándor, a neves író, rendező, akiről később a művelődési házunkat nevezték el.

Miután átmentük az út túloldalára, Nagykanizsa legrégibb, még ma is álló épülete, a Batthyány-kastély elé kerültünk. 1705-1712 között épült, szintén a vár tégláiból.

Egyemeletes épület, eredetileg a Batthyány család tulajdonát képezte, a városiak csak hercegi várként emlegették. Jelen pillanatban az épület utcafrontján üzletek vannak, többi részét a Thury György Múzeum foglalja el, udvarán védőtető alatt található a Török kút. A hagyományok szerint a kút szögletes medencéje Kanizsa török kori várából való. Az épület mögött található egy nagyon kedves építmény, a patkók fala. Lényege, hogy a külföldi turisták és helyi lakosok patkókat szögeltek rá a jó szerencséért. A Batthyány-kastély egyik kapubejáróján keresztül juthatunk el ahhoz az épülethez, ahol a fallabda pálya található. Igaz, nem a legolcsóbb mulatság, de nagyon jó időtöltésnek tartom a fallabdázást.

Nagykanizsa egy kellemes, már zöldebb tere a Deák tér. Szebbnél szebb épületek ölelik körül. Sajnos a nagy részén parkoló van, csak egy kis zöld terület emlékeztethet minket térre. Ezen a részen található a 48-as gyalogezred szobra. Március 15-én az egész környéke tele van rakva zászlókkal, kokárdákkal, mivel sokan tévesen a 48-at 1848-ra egészítik ki.

A tér körüli házak sorra újultak meg. Először a Bankpalota, mely az Osztrák-Magyar Bank székháza volt. Mára étterem működik az alagsorában, többi része nem lett kiadva. A tér mellett található a Felsővárosi templom. Sokszor építették át, először barokk stílusban épült, de a város népességének növekedésével kicsinek bizonyult, ezért újraépítették, csak a harangtorony maradt meg, a belseje teljesen letisztult. A tér mellett található egy szerintem szép szecessziós épület, a Bogenrieder-palota.

Utunk végállomásaként ellátogattunk Kanizsa nagy terei közül talán az egyik legzöldebbre, az Eötvös térre. Itt található az egyik legismertebb szobor, a Nagy-Magyarország-emlékmű. Az emlékművet 1934-ben állították fel, majd a második világháborúban ledöntötték, és mert nagyon nehéznek bizonyultak a kőtömbjei, elásták. 2001-ben állították fel újra. Az emlékművet nézegetve szembetűnhet, hogy a címerek egy részén nincs semmi, vagy csak egy részén van ábra. Ezek jelképezik az 1920-ban teljesen vagy részben elcsatolt vármegyéket.

Nagykanizsán még rengeteg érdekes múltú építmény figyelhető meg. Sokan a mindennapokban csak elsétálunk mellettük, és nem is gondoljuk, hogy milyen történetek rejlenek mögöttük. Érdemes közelebbről is megismerni szülőhazánkat, hiszen sok meglepő titkot rejtegethet, amik ha nem kerülnek valamilyen módon szóba, talán sose jutnak tudtunkra. Erre csak egy személyes példa: mint kiderült, nagymamám helyeztetett át szobrokat itt, Nagykanizsán.

A körsétát a belvárosban nagyon élveztem, és ami a lényeg: hasznos időtöltésként éltem meg. Radnóti Miklós szavaival zárnám városismereti fogalmazásom, mely úgy gondolom, az igazi hazára utal. Arra a hazára, amit otthonnak nevezhetünk:

„[…] S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,
tudom, hogy merre mennek, kik mennek az uton,"

Források:

-Tarnóczky Attila: Hol, mi? (holmi.nagykar.hu/irasok/4659/1.html) 412. Nagykanizsa, Rozgonyi utca 18. (Aréna)

-Tarnóczky Attila: Hol, mi? (holmi.nagykar.hu/irasok/4583/1.html) 193. Nagykanizsa, Erzsébet tér

-Tarnóczky Attila: Hol, mi? (holmi.nagykar.hu/irasok/4583/1.html) 194. Nagykanizsa, Erzsébet tér 1.

-Nagykanizsa, Körséta a belvárosban (Halis István Városi Könyvtár 914 N32)

-Deák-Varga Dénes: Nagykanizsa építészete és építészei

Makrai Olivér 8.A

A Kis-Balaton
Séta a nyugalom szigetén

Miért választottam témául a Kis-Balatont? A természeti szépségek kiskorom óta érdekelnek. Szerencsém volt sok szép helyen járni, de lakóhelyemtől való kis távolsága miatt a legtöbb időt itt töltöttem. A vízparti környezet számomra nyugodtságot áraszt. A nyári napsütésben a tóparton üldögélve olyan, mintha nem is telne az idő. Úgy döntöttem, hogy feleleventem az élményeket, és megosztom őket olvasóimmal ebben a pályamunkában.

Utamat a Kányavári-szigeten kezdem. A szigetre vezető fahíd a Kis-Balaton ikonikus helyének nevezhető. Szerintem a Kis-Balatont az év bármelyik időszakában érdemes felkeresni, az évszakok teljesen átformálják a tó környezetét. A szigeten található kilátóból gyönyörű kilátás nyílik a környékre.

De hol is járunk? A Balatontól délnyugatra, Zala megyében, a Zala folyó torkolatvidékén található hazánk egyik legkülönlegesebb tája, a Kis-Balaton. A Zala vizének tisztítása mellett számtalan vízi, vízparti élőlénynek is otthont ad. Mindemellett környéke kulturális, történelmi és turisztikai szempontból is kiemelkedő.

Ahogy a kilátóból körbenézek, először a terület kialakulására vagyok kíváncsi. A Kis-Balaton létrejötte tulajdonképpen az embernek „köszönhető". Az ember és a természet küzdelmét követhetjük végig a táj mai arculatának kialakulásában. Amióta benépesült a vidék, mindig történtek próbálkozások a partvonal állandósítására. A környező terület földbirtokosai több korban is megkísérelték szabályozni a vízállást, hogy állandó földterülethez jussanak. Az igazi vízszabályozásra azonban csak a 19. századtól került sor. Az építők fő célja a tó partjának kialakítása, új földterületek nyerése, utak és vasutak építése volt. Megépült a Sió-csatorna (1864) és a foki zsilip. Leereszthetővé, szabályozható magasságúvá változott a Balaton (erősen le is csökkentették a vízszintet). A Kis-Balaton szempontjából a legnagyobb változás akkor következett be, amikor töltést emeltek, és hidat építettek Battyánpuszta és Fenékpuszta települések között. Így a Zala folyó alsó szakasza és a szinte mindig vízzel borított kettős tagoltságú öböl levált a „nagy Balatonról" – kialakult a Kis-Balaton.

Azonban a tájátalakítás nem fejeződött be. A munkálatokkal egy időben a környék földbirtokosai megegyeztek a peremterületek mocsarainak felszámolásáról. A Zala medrének minél egyenesebbé tételével elősegítették a víz gyorsabb lefolyását, illetve további földterületeket tudtak mezőgazdasági művelés alá vonni. A berkeket csatornákkal szelték át, a megrekedt, pangó vizeket a Zalába vezették. Mindez a 19. század közepén történt. A birtokosok vállalkozását siker koronázta, ám a Kis-Balaton szempontjából ez nem jelentett sok jót. A Zala-mocsár zsugorodni kezdett, majd eltűnt. A Zalát később is szabályozták, a fenéki torkolatig csatorna épült, ez lett az új medre. A Zala ezután egyenesen a Balatonba folyt, ami rengeteg gondot hozott magával. A 20. században több mint 50 éven keresztül került a környező vízgyűjtő területekről származó mezőgazdasági kemikália, ipari és kommunális eredetű anyag a Zalába és rajta keresztül az anyatóba. A Zala-torkolat és a Keszthelyi-öböl rohamosan algásodásnak indult, és elkezdődött a tó pusztulásának folyamata. Ökológiai katasztrófa fenyegette a területet. A drámai helyzet feloldására a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság kidolgozott és megvalósított egy merész koncepciót, melynek célja az emberi beavatkozás előtti természetföldrajzi viszonyok részbeni visszaállítása, a kedvezőtlen folyamatok mérséklése vagy megszüntetése. A terv azon alapult, hogy a Zala a megépítendő gátakkal és töltésekkel

körülhatárolt tározókban ülepíti hordalékát, így visszafogja a terhelést jelentő anyagokat. Az itt élő vízi életközösség tagjai (a növények, mikroszkopikus lények, rovarok, rákok, halak és madarak) pedig felveszik és feldolgozzák azt. Ez ma a Kis-Balaton.

A Zala vize először a kisebbik Hídvégi-tóba jut. Az ide kerülő vízmennyiség körülbelül egy hónapot tölt itt. A következő állomás a Fenéki-tó, térfogata közel háromszorosa a Hídvégi-tóénak. Itt már több mint 2500 négyzetkilométernyi vízgyűjtő terület vize tisztítódik három hónapon keresztül, míg a Balatonba jut.

Ilyen módon a Kis-Balaton visszakapta kettős funkcióját: egyrészt a Balaton előtárazójaként, védelmi szűrőjeként funkcionál, másrészt egyedülálló élővilágnak ad otthont.

Az erős, fagyosan fújó szél lekényszerített a kilátóról, de nem vette el a kedvemet attól, hogy megnézzem a szigeten található, 15 állomásból álló Búbos vöcsök tanösvényt. A táblák a Kis-Balaton madárvilágát mutatják be, ugyanis a terület igen különleges ritka madárfajoknak ad otthont, mint például a nagy kócsag, az üstökös réce, a kárókatona vagy a bakcsó (népi nevén a mondókából ismert vakvarjú). Az említett madárfajok közül valamennyi fokozott védettséget élvez. Halakat, vízi rovarokat, kétéltűeket, kisemlősöket fogyasztanak. A ragadozó madarak közül a rétisas és a barna rétihéja kiemelendő a területen. A Kis-Balatonon emellett megtalálható a jégmadár is, amely valószínűleg nem csak az én személyes kedvencem. Őt a Mozaik kiadó könyvborítóiról is ismerhetjük. Az itteni madarak megfigyelése és fényképezése rengeteg fotóst foglalkoztat. Ezeknek a madaraknak otthonra van szükségük, és nem is akármilyenre.

Ismerjük meg közelebbről a Kis-Balaton növényzetét, növénytársulásait! A Kis-Balatonon – a beavatkozások ellenére – nagy kiterjedésű, természetközeli állapotokat mutató növényzeti típusokat találunk, legfontosabbak: lebegő és gyökerező hínártársulások; nádasok; sásosok; mocsárrétek; kaszálók és legelők; láperdők és fűzligetek. A nyílt víztől a part felé haladva először hínárnövényekkel találkozunk. A víz felszínén és a vízben egyaránt megtalálhatóak, szerepük az oxigén termelése, táplálék és búvóhely biztosítása az állatok számára, ezen kívül segítik a vizek öntisztulását.

A Kis-Balaton legelterjedtebb élőhelytípusa a nádas. A nád tápanyagdús talajon 3-4 méter magasra is megnő. A nád csökkenti a vízpart pusztító erejét, tisztítja, szűri a vizet. Védelmet és fészkelő helyet biztosít sok vízparti madárnak. A sásosok szerepe is hasonló a nádasokéhoz. A vízből kiemelkedő zsombékokon megtaláljuk a nádasok és a láprétek növényeit is.

A tó partján gyakoriak a láperdők és a ligeterdők. Jellemző fáik az égerfák és a kőrisfák. A talajszinten rengeteg páfrányfélét és békaliliomot találunk, amely vízborította helyeken szőnyeget képeznek. Mocsárrétek az időszakosan elöntött területeken jönnek létre. Nedvességkedvelő növényfajok jellemzik őket, például a fekete nadálytő.

A környező domboldalakon a tölgyesek és bükkösök jellemzőek, sok helyen találunk vadgyümölcsfákat is. Az erdőszéleken, mezőkön gyakori cserjének számít a bodza, a kökény, a galagonya és a vadrózsa is (terméséből teát és lekvárt is készítenek).

Még elnézegettem volna a táblákat, de a hideg és a nagy hó erre nem adott lehetőséget. A következő állomás a Zalavárt Zalaszabarral összekötő út mentén található Kis-Balaton Ház volt, ahol több látnivaló is akadt.

Maga az épület a Kis-Balaton természeti értékeit, a Balaton vízminőségének védelmében betöltött szerepét és a környék történeti értékeit hivatott bemutatni. Utóbbiból nem is egy, hanem egyenesen négy található közvetlenül a Kis-Balaton Ház mellett.

A **Millenniumi emlékmű** Zala vármegye 1009-es alapításának állít emléket (2009 volt a millenniumi év). Az épületet apai ágról zalai származású Makovecz Imre Ybl Miklós-díjas építész tervezte. Formavilága valóban az ezer évvel ezelőtti magyar építészetből merít. Az emlékmű kör alapú termében látható a szintén Makovecz Imre által megálmodott Életfa, mely a megye településeinek összetartozását szimbolizálja (az Életfán a jelenlegi Zala megye településeinek számával megegyező, 258 levél található). Az emlékmű csúcsán az ősi székely-magyar szimbólumok: a Nap és a Hold, valamint a keresztény gyökereket jelképező kereszt látható. A Kis-Balaton Háztól délre található, talán a térség legkorábbi időből származó történelmi emléke, a **Szent Adorján bazilika romja**. A Nyugat-Európában is egyedülálló lelet szentélykörüljárós templomok őstípusa lehetett. Az ide kapcsolódó történetek még a Honfoglalás előtti időszakra vezetnek vissza, mikor is a IX. század közepén Pribina szláv fejedelem egy Mosaburg nevű települést hozott létre ezen a területen. Itt alakította ki a fejedelemi központot, várat és erődítményt építtetett. Az ásatások szerint a templom építése 852-53 körül kezdődött, és 870-ben már egy felszentelt bazilika állt ezen a helyen. Az akkori szokás szerint itt helyezték el Hadrianus (Szent Adorján) mártír egész alakos maradványát. A bazilikát 2000-ben tárták fel, a templomhoz tartozó kolostor- és a várromokat 1999 és 2001 között ásták ki.

A terület gazdag történelmi múltra tekint vissza, ezt bizonyítja a Történelmi Emlékparktól északkeletre (kb. 50 méterre a bazilikától) feltárt **Árpád-kori templomrom**. A XI. század második felében épült templomról írásos emlékek sajnos nem maradtak fenn, így ismeretlen maradt az egyház védőszentje is. Alapfalai fölé 1996-ban Szent István király tiszteletére szenteltek kápolnát. Az épületet 700 síros temető övezi, melynek ásatásai még napjainkban is folynak. (ha belépünk a fák közé, még lehet látni a régészek parcelláit, kijelölt területeit és mély gödreit, bár ez a látogatóktól elzárt területen van).

Cirill és Metód tiszteletére is épült itt emlékmű: a két apostol – akit a szláv nemzetek saját egyházuk, és írásuk megteremtőjeként tartanak számon – itteni működésének dokumentumai közismertek, sőt ez az egyetlen hely itt a Kárpát-medencében, ahol működésük egyértelműen helyhez köthető.

A Kis-Balaton ház előtt vizes játszótér épült, emlékszem, kisgyermekkoromban nekem is sok játékkal töltött délutánt szerzett: este is csak a szúnyogok tudtak hazaküldeni.

Kirándulásom a végéhez közeledik. A hazafele úton, Zalaszabaron is áthaladok, a dombon kalandpark található, kisiskolás koromban osztálykiránduláson voltam itt. A szomszédos Nagyradán nagy hagyománya van a szőlőtermelésnek és a borászatnak: a település fölé magasodó dombon borospincék sorakoznak. Innen vetek még egy utolsó pillantást a tájra mielőtt visszatérek lakóhelyemre, Nagykanizsára.

Köszönetemet fejezem ki édesapámnak, aki vállalta, hogy elvisz autóval erre a körútra és így segítette a pályamunka elkészülését.

Források, felhasznált irodalom:

Szóládi József: A Kis-Balaton
http://www.kisbalaton.hu
http://kirandulastippek.hu/keszthely-es-kornyeke/kanyavari-sziget-kis-balaton
http://www.zalavarpark.hu/index.php
http://www.turautak.com

Kiss Hunor 8.A

Zalaszabar – Zobori Élménypark
Interjú Szabadics Zoltánnal

Az utóbbi években egyre több hír jelent meg lakóhelyemen a zalaszabari fejlesztésekről, egy új, modern komplexum kialakulásáról, melyben a játékok mellett a hagyományőrzés és a helyi értékek bemutatása is előtérbe kerül. Zalakaros (mint a térség fő idegenforgalmi célpontja) mellett egyre több látogató keresi fel ezt az újszerű élményparkot. Érdekelt, milyen belülről ez a folyamat és a létesítmény tulajdonosa, Szabadics Zoltán hogyan tekint vissza az eddigi projektek megvalósulására.

Egy napsütéses januári napon kerestem fel őt, és Zalaszabarban a kalandparkban beszélgettem vele. Leültünk a Baán-pince elé, és a ragyogó napsütésben beszélgettünk, miközben néztük a lélegzetelállító panorámát.

- Miért éppen Zalaszabarba kezdték el létrehozni a parkot?

- Egyik oldalról fontosnak tartottuk, hogy olyan helyen jöjjön létre az élménypark, amely közel van a térség nagy üdülővárosaihoz, hogy más jellegű pihenést és aktív kikapcsolódást is kapjanak az ide érkezők. Országos szinten is jelentős vendégéjszakákkal jelentkezik Hévíz és Zalakaros is, az itt megszálló vendégek pedig nagy arányban keresik fel a parkot. Másik szempontként azt vettük figyelembe, hogy könnyen megközelíthető legyen a terület, például az M7-es autópálya negyedórányira található tőle. Nemcsak autóval, de akár környezetbarát módon is elérhető a park, például a Hévíz-Zalakaros kerékpárúton, vagy a Kis-Balaton kerékpárúton, amely Zalaszabartól 4 kilométerre található.

Zalaszabar egy gyönyörű hely, ahol festői a táj és ökológiailag is fontos területen található, hiszen a Kis-Balaton a ramsari-egyezmény által védett terület. Egyedülálló az állat-és növényvilága, és irodalmi szempontból is jelentős, itt játszódik Fekete István Tüskevár című könyve. Az ötlet talán akkor született, amikor feljöttünk éppen ide, az akkoriban még romos pincéhez és körbenéztünk. Hatalmas kihasználatlan földterület és egy páratlan panoráma fogadott. Akkor gondoltuk úgy, hogy építsünk valami érdekeset, hogy mások is részesülhessenek ebből az élményből.

- Milyen változást hozott a falu életében a kalandpark létrejötte?

- A park építésének megkezdése óta számos munkahelyet teremtett a létesítmény, az építkezésekben, a folyamatos karbantartásban és az üzemeltetésben is számos helyi lakos vett és vesz részt napjainkban is. A nyári csúcsidőszakban pedig diákmunkával oldjuk meg a folyamatos üzemeltetést. A kérdésre visszatérve: számos infrastrukturális fejlesztést hajtottunk végre a faluban, például új utakat építünk.

- Milyen sorrendbe jöttek létre a különböző épületek és elemek?

- Legelőször az 1800-as években épült Baán pince újult meg mint közösségi tér, majd ide települt a hátrányos helyzetű és beteg fiatalokat segítő Holnapocska Tábor. Kezdetben a táborozók számára létesült kötélpálya és lézerharc-pálya, majd az osztálykirándulást szervezők is felfedezték a parkot, s az érdeklődés új fejlesztéseket generált. Emiatt folytatódott a domboldal beépítése, állatsimogatóval bővültünk, aztán beltéri csúszdaházat adtunk át, majd hófánk-pálya és kültéri szárazcsúszda-park nyitotta meg a kapuit. Az Öko-aktív látogatóközpontban a térség növény- és állatvilágával ismerkedhetnek interaktív módon az ide érkező vendégek. A közelmúltban – Magyarországon egyedülálló módon – 4D-s mozi is nyílt, melyben 10-15 perces rövidfilmeket lehet megtekinteni. 2016-ban volt a megnyitója a Herman Ottó Sétaútnak, és idén márciusban adják át a Noé bárkája természetházat, amely egy olyan Science center,

amely mind egészséges, mind fogyatékossággal élő emberek számára egyaránt elérhető és élvezhető.

- Elsősorban kik számára épült a park?

- A legtöbb létesítmény főleg a gyerekek érdeklődési körének felel meg, de minden korosztály találhat itt magának kikapcsolódást: a gyerekeknek az állatsimogató vagy a csúszdaház, a fiataloknak a Science center, a szabaduló szoba és a hófánk-pálya, esetleg a 4D-s mozi, a felnőtteknek pedig a Baán pince lehet az ideális választás. Az ökoturizmust kedvelők számára is optimális célpont lehet a kalandpark, azon belül is az Ökoház, valamint a Noé Bárkája természetház és ability park.

- Az első fejlesztés tehát a Baán pince felújítása volt. Mire szolgál a Baán pince, hogyan kötődik a bortermelés Zalaszabarhoz?

- A Baán pince több, mint kétszáz éves épület, melyet felújítás után 2011-ben adtak újra át, ez lett a központja a szőlőbirtoknak. Itt zajlanak a borkóstolók, és itt tárolják a szőlőből készült bor egy részét is fahordókban és amforákban. Több kiváló borunk közül idén a chardonnayt Magyarország legjobb újborának választották a IX. Újbor és Sajtfesztiválon. A borkészítés hagyománya nagy múltra tekint vissza Zalaszabarban, például az 1890-es években megrendezett londoni Bor Világkiállításon aranyérmet nyert az ebből a pincéből származó zalaszabari bor.

- Ezt követően megépült a Holnapocska tábor épülete. Mikor kezdődött a táboroztatás? Kiknek szerveznek táborokat?

- A Holnapocska Tábort 2009-ben indítottuk el, azóta foglalkozunk térítésmentes gyermektáborok szervezésével, melyben hátrányos helyzetű, jó tanuló, jó magaviseletű diákok vehetnek részt. 2010-től indult a „gyógyuló Holnapocska Tábor", melyben daganatos betegségből gyógyuló gyerekek élhettek át felejthetetlen élményeket. A táborok egyre bővülnek, 2018-ban több mint 1000 gyermeket várunk. A táborozók kipróbálhatják az összes létesítményt, így az egész hét egy nagy kaland. A táborokban több száz önkéntes dolgozik, segítve ezzel a működését.

- Először a tábor számára készült el a kötélpálya és a lézerharc-pálya, valamint az állatsimogató. Mit kell tudni a játékokról? Milyen állatok élnek itt?

- A kötélpálya és lézerharc-pálya néhány évvel ezelőtt készült el. Egyik használatához sincs szükség előzetes ismeretekre, az ott dolgozók felkészítenek a használatukra. Különlegesség a kötélpálya mellett álló óriáshinta, mely segítségével 6 méter magasra emelkedhetnek a kihívásra vágyók. Az adrenalin-pumpa mellett másik színfoltja a parknak a különleges állatokat felsorakoztató állatsimogató. Élnek itt Ausztráliából származó törpe kenguruk, alpakák, szurikáták, magyar rackajuhok, kacsák, galambok, csirkék, papagájok, nyulak és hörcsögök is.

- 2014-ben ismét bővült a kalandpark egy beltéri csúszdaházzal. Fontos momentuma ez a park történetének? Milyen típusú csúszdákat lehet kipróbálni?

- Igen, egészen biztosan egy nagyon fontos esemény volt ez. Azért, mert innentől nem csak kültéri, hanem beltéri programok is elérhetőek lettek, tehát rossz idő esetére is van elfoglaltság. Az épületben három különböző csúszda van, két „hirtelen" csúszda, egy „labdamedencés" csúszda és egy „szivárványos" csúszda. Emellett van itt egy beltéri játszótér is, ami a kisgyerekek számára ideális. A csúszdaházba eljutni is különleges módon lehet, ugyanis egy másik domboldalon van, mint a kalandpark többi része, így egy függőhíd vezet az épület bejáratához. Az épület úgy épült, hogy kihasználja a domborzati adottságokat a csúszdák lejtését elősegítve. Megépítésének fő motivációját az adta, hogy a bizonytalanabb időjárási körülmények között is tudjunk megfelelő élményt nyújtani a

hozzánk érkezőknek.

- Az ökoturizmust is fellendítette az élménypark épülése, az öko-aktív látogatóközpont létrejötte. Milyen elemeket tartalmaz az épület? Mit lehet csinálni egy ilyen központban?

- A bemutatóteremben meg lehet nézni például a hely szerkezeti felépítését. Az ős-Duna folyt itt a területen, és töltötte fel a hordalékával, ami alatt pleisztocéni mamutfogat is találtak. A felépítést nem képekkel szemléltetjük, hanem egy nagy asztal, különböző fiókjai jelképezik a különböző kőzetrétegeket, a fiókokban pedig tényleg az adott kőzetek és ősmaradványok láthatóak Emellett ki lehet rakni a Kis-Balaton térképét, és játékos módon bemutatja a terület növény- és állatvilágát is. Emellett a látogatóközpontban ki lehet próbálni többféle kézműves technikát is, például lehet agyagozni és gyertyát készíteni is. Arra gondoltunk a megépítésénél, hogy az ide érkező diákok játékosan tanulják meg a terület földrajzát és élővilágát.

- A következő években készült el a Herman Ottó tanösvény. Milyen témákat érintenek a sétaút táblái? Hol található az ösvény?

- 2016 őszén készült el a Herman Ottó tanösvény a kalandpark területén. A tanösvényen végigsétálva megismerkedhetünk a hellyel, ahol járunk, interaktív módon mutatja be a Kis-Balaton élővilágát, a hulladékkezelés módszereit és a környező látnivalókat, például a Kányavári-szigetet. Az élővilágot bemutatva nemcsak olvashatóak a tudnivalók, hanem például megtapinthatók az erdei állatok lábnyomai, meg lehet hallgatni a nád búgását és madaras szerencsejátékkal is lehet tanulni a vízi és víz közeli madarakról. A táblákat árnyékos pihenőhelyeken lehet megtekinteni, ami lehetővé teszi az egész napos használatot a nyári hónapokban is. Az egy kilométer hosszú tanösvényen a panorámát kihasználva egyedi képkeret is található, mellyel gyönyörű fényképeket lehet készíteni a kis-balatoni háttérrel.

- Egy új projekt ér véget most márciusban. A Noé bárkája természetház és az ability park készült el az év folyamán. Mit jelent egészen pontosan az ability park kifejezés? Milyen programok lesznek elérhetőek a házban?

- Maga az épület egy új többfunkciós turisztikai bemutatótér, egy Science Center, ahol érdekes, interaktív játékok lesznek elhelyezve, és a sérült és egészséges emberek számára ugyanolyan élményt képes nyújtani. Az ability park jellegéből adódóan a természetház teljesen akadálymentes, ezzel segítve a mozgássérült emberek közlekedését. Az épület egész évben nyitva tart, és garantált programlehetőséget biztosít esőben és hidegben is. Animált programok kerülnek megrendezésre, ezzel csökkentve a szezonalitást, tehát a nyári főszezon mellett a tavaszi vagy az őszi szezon is jelentősebbé válik.

- Nagyon sok fejlesztés történt, érdekes játékokat és a tanulást segítő eszközöket ismerhettünk meg. Maradt még ötlet? Mik a terveik a jövőre nézve?

- A következő években is több fejlesztést terveztünk a kalandpark területén. Ilyen például, hogy egy hullámvasúttal fog bővülni a domboldal. Ez a legközelebbi rövidtávú célunk. A többit pedig még titok fedi. Nagyon sok múlik az anyagi feltételek megteremtésén, de folyamatosan ötletelünk, és keressük az új, érdekes lehetőségeket. A látogatók száma is folyamatosan növekszik, tavaly például harmincezren keresték fel az élményparkot, ez a szám is arra sarkall bennünket, hogy a munkának még nincs vége.

Úgy érzem megkaptam a záró mondatot Szabadics Zoltán úrtól. Köszönöm neki az interjút. Remélem sikerült felkeltenem az érdeklődést a Zobori Élménypark iránt, és

bebizonyítanom, hogy az önfeledt szórakozás mellett a játszva tanulás és a természeti értékek megőrzése és bemutatása is fontos szerepet kap ebben a projektben.

Források:
www.zobori.hu
www.kisbalaton.hu
www.kanyavaryborbirtok.hu

Cziráki Kamilla 9.A

Alapítványi bál – 25. alkalommal

Szinte hihetetlen, ami a címben olvasható – már 25. alkalom? Igen, 1994 januárjában került sor az első alapítványi bálra, mégpedig a Hevesi Sándor Művelődési Központban; megtöltöttük a termeket és az előcsarnokot, s emlékszem, hogy az akkor végzős Pásztor András (ma a Zalai Hírlap főszerkesztő-helyettese) Csokonai Vitéz Mihály: Szerelemdal a csikóbőrös kulacshoz című versét mondta el – nagy sikerrel. E sorok írója a tombolasorsoláskor nagyon szeretett volna megnyerni egy hatalmas plüssmacit, tekintve, hogy egyéves volt akkor (a ma már értelemszerűen 25 éves) gyermeke, de ez sajnos nem sikerült: egyetlen számmal volt mellette a kihúzott szám. De azért szép emlék maradt az első alapítványi bál, melyet még sok-sok követett, de már nem a HSMK-ban, hanem előbb a Zsigmondy-tornacsarnokban (ehhez arra volt szükség, hogy mindenhonnan székeket és asztalokat vigyünk a terembe, majd a bál utáni napon, vasárnap a kijelölt osztályok ugyanezen székeket és asztalokat cipelhették vissza a származási helyükre), később pedig – és napjainkban is – az István Parkhotelben. Ez utóbbi helyszín jóval kényelmesebb abból a szempontból, hogy nem kell felszerelést pakolni, hiszen a berendezést az ott dolgozók végzik. A báli résztvevők száma kezdetben 500-550 fő volt, mára 200 fő az a létszám, mely kényelmesen elfér az István Parkhotel színháztermében. Az alapítványi bál megszervezésének oroszlánrészét Balogh László igazgató úr és Katona Noémi tanárnő végzik.

Az idei, a 25. alapítványi bálra 2018. január 20-án került sor. A vendégek fogadása után a végzősök bemutatták egyik szalagavatói táncukat, majd a protokolláris rész következett: Balogh László igazgató úr, Doucha Ferenc úr (a Batthyány Középiskoláért Alapítvány kuratóriumi elnöke), Dénes Sándor polgármester úr (nem mellékesen iskolánk tanára), valamint Cseresnyés Péter úr (az Innovációs és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkára, nem mellékesen iskolánk egykori diákja) szóltak néhány köszöntő mondatot, majd koccintottak az elkövetkező évek sikereire.

Az alapítványi bálokról soha nem hiányozhat egy meghívott vendég fellépő, aki lehet helyi illetőségű (többször volt vendégünk az ORFF Ütőegyüttes, melynek tagjai szinte kivétel nélkül batthyánysok), de időnként természetesen hívunk távolabbról is vendég előadót – idén a Bacchus Énekegyüttes fellépése színesítette a bált, fergeteges hangulatot teremtettek.

A bál folytatásában – a már szokásos módon nagyszerű vacsora után – végzőseink másik két szalagavatói tánca következett, aztán pedig a vendégek foglalhatták el a táncparkettet, s a vigalmat csak az éjfél körül kezdődő tombolasorsolás szakította meg – mondhatnám, hogy kis időre, de szerencsére annyi tombolatárgyat ajánlanak fel kedves támogatóink, hogy bizony a sorsolás mindig elég hosszan elhúzódik; idén is így volt.

Vendégeink örömmel veszik, hogy távozáskor kezükbe adunk egy dvd-t, mely a báli képeket tartalmazza – köszönhető mindez Kepe Tiborné Magyar Klárának, aki az este folyamán rengeteg fotót készít, majd hazamegy, megalkotja a dvd-ket, és visszahozza őket.

Az alapítványi bál bevételének segítségével támogatni tudjuk diákjainkat, hogy elindulhassanak a különböző versenyeken, s részt vehessenek változatos kirándulásokon, táborokban.

Reméljük, hogy az alapítványi bálok hagyománya soha nem törik meg, s mindig lesz, aki megszervezi, s mindig lesz, aki vendégként élvezi az estét.

Tislérné Tóth Zsuzsanna tanárnő

Néhány fotó a 25. alapítványi bálról

Öregdiák-nap 2018-ban

Ha június eleje, akkor öregdiák-nap a BLG-ben! Kilencedik éve már, hogy elképzelhetetlen a nyár kezdete az öreg/örök diákok találkozója nélkül. Szerves részét képezi a találkozónak a péntek esti BLGén, a kulturális kavalkád, mely idén is rendkívül színvonalasra sikeredett -–köszönhetően a fellépő diákoknak, valamint a szervező Katona Noémi tanárnőnek. Szombaton aztán pályára léptek az öreg diákok, és nemes versengésben legyőzték a (főleg 12.B-sekből álló) mai BLG-seket. De nem volt harag a meccs végén!

15 órakor kezdetét vette a program ünnepélyesebb része – Molnár László egyesületi elnök és Balogh László igazgató úr köszöntő szavai után néhány nyugdíjas kolléga mondta el, hogy miért is volt jó landlerosnak, batthyánysnak lenni. Köszönjük az emelkedett gondolatokat Huszárné Mosonyi Éva és Martonné Németh Mária tanárnőknek, valamint Lehota János és dr. Márkus Ferenc tanár uraknak. A hagyományokhoz híven átadásra került a Pro Schola-díj, melyet idén Varga Dávid István (12.B) vehetett át. Az átadásban közreműködött a jelen lévő legidősebb örök-diák is, az 1954-ben érettségizett Kocsmár Sándor. A díjazott laudációját Tislérné Tóth Zsuzsanna igazgatóhelyettes olvasta fel (lejjebb elolvasható az osztályfőnök, Török Tamás tanár úr által írt szöveg). Balogh László igazgató úr bejelentette, hogy – ismét csak hagyományainkhoz híven – újabb tantermet nevezünk el egykori legendás tanárról, így lesz a matematika szaktanterem Fehér László tanár úrról elnevezve. Zárásként a megjelentek Gölles Martin zongorakísérete mellett ballagási dalokat énekeltek – vidám hangulatban telt a délután.

És akkor most olvassák jó szívvel a Pro Scola-díj kitüntetettjének jellemzését!

Pityu

Négy évvel ezelőtt a nagyaulában fogadtam beiratkozáskor a leendő 9.B-seket. Többnyire félszeg, bátortalan gyerekek érkeztek, akadt azonban kivétel is. Határozott kézfogás, nyílt, érdeklődő tekintet. Ő volt/lett Pityu.

Kevés ember mondhatja el magáról, hogy a neve fogalom lett iskolájában, de Varga Dávid István itt tartózkodása alatt méltán érdemelte ki ezt. A ”batthyánys” életérzés emblematikus figurája volt. Írásai jelentek meg iskolai fórumokon, illetve a Zalai Hírlap SÉTA rovatában is. Utóbbiért az elmúlt esztendőben „Arany tollal” díjazták. Fogalmazásaiból kitűnt, mennyire szereti társait, környezetét, osztályát, iskoláját, az életet.

Hadd idézzek most tőle, egy olyan írásából, mely egy magyarórán született, és megjelent az évkönyvben is:

„Az évet bizonytalansággal és kétséggel a szívemben kezdtem. Aggodalmaim voltak az osztály- és évfolyamtársaimmal, tanáraimmal, a gimnáziumi élettel, sőt! még magammal kapcsolatban is.

Egy-kettőre sikerült elhelyezkednem a Batthyány-gimi népes családjában, és részévé válnom nyüzsgő, páratlan életfájának. Ha reggelente ködben is kellett bepedáloznom, vagy esetleg esőben, szélben, fagyban, mindig örömmel a szívemben tettem, mert tudtam, hogy olyan helyre jövök, ahol szeretettel várnak és vagyok valaki.”

Pityu a tanárai első szavára ugrott, elöl járt, ha segíteni kellett bárhol, bármiben. A 40 órás közösségi szolgálatát gyakorlatilag az első hónapban letudta, azóta önkénteskedik…

Elmondása szerint azért vállalta a diákönkormányzat vezetését, hogy változtasson a mai fiatalok szokásain. Azt akarta, hogy ne csak virtuális életet éljenek, hanem az emberi kapcsolatok kézzel foghatóak, személyesek legyenek! A DÖK-ülések gyakran még öt óra után is folytatódtak, hosszasan beszélgettek, tervezgettek, programokat szerveztek, vagy csak az udvaron játszottak. Remélem, Pityu a vezetői képességeit a későbbiekben is hasznosítani fogja.

Pityumen a sportéletben is aktív szerepet vállalt. A focicsapat elképzelhetetlen volt nélküle, a 24-órás kupákon is mindig részt vett, idén győztesnek is mondhatja magát. A délutáni röplabdaedzések lelkes látogatója, illetve a frizbi csapat kapitánya is volt.

A nagy ölelés is védjegyévé lett, így üdvözölte iskolánk lakóit, mint aki nap mint nap hazatér. Mindenkihez volt egy jó szava vagy csak gesztusa. Sokan fogják hiányolni kedves, udvarias szavait vagy humorát.

Az iskolád emlékezni fog rád, hisz rengeteg szeretetet kaptunk tőled. Köszönjük, Pityu!

A BLG-sek nyáron sem (csupán) pihennek és szórakoznak. Sokan közülük táborokban vesznek részt, ahol tanulhatnak (is), segítséget kaphatnak a továbbtanuláshoz, vagyis igen hasznosan töltik az idejüket. Ráadásul most az évkönyv olvasóinak rövidebb-hosszabb beszámolókat is hoztak.

Az ELTE Micro:bit tábora

2018. július 2-6-a között nyári táborban vettünk részt az ELTE Szombathelyi Egyetemi Központjában, a Savaria Műszaki Intézetben. Hétfőn a délelőtti órákban mindannyian megérkeztünk a szállást nyújtó kollégiumba, majd ebéd után el is kezdtük a délutáni foglalkozást. A hét folyamán a táborozók Micro:bit-eket programozhattak, melyek rengeteg lehetőséget biztosítanak, emellett pedig segítenek a programozás megkedvelésében és elsajátításában. Mivel főképp gyermekeknek készítették az eszközt, ezért a https://makecode.microbit.org/ weboldal egy egyszerű, átlátható és kissé játékos platformot biztosít a kódok megírásához. Mivel a táborozók életkora széles skálán mozgott, ez a felület segített a felügyelőknek, hogy mindenki a képességeinek megfelelő feladatot kapjon. A legtöbb funkcióval megismerkedhettünk a hét folyamán: ledek felvillantásával vagy lekapcsolásával, apró képek és szimbólumok megjelenítésével, sorozatos képekből mozgások létrehozásával. Megismerkedhettünk a ciklusokkal, a változókkal és a feltételekkel is. Használhattuk a Micro:bit-eket zenehallgatásra és rádiózásra. Az órák sohasem voltak monoton hangulatúak vagy unalmasak, mert mindig valami újjal és érdekessel ismerkedtünk. A felügyelők készségesen segítettek, akár saját ötleteink megvalósításában is, illetve mindig próbáltak szórakoztató, de mégis gondolkodtató feladatokat adni. A délutáni foglalkozások végén lehetőségünk volt filmnézésre, aztán elmentünk vacsorázni.

Az utolsó két foglalkozáson kétfős csoportokat alakítottunk, és minden páros elkészített egy projektet. Ezek főleg játékok voltak, de mindenki felhasználta a héten tanult ismereteket. Utolsó nap ezeket bemutattuk, illetve kipróbáltuk a többi csoport játékát. Emellett az egyetem egyik tanára körbevezetett minket a campuson is. Így sok érdekes dolgot megtudhattunk a gépészmérnökképzésről, ide értve az elméleti hátteret, a tervezés menetét és a megvalósítást is. Egy könyvtári foglalkozáson is részt vehettünk, ahol egy programozott kérdéssort kellett megoldanunk az internet és a könyvtár együttes használatával.

Természetesen szabad időnk is volt: a kollégium esti programja főképp beszélgetésből és játékokból állt, egészen takarodóig. Ezeknek a kollégium társalgója adott helyet. Hódított a Solo és a különböző logikai játékok. Sétáltunk Szombathelyen, ahol lehetőséget kaptunk fagyizásra és megnéztük a Csónakázó-tavat is. Úgy gondolom, az összes táborozó új élményekkel és ismeretekkel felvértezve tért haza.

Fehér Márta 10.B

Táborozók voltak: Fehér Márta, Horvat Luca, Szupper Lolita (10. B-sek) és Mikler Barna (9.A)

Science Camp – 2018-ban is

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem (BME) már évek óta megrendezi a középiskolásoknak szóló Science Camp-et. Idén nekem is lehetőségem volt részt venni a táborban, és remek élményekkel gazdagodtam általa. Komoly szervezői munka áll az egyhetes program mögött, melynek hála unatkozni nem lehet a táborban. A szokásos közösségteremtés mellett a science-es ismerkedés is jellemző. Kora reggeltől egészen késő estig el voltunk látva programokkal: az egyetem karainak bemutatásától kezdve a paksi atomerőműbe való látogatáson keresztül és persze matekos és fizikás előadásokkal „tarkítva" kerülhettünk közelebb a tudományokhoz. A program része volt idén is az egyetem saját reaktorának és laborjainak a megtekintése, melyek felszereltsége teljesen lenyűgözött. Bepillanthattunk a sugárterápia fizikai hátterébe az Onkológiai központban. A pénzügyi világba és a nemzetközi együttműködésbe is betekintést nyerhettünk a Morgan Stanley cégnél tett látogatáskor.

A táborban a koordinátorok/mentorok a BME TTK (természettudományi kar) hallgatói. Ebből is látszik a tábor egyik fő célja: elősegíteni a pályaválasztást, mankót adni a döntéshez. És hogyan tehetné ezt hatékonyabban, mint a hallgatói tapasztalatok személyes átadásával?

Érdemes részt venni tehát a táborban, ha…

…szeretnéd megérteni a világot tudományos szemmel;

…meg akarsz bizonyosodni a továbbtanulási lehetőségeidről;

…tudni szeretnéd, milyen kilátásaid vannak a tudományban;

…szeretnél új barátokat, ismerősöket szerezni, értékes embereket megismerni.

Összegzésként: a Science Camp egy olyan hely ahol személyesen tapasztalhatod meg a való világot – kicsiben. Hiszen a csapatmunka, a kutatás, az információcsere, a látókör kiterjesztése, a tanulás, az ismerkedés mind részei egy tudományos munkakörnek és egy XXI. századi ember életének.

Dobó Ádám 10.B

St. Wenceslas Meeting

A St. Wenceslas Meeting egy olyan, évente megrendezendő esemény a Talnet program által, amely minden egyes alkalommal más-más téma kutatása, megismerése és kifejtése köré épülve nyújt lehetőséget a 16 év alatti közép-európai tanulók számára abból a célból, hogy kicsit „kilépjenek" saját, megszokott világukból és környezetükből, megismerjenek és tapasztaljanak olyan dolgokat, amelyeket az előzőekben saját szemmel sosem láthattak, illetve maguk nem csinálhattak.

Az idei téma a csehországi Jeseníky és környezetének vizsgálatáról, megismeréséről szólt; pontosabban vízi ekoszisztémáik alapos vizsgálatáról és összehasonlításukról.

Miután jóváhagyták a jelentkezésemet és felvettek a programba, hozzáférést kaptam egy Google Classroom nevezetű online felülethez, ahol a tanárokkal és a többi diákkal kommunikálva készültünk fel a találkozóra. Itt bemutatkoztunk egymásnak, megbeszéltük a találka időpontját, megkaptuk a fontosabb információkat, hogy hova kell menni, mit kell vinni, szétosztottunk különböző témákat magunk között, amiket a legelső nap pdf formátumban kellett egyesével prezentáltunk (mindenkinek kellett választani egy-egy témát).

A tábor öt napig tartott, június 25-től 29-ig. Két másik magyar diákkal (Lillával és Istvánnal a Fazekas-gimnáziumból) együtt hárman utaztunk Budapestről Csehországba. Szlovák, cseh, valamint lengyel diákok is részt vettek a programban rajtunk kívül, de a közös, mindenki számára érthető kommunikáció érdekében angolul kellett beszélnünk, aminek én különösen örültem, hiszen szeretem is ezt a nyelvet, és úgy gondolom, hogy ez mindegyikőnknek hatalmas lehetőség volt a nyelv gyakorlására és fejlesztésére.

Rengeteg mindent csináltunk, tömény öt napban volt részünk. Az első nap bemutatkoztunk, kicsit jobban megismerkedtük, előadtuk prezentációinkat, majd kipróbáltuk a felszerelést, és részt vettünk egy „próba" field work-ben, ami annyit jelentett, hogy a csapat először próbálhatta ki azt a felszerelést, amelyet a kutatók használnak a kinti munkára. A szállásunk (Hotel M, ami egyébként nagyon szép, tiszta és kényelmes volt) melletti mesterséges tóhoz mentünk, ahol saját kezünkkel mérhettük és vizsgálhattuk meg a víz és levegő fizikai és kémia jellemzőit (hőmérséklet, pH-tartalom, sebesség, tisztaság, fénytartalom), valamint a tó élővilágát is szemügyre vehettük különböző növényi és mikroszkopikus minták gyűjtésével, kisebb állatok elfogásával, megfigyelésével. Mindent, amit aznap sikerült gyűjtenünk, este a jeseníki általános iskola laborjában vizsgáltuk meg még alaposabban mikroszkópok segítségével, és azonosítottuk azokat a fajokat, amelyeket nem ismertünk, felírtuk, hogy mennyire jellemzőek az adott helyre, jelenlétük mennyire befolyásolja azt.

Az első három nap tehát abból állt, hogy különböző gyönyörű helyekre ellátogatva mértünk, vizsgáltunk és gyűjtöttünk, majd este labormunkát végeztünk. Eljutottunk a Černá Opava nevű folyóhoz, amely egy csodálatos erdőn folyt keresztül, majd láthattuk az Anenský potok-ot és környezetét, valamint a Staříč-ot is (ezek mind folyóvizek és azok környezetei). Rengeteg olyan dolgot láthattunk saját szemünkkel, amiről a többségünk sosem tudott azelőtt, gyönyörű helyeken haladtunk keresztül. Az egyetlen viszontagság az volt, hogy az időjárás nem nagyon kedvezett: végig szakadt az eső, és eléggé hideg volt. Ráadásul az, hogy a hegyekben voltunk, nem tette jobbá a helyzetet. Ez megnehezítette a munkát, és néha úgy éreztük, hogy jobb lenne a meleg szobában, de legalább megismertük, hogy a kutatóknak min kell keresztülmenni, és együtt voltunk végig, vittünk kabátokat és meleg ruhát, túléltük; sőt még jobban össze is kovácsolódtunk ennek

köszönhetően.

A negyedik napon abban a teremben voltunk egész nap, ahol a prezentációkat előadtuk és ahol találkozni szoktunk. A nap arról szólt, hogy az összes addig gyűjtött információt online, digitálisan összegezzük, összehasonlítsuk, és az eredményekből következtessünk. Plusz projekt is volt: készítettünk egy-egy hatalmas posztert minden egyes helyszínhez, hogy kézzel fogható is legyen az eredmény. Kristína, az egyik szlovák diák még egy összegző videót is készített, ami nagyon jó lett. A többiek még dolgoztak a "scientific paper"-en is, amit a szervezőknek kellett elküldeni.

Az utolsó nap az összes tanár, aki segítette utunkat és munkánkat, valamint pár másik is, összegyűlt és mesélt nekünk kicsit a St. Wenceslas Meeting múltjáról. Utána a diákok közösen mutatták be és mesélték el kutatásukat és annak eredményét.

Végül eljött a búcsú ideje. Mindenki elköszönt mindenkitől, de nem utoljára! Idén ősszel újra útnak indulunk. Egy tudományos konferencián kell részt vennünk, és prezentálnunk kell az öt júniusi napot és azok eredményét kutatók és tudósok előtt. Sőt mi több: eredményeinknek köszönhetően lehet, hogy az adott Jeseníky régióra több figyelmet fordítanak majd, esetleg védetté is teszik.

Nekem hatalmas élmény volt ez a pár nap. Egyáltalán nem bántam meg, akármikor újra csinálnám, ha lehetne. Mindenki nagyon kedves volt és rengeteg új barátot szereztem, tömérdek élményt és emléket hoztam haza, valamint nagyon sok új dolgot tanultam. A konferenciáig pedig tartjuk a kapcsolatot az Online Classroom-on keresztül és Facebook-on is.

Az egész programot Pavel Rušar szervezte. Vezetőnk és fő oktatónk Kateřina Remišová volt, aki mindent megtett azért, hogy felejthetetlen élményben legyen részünk. Nemcsak tanárként, tudományos segítőként állta meg magát, hanem egyben szerethető, kedves és vicces barátunkká vált. Stanislav Zelenda pedig hűséges sofőrünk és tanácsadónk volt. Sosem fogom elfelejteni egyikőjüket sem, alig várom, hogy újra találkozzunk ősszel.

A programban való részvételemet matematikatanáromnak, Erdősné Németh Ágnesnek köszönhetem, hiszen ő ajánlotta nekem, és ő segített a jelentkezésben is. Szilágyi Zsuzsannának is köszönettel tartozom, hiszen ő volt az, aki megszervezte utazásunkat Csehországba.

Szupper Lolita 10.B

A BATTHYÁNY LAJOS GIMNÁZIUM
2017/18-AS TANÉVÉNEK MUNKARENDJE

augusztus	28.	Alakuló és tanévnyitó értekezlet
	29.	Szakmai munkaközösségi értekezletek
	30.	Javítóvizsgák
	31.	Tanévnyitó ünnepély
szeptember	1.	Első tanítási nap – 1-3. óra: osztályfőnöki óra
	15.	Évkezdő osztályfőnöki adminisztrációs feladatok elvégzésének határideje
	16-17.	XXIX. Batthyány – Kanizsa Kupa, VIII. Bagonyai Attila Emlékverseny, nemzetközi ifjúsági sakkverseny
	21.	Szülői értekezlet (összevont és osztály-szülői)
	22.	OKTV jelentkezési határidő
	22-23.	A dallamok éjszakája – énekkari összetartó rendezvény
október	6.	Megemlékezés az aradi vértanúk napjáról
	6-7.	ECL nyelvvizsga
	13.	Bolyai csapatverseny – matematika – 5-8. osztályosoknak
	20.	Ünnepi megemlékezés az 1956-os forradalomról és szabadságharcról
	28.-	
november	5.	Őszi szünet
	9.	Szülői fogadónap és SZM - választmányi ülés
	10.	Bolyai csapatverseny – magyar nyelv és irodalom – 5-8. évfolyam
	11.	XVI. Zemplén Győző Fizikus Emléknap
	13.	Nyílt nap (4-évfolyamos gimnázium)
	14.	„Szélesre tárjuk az iskolakaput” – látogatható tanórák 8. osztályosoknak
	17.	Bolyai csapatverseny – magyar nyelv és irodalom – 9-12. évfolyam 18.00 – 22.00 Gólyabál a nagyoknak
	18.	Nyílt nap (8 –évfolyamos gimnázium)
	20.	„Szélesre tárjuk az iskolakaput” — látogatható tanórák 4. osztályosoknak
december	1.	A „kicsik” gólyabálja
	8.	4. és 8. évfolyamos tanulók jelentkezése az írásbeli felvételi vizsgánkra
	8-9.	ECL nyelvvizsga
	21.	Karácsonyi műsor
	22.	Énekkaros karácsonyvárás a nagyaulában
	23. –	
január	2.	Téli szünet
	5.	Bolyai csapatverseny – matematika – 9-12. osztályosoknak
	20.	Egységes írásbeli felvételi vizsga (4- és 8-évfolyamos gimnázium) A „Batthyány Középiskoláért” Alapítvány bálja – XXV. alkalommal
	22.	A Magyar Kultúra Napja
	25.	Pótló felvételi írásbeli vizsga

	26.	Az első félév vége, a félévi érdemjegyek lezárásának határideje Félévzáró értekezlet
február	2.	Szülők értesítésének határideje a félévi érdemjegyekről Szalagavató ünnepély
	8.	Szülői értekezlet és SZM - választmányi ülés (16.45)
	9.	Bolyai természettudományi csapatverseny
	9-10.	ECL nyelvvizsga
	15.	Érettségire, felsőfokú továbbtanulásra jelentkezés határideje
	17.	Curie Környezetvédelmi Emlékverseny területi forduló
	19-20.	Szünet
	24.	Curie Kémia Emlékverseny területi fordulója
	26.	Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatairól
	26-28.	Szóbeli meghallgatás a „kisgimnáziumba” jelentkezők számára
március	10.	MUNKANAP!
	14.	Március 15-ei ünnepély
	20.	„Kenguru” – matematikaverseny
	22.	Diákfórum
	29-	
április	3.	Tavaszi szünet
	5.	Szülői fogadónap
	9-10.	Írásbeli osztályozóvizsga
	11.	Megemlékezés a költészet napjáról
	13-14.	ECL nyelvvizsga
	16.	Megemlékezés a holokauszt áldozatairól
	16-17.	Szóbeli osztályozóvizsga
	21.	MUNKANAP!!
	27.	Megküldjük a felvételről vagy az elutasításról szóló értesítést a jelentkezőknek és az általános iskoláknak
	27-28.	Város napja 24-órás foci
május	3.	12. évfolyam osztályozó konferenciája „Kék szalag” – bál
	4.	Fordított nap
	5.	Ballagás
	7-28.	Írásbeli érettségi vizsgák
	7-9.	Tanítás nélküli munkanap!
	10.	Délutáni tanítás!
	16.	Nyelvi felmérő a 6. és 8. évfolyamon
	23.	Országos kompetenciamérés a 6., 8., 10. évfolyamon
június	1.	BLGén
	2.	IX. Batthyánys-Landleros-Irányis Öregdiákok Találkozója
	4.	Megemlékezés a nemzeti összetartozás napjáról
	7-14.	Emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák
	15.	Utolsó tanítási nap Osztályozó konferencia
	18.	„Te Deum” – jellegű irodalmi, zenés műsor a Felsőtemplomban Tanévzáró ünnepély
	18-29.	Középszintű szóbeli érettségi vizsgák
	21.	8.00 Az 5. és 9. évfolyamosok beiratkozása
	29.	9.00 Tanévzáró értekezlet

A SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉG VEZETŐSÉGE

Keléné Molnár Melinda
Horváth György
Dr. Hajdu Ildikó

A „BATTHYÁNY KÖZÉPISKOLÁÉRT” ALAPÍTVÁNY KURATÓRIUMA

Elnök: Doucha Ferenc
Tagok: Bicsák Miklós
Dr. Hajnalka Adrienn
Kalmár István
Karosi László
Katona Noémi
Dr. Polay József
Simon József
Tislérné Tóth Zsuzsanna

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik a „Batthyány Középiskoláért” Alapítványt, a Batthyány Lajos Gimnáziumot anyagilag is támogatták.

A „Batthyány Középiskoláért” Alapítvány adószáma:
18950962-1-20

